ARISTOTELIS
DE
POETICA
LIBER, LATINE
CONVERSVS,
ET
ANALYTICA
METHODO IL-
LVSTRATVS.

{illustration}

LONDINI,
Typis THOMAE SNODHAMI,
cIↃ. IↃc. XXIII.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{illustration}

Laurigeri-Vates , ARMA VIRVMQVE canant

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{ornament}

Sereniſſimo

C A R O L O

MAGNÆ BRITANNIÆ

PRINCIPI.

A Vſpice Te, nuper migravit ab Hellade, Magnus
Rhetor, in Obſequium, CAROLE MAGNE, Tuum :
Nunc Helicon Majora ſonat , Vatiſque Stagîræ
Creſcit, ab Æmathijs Laurea miſſa jugis.
Hic nemus Aönidûm eſt ; hic fons, qui labra Poëtis
Perluat ; hinc Pythio pectora plena Deo.
Huc tua (ſive beas Pacis-Moderamine gentes,
Sive Invictum-Animum Martius-Ardor agat,)
Numina ſi veniant; hôc ſi de Nectare Divûm
Vberiore, Tuis-Vatibus ora riges ;
Nil meditans Mortale, Tibi Caput (ô Iubar) aſtris
Inſeret, & Palmas Dîa-Camæna Tuas.

Celſitudini Tu[a]

Quàm devotiſsimus

THEODORUS GOVLSTON.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Synopſis libri Poëticæ.

ARS POETICA: Actionum Divinarum, Humanarúmvè Imitatrix. Ejus.

- NATVRA vniverſalis, ac *Diſtributio* in ſpecies; ----------Cap.I.
- Iuxtaquè *Origo*, & Progreſſus; ----------2.
- SPECIES duę:
  - GRANDIORES,
    - TRAGOEDIA: Cujus eſſentiam obſolvunt partes ſeu formę ſex: [Cap.3]
      - I *Fabula*, μῦθος: σύστασις Rerum-Conſtitutio: quæ præcipua Tragœdię pars: Ac
        - I Quæ illa, & Qualis; ----------4.
        - 2. Quotuplex:.
          - Alia *Simplex*: cujus eſt παθος *Perpeſſio* tantùm;
          - Alia *Implexa*: Cui *Agnitio* ineſt, vel *Peripetia*; -5.
        - ☞*Partes Tragœdiæ*, in quaſi ipſa, ceu in membra, diſpertiri ſolet: -------6.
        - 3. Quæ *Metæ* fugiendę vel obſervandæ in Fabulis examsìm texendis: & Vnde *Opus Tragœdiæ* exiſtat? (i. Rei-Terribilis ac Miſerandę Imitatio;) -----7.
      - 2, *Perſonarum Mores*, ἤθη. Ingenia varia;----------8.
        - ☞ *Agnitionis* (quam ſuperiù definivit) cap. 5°,) *Species* variæ; 9.
        - ☞ Fabulaę & Mirum fingendorū *Methodus*; quaſi *Praxin* appelles Scripturientis-Poëtæ -------10.
      - 3, *Sententia* animi, διάνοια. Ratiocinatio;----------11.
      - 4, *Elocutio*, Φράσις. Dictio, λέξις;----------12,1[3],& 14.
      - 5, *Melodia*, quæ ad artem Muſica;
      - 6, *Apparatus*, qui ad Hiſtrionicam refertur.
    - EPOPOEïA, i. Heroïca Poëſis: Cujus
      - *Natura* Generalis, elicitur ex Collatione cum Tragœdia; ----------15.
      - *Conſtructio*, & Methodus;----------16.
  - ☞ *Apologia* Poëtarūm, ſeu de *Problematib.* corumq; *Solutionibus*; ----------17.
  - ☞ *Collatio* Poëſeos-*Epicæ* cum *Tragœdia*; ----------18.
  - HVMILIORES: COMOEDIA, &c.

a *Vide cap.* 3, *par.* 1

b *Cap.8, in fine.*

AC tres de Poëtica libros conſcripſiſſe Ariſtotelem memorat Laërtius; quorum vnum hunc habes, reconditæ eruditionis atque Elegantiæ plenum; r[e]liquis duabus, non ſine gravi literatorum diſpendio, vetuſtate abſumptis. Primus iſte, *Poëſes* tibi *Grandiores* expoſuit, Epicam ac Tragœdiam. *Humiles* ac *Ridiculę*, materia fuêre ſecundi libri; vtpote Comœdia, Satyrica, &[c]. Id quod perſpicue intelligitur ex hujus cap. 1°, part. 3; &2°,par. 37; necnon ex Rhetor. lib 3°.ca. 8. p. 11. Tertiũ verò (cuius interitum dolemus maximè) περὶ καθάρσεως[a], ſive κατορθώσεως diſceptâſſe crederem, h. e.de *Animorum-Purgatione* à Pravis-Affectibus, deque *Emendatione-Morum*. Quem quidem apud veteres, Poëticæ-Imitationis probè conſtitutæ præcipuum ac proprium fuiſſe ſinem, nil dubium eſt. Sed quia, propter multiplices vitiorum formas, complura καθάρσεως illius capita, fuſiorem-tractatum deſiderârint; obitèr illam ſanè, nec niſi verbo tetigit Philoſophus in Politicis [b], ejuſque rationem ad hoc opus, tanquam ad latiorem campum, fuſiùs ac ſigillatìm explicandam retulit.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{ornament}

ARISTOTELIS
ARTIS POETICÆ
LIBER VNVS.

De natura vniuerſali Poëticæ, ſc: Imitatione, ejuſque Differentijs. CAP. I.

Πρόθεσις, *ſeu exordium totius operis.par.I. De Remoto Genere Poëticæ, ſc : Imitatione , par. 3. Ejuſq; differentijs tribus* ; *vnâ, ab Inſtrumentis, Quibus imitamur* ; *a par. 4* ; *(Digreſſio,de nomine Epopœïæ, a par. 9:) Alterâ, à rebus Quas imitamur* ; *par. 16: Tertiâ, à modo imitandi, par* 23. *Corollarium,de Convenientiâ Tragœdiæ, Comœdiæ, &c. par.* 27.

D E *Arte* Poëticâ, &[a] IPSâ *in vniuerſum,*[b] & *priuatim* de ipſius SPECIEBVS, [1] Quam Vim *ad pravos affectus* expurgandos habeat vnaquæq;: Et [2] Quomodò *Quibuſq; legibus* oporteat Componere Fabulas, ſi habitura ſit ſe rectè Poëſis *ex ijſdem Fabulis conflata* : [3] Prætereà verò, ex Quot, & Cujuſmodi partibus conſtent *ſingulæ ſpecies :* [4] Similitèr autem, & de Aliis quibuſcunque , quæ hujuſce ſunt *Doctrinæ* , *&* Methodi dicamus. 2. Initio ſecundum *rerum dicendarum* Naturam ducto, primùm à primis. ¶3 [c] Iam ergo Epopœïa, *quæ heroas canit* ; & Tragœdiæ Poëſis, *quæ infœlices Principum caſus* ; prætereà, Comœdia, *quæ Ridiculis vtitur* ; & Dithyrambo-

B<1*r*> pœïa

Exordium : Dicend: *a*de Poëtica Imitatione, cap. 1. & 2.

b De Poeticarum Artium ſingular.

1 Definitione & Munere : vt cap. 3. & cap. 7.

2 Argumentis extruendis. vt cap. 4. 5. &c.

3 Partibus: vt cap. 3.& 6.

4 Adnexis & Appendiculis. vt cap. 17.

c Poëticar. aliarumque Artium Imitatricium (vt Auleticæ, Citharifticæ&c.) Genus, Imitatio;

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

pœïa, *quæ canit Bacchum* ; Itèm Auleticæ *artis*, Citharifticæq; major *potiorq;* pars, omnes *in eo conueniunt*, vt ſint IMITATIONES in vniuerſum : ¶4 [e] Differunt autẽ inter ſe tribus; Aut enim quòd Rebus *tanquàm* INSTRVMENTIS, genere Diuerſis imitentur ; aut quòd Diuerſas RES, *& Perſonas :* aut quòd Diuerſo, & non eodem imitandi MODO. 5. [f] Vt enim aliqui *(Pictores, Statuarii, &c.)* Multa (*aues* , *pecudes*, *plantas*, *&c.*) Coloribus imitantur, & Figuris, ita vt effigiem eorum exprimant, (partim per Artificium *ſummum* ; partìm per Conſuetudinem *& vſum.)* Alijautem , i. e. *Phonaſci*, *imitantur* per *Naturalem* Vocem : [g] Sic etiam in Artibus *Imitatricibus* iam dictis ; Omnes quidem illæ, faciunt Imitationem, *alijs atq; alijs Inſtrumentis* ; *ex gr.* NVMERO, i. *Motu Rhythmico*, ORATIONE, & HARMONIA *vocum*; [h]Atq; iſtis aut *Sigillatìm* ſeorſimq́; Sumptis, aut inter ſe Mixtis, *ſimúlq temperatis.* 6. [i] Veluti Harmoniâ quidem & Numero vtuntur ſolæ, & Auletica, i. e. *Tibiam inflandi ars*, & Citharifitica, *quæ neruos plectro pulſat*; [k]& ſi quæ aliæ Artes, ejuſmodi *imitandi* facultatem habeant. Velut,illa *(imperfectior licet)* ars Fiſtularum . 7. [l] Ipſo autem *eodem* Numero, ſine Harmoniâ, imitantur, ex Saltatorũ genere nonnulli. Etenim iſti, per Figuratos Numeros (*quos Geſticulatione effingunt)* imitantur & Mores, & Affectus, & Actiones. 8. [m] Epopœia verò, *nec Numero imitatur*, *nec Harmoniâ*, ſed ſolùm Sermonibus Nudis, ſiue *appellare malumus* , Metris : [n] Et *Metris*, ità vt aut *Plura eorum genera* permiſcuerit inter ſe, *(quod aliæ Imitationes faciunt*; *)* [o] aut Vno aliquo Metrorum genere vſa ſit, *ſc : Hexametro*: quod,*à priſcis temporibus*, ad noſtrum vſque *factitatum eſt.* ¶9 [p] *Niſi* n. Imitatio *per Sermones vel Metra dicatur*, nullum habe-

B1*v*> remus

e Differentiæ,ſeu diſtinctiones,tres:

f Vna, ab *Inſtrumentis* , ſeu reb. (ᾧοις Quibus imitantur;) genere diſſidentibus. Vt enim in imitationibus inferioris notæ, expreſſio rerum ſit per *Colores*, *Figuras*, *vel Vocem* :quorum ſingula *genere diſſentiunt.*

g Ità in ſpeciebus Imitationum ſupradict. per *Numerum*, Sermonẽ, Harmoniam.

h Atq; hæc vel ſeparatìm ſumpta, vel in eodem opere connexa.

i Aliæ n. Numero ſimplici, & Harmoniâ ſimùl, vtuntur, abſq verbis: velut *Ars Tibiarum*, *Citharar*ũ:

k Et quæ ex eodem genere: *Lyra*, *Siſtrum*, *Cymbala*, &c.

l Aliæ, ſolo Numero per geſtum (prout res poſcit) figurato : velut *Ars Tripudiandi.*

m Aliæ, vt *Epopœïæ*, oratione ſimplici, vel metris, (abſq; harmoniâ, & numero.)

n Iiſq; vel diuerſarum rationũ, ad inuicem mixtis *:*

o Vel unius alicujus generis.

p Digreſſio de *Appellatione Epopæiæ*. Luæ niſi ex hoc loco admittatur; nulla reperietur communis vox ad mimos & fabulas :

remus commune Nomen, quo appellari poſſent Sophronis atque Xenarchi Mimi, & Socratis Fabellæ *alternis verſibus conſcriptæ* ; 10.[q] Nèque, ſi quis per Trimetra, vel Elegos, vel alia quædam ejuſmodi *genera Carminum*, Imitationem fecerit. 11. [r] Præterquàm quòd homines , vulgò adiungentes *ipſi* Metro, τὸ πωιεῖν, *Fingere ſeu Pangere* ; *ex iſtis*, alios quidem, Elegorum-Fictores, alios verò Epicorum- Fictores nominant; tanquàm *ipſos* non ſecundum Imitationem, *(quod oportuit* ; *)* ſed communitèr ſecundum Metrum, *quo utuntur*, appellent Poëtas. 12 [f] Etenim ſi quod *illi* Medicinæ aut Musicæ opus, *vbi nulla prorsùs eſt Imitatio*, per Metra ediderint ; ſic *tamen* appellare conſueverunt. [t] Nihil autem commune eſt Homero, *qui imitatur*, & Empedocli, *qui res naturales exponit*, præter Metrum. Quamobrem illum quidem, Poëtam appellare, æquum eſt ; hunc vèro, Phyſiologum magis, quàm Poëtam; 13. [v] Similitèr verò etiam, ſi quis omnia Metrorum genera *vno in opere* permiſcens, Imitationem inſtituerit ; (Quemadmodum Chærêmo Centaurum fecit, Rhapſodiam mixtam ex omni metrorum *genere :*) [x] non ſtatìm Poëtæ titulo, *ob Carmen, ſed ob Imitationem*, inſigniendus. Atq; hæc quidem, hunc in modum explicata ſint. 14. [y] Sunt autem nonnullæ IMITATRICES, quæ omnibus vtuntur ijs, quæ dicta ſunt: Intelligo autem, velut Numero, & Concentu, & Metro: ſicut tùm Dithyramborum, & Nomorum Poëſis, tùm etiam Tragœdia, atque Comœdia. 15. [z] Differunt verò *hæ inter ſe*, quòd illæ quidem, omnibus *iſtis vtantur Simùl* ; [a] Hæ verò, ſingulis, ſecundum *quaſdam ſuas* Partes, *cùm ipſis commodum ſit*. Atq; has quidem dico *Imitatricium* Artium differentias, *eorum reſpectu*, IN QVIBVS faciunt imitationem. ¶ 16 [b] Quando-

B2<r> quidem

q Et ad opuſcula Trimetris, Elegis, &c. confecta.

r Atque huic nomenclaturæ adſtipulatur vulgus; niſt quòd ſpeciatìm, alios Elegorũ, alios Epicorum poëtas vocent: Quaſi poëſim non Imitatione, vt par ſuit, ſed verſificatione æſtiment.

f Veluti Nicandri Theriaca, & ſimilia, appellitant Poëſes.

t Verùm hallucinantur nimis : quùm à ſolo garmins, poëta dicendus nemo :
Sive res, vno metri genere contexat : vt Empedocles Phyſicas.

v Sive cumulatim omnibus.

x Illud igitur liquet: Epopœiam, eſſe imitationem per metrum, vt cap. 15. p. I.

y Aliæ deniq; imitantur Numero, Harmoniâ vocum, & oratione Me-tricâ, vt & Dithyrambi , leguntq; cantilenæ,&c.

z Diſſimilitèr tamen. Nam Dithyr. & Nomi, eodem tempore; cunctis illis vno vtuntur in opere.
a Tragœd. & Comœd. in temporibus, aut partibus ſaltèm ſcenæ diuerſis.

b Secunda differ.ducitur *à Rebus*, ſeu *Perſonis*,(ω″ς καὶ ἅ) Quas imi-

ntur. ſic. Cùm Imitatores exprint eos , qui quidpiam gerunt : verò, quos imitantur, expreſſè °ni vel mali eſſe debeant : quò ta ſint ſeges ad imitandum.

quidem autem ij qui Imitantur, *factis dictiſue* imitantur eos, qui *quidpiam* Agunt. Atq; his *rursùs*, *qui agunt*, neceſſe eſt, vt aut Honeſti *& virtute præditi* ſint, aut Praui. (His namq; ſemper ferè ſolis conſequentes ſunt Mores: Vitio enim , Virtuteq; *imprimis*, *inter ſe* differunt Mores omnium;) [c] Idcircò aut Meliores, quàm qui noſtrà ætate *viuunt*, *vt Heröas* ; aut Peiores ; aut etiam Tales, *quales tempeſtas noſtra fert* ; neceſſe eſt Imitari. 17. Vt ex Pictoribus, Polygnotus quidem, Meliores, [a] *quàm verè eſſent* ; Pauſon verò, Deteriores;at Dionyſius, omninò Similes effingebat. 18. [d] Perſpicuum autem eſt, quòd etiam ex iis, *quæ in Priori Diſtinctione* dictæ ſunt, Imitationibus, vnaquæq;, ſortietur has differentias, quæ *in hâc Poſteriori* : planeq; diuerſa euadet Imitatio, eò quòd *Res*, *Perſonaſq;* diuerſas expreſſerit, hunc in modum ; *Imitando ſc. Meliores*, *Deteriores*, *aut Pares*. 19. [e] Nam & in Saltandi arte, & [f] in Auleticâ ac Citharisticâ, fieri poteſt, vt eiuſcemodi ſint diſſimilitudines. 20. [g] Et *in Epopœïa herclè*, circa Orationem & Metra abſq; *Numero*, *& Harmoniâ* poſita. Ve lut, Homerus quidem, Meliores, *quàm tunc erant*, *imitatur*: *vt*, *Vlyſſem*, *Achillem* ; Cleopho verò, Similes; At Hegemo Thaſius, (qui *ridiculas* Parodias *de rebus vilibus* primus finxit,) & Nicocharis (qui Deiliaden. i . *Actiones Timidorum*,) Peiores. 21. [h] Similitèr verò etiam, circa Dithyrambos, & circa Nomos ; vt ſi Perſas *Meliores*, *quàm erant*, Timotheus *quis* ; *contraq;* Cyclopas, *Sæuiores*, [b] Philodenus *aliquis*, imitatus eſſet. 22. [i] In hâc verò eâdem differentiâ, etiam Tragœdia & Comœdia, ſeparantur *à ſe inuicèm*. Hæc n. Peiores ; illa verò, Meliores imitari ſtudet, quàm ij ſunt, qui eâ ætate viuunt. ¶ 23. [k] Prætereà verò, *duabus* his differentijs,tertia *accedit*, Qvo

<B2*v*> quiſq;

Sequitur, in omni Imitatione, erſonas exprimi *Præſtatiores*, uàm qui nunc vivunt,vel Deterios, vel *Pares*.

Corollar. quo, modi 2/ differē æ, adaptantur differētiæ [æ]. Nã [m]eliores, pejores, &c. imitari licet,

e Vel Numero, (citra cæterorum vſum) qui fuit 1[æ] differ. modus 2.

f Vel Numero, & Harmoniâ ſimùl : qui fuit modus 1.

g Vel Oratione Metricâ ſolâ, qui tertius.

h Vel Numero, Harmoniâ, & Oratione conjunctis. Qui fuit modus 4. vt in Dithyramb. & Nomis.

i Et in Tragæd. ac Comœdiâ: Sed ità, vt illa, infignes imitetur; hæc, ignobiles.

k Tertia differ. (quæ prioribus adhæret)ab Imitandi *Modo*, (ὡς *Quo*) Imitamur n.

a *Polit.* 8, *cap.* 5

b *De quo* P*olit.* 8. *In fine*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

quiſq; Modo, ſingula horum imitari debeat. 42. [1] Iiſdem *Inſtrumentis*, *iuxta differentiam* primam; & *(iuxta ſecundam)* Eaſdem Res, Perſo-
125 *naſq;* imitari licet, *ſed Modis diverſis* : Aut vt interdùm *eas* Exponat Poëta & *interdùm* ipſe, Aliud quid, i. *Alia Perſona*, fiat; vt Homerus facit ; 25. [2] Aut vt Idem, *qui ab initio fuit , Maneat*,nec mutetur *in Perſonam aliam*. 26. [3.] Aut vt *Perſonæ*, ſic om-
130 nia imitatione Exprimant, quaſi Negotium Gerant, ſedulòq; in *ipſarum* rerum actu verſentur. ¶ 27. [l] Ergo in tribus his differentijs *omnis* Imitatio eſt, vti dicebamus à principio; tùm Quibus *Imitantur*; tùm Quas res; tùm etiam Quomodò. [m] Quare v-
135 nius reſpectu, idem erit Imitator cum Homero, Sophoc es; quòd ambo, Præſtantes imitentur. 28. [n] Alterius verò, cum Ariſtopha[n]e; Ambo n. Negotiando aliquid & Agendo imitantur: * Vnde & ipſorum *Poëſes*, δράματα, quidam appellari dicunt,
140 eò quòd δρῶντες, i. *Agendo* imitentur. 29. [o] Quãobrem etiam ſibi vendicant, & Tragœdiam & Comœdiam, Dorienſes, *Athenienſibus præreptam :* [p] Comœdiam quidem, illi, qui & Megarenſes; ſiue ij, qui hanc *Doridis* regionem incolunt (tanquàm
145 eo tempore *à ſe inventam*, quo ipſorum florebat Reſp. Popularis:) ſiue ij,qui è Sicilia *oriundi*. Indè enim Epicharmus Poëta, multò priùs fuit, quàm *antiquißimi Athenienſium Comici*, Chonnides & Magnes. Et Tragœdiam, aliqui eorum *Dorienſium*, qui
150 ſunt in Peloponneſo. 30. [q] Ducentes à nominibus ſignum. [r] Hij n. (*Dorienſes*,) Vicos *ſuburbanos* vocare *ſe* Comas aiunt; cùm Athenienſes, *vocent* Demos; quaſi Comœdi, non à κωμόζειν, à *Comeßando*, dicti eſſent; verùm eò quòd, qui *à ditioribus* igno-
155 miniâ eſſent notati, κατὰ κώμας, *per vicos* vagarentur ex vrbe. 31. [f] Et Facere, *ſeu Poëma pangere*, ipſi quidĕ *ſe oſtendunt*, appellare δρᾶν; Athenienſes

B3<*r*> ver,ò

1 Vel modo *Compoſito*: Partìm Narrativo ſc. partìm Activo ſeu Dramatico: vt in Epicâ, Poëta ſæpè narrat ipſe, ſæpè perſonam induit alienam.

2 Vel modo *ſimplici Narratiuo :* vbi perpetuò narrat ipſe.
3 Vel *Simplici Dramatico* : vt in Tragœd. & Comœd. loquentes perſonæ, ſuiſq; negotijs occupatæ finguntur.

l Ex dictis Colligitur 1. Cum tres ſint Imitationum Differentiæ,

m Tragœdiæ Convenire, Cum Epica;Quòd Imitetur Bonos.

n Cum Comœdia; Quòd Dramaticè imitetur.
* Vndè, vtraq; Propriâ, & ſpeciali voce, appellantur Δράματα.

o Ob huius vocis Etymon. Dores (populi) ſe primos Dramatum Inuentores, prædicant.

p Comœdiæ quidem, illi, qui & Megarenſes dicti.

q Tragædiæ verò, Dores ij, qui in Peloponneſo viuunt.
r Comædiam n. appellatam fuiſſe à Dorico vocabulo κώμη, non ab At/ico κωμάζειν.

f Et omnia quoq; δράματα, à Dorica voce δρᾶν..

verò, πράττειν. Ac de differentijs quidem Imitationis, & Quot, & Quæ ſint, tot *nobis* dicta ſint; *ex quibus, Poëseων singularum definitiones facilè colligas.* 160

Origo & Progreſſus Poëticæ. Cap. II.

De Cauſis Poëſeos, à par. 1. Hiſtoria, tàm generalis de Poëticæ Origine, ac Diſtributione; Quo pacto in diuerſas partes abiit: à par. 7. Quàm ſpecialis,tùm de Ortu Progreſſuq; Tragœdiæ & Comœdiæ Simùl ; à Quibus & Quomodò vtræque mutatæ fuerint ; à par. 19. Tùm Seorsïm, de Tragœdiâ; à par. 20. & de Comœdiâ à par. 26. De Epopœiâ ; à par. 33.

Præmitt: *cauſæ*, quæ homines ad hoc ſtudium impulêre.

V Identur autem genuiſſe Poëticam in vniverſum,C A V S A duæ,atque hæ *non hominum Studijs excogitatæ, ſed* Naturâ inſitæ. 2. Nam & [a] I M I T A R I, innatum hominibus,[1] A pueris eſt; ¶ 3. Atque[2] hâc re differunt ipſi ab aliis animalibus, quòd *homo* ſit *Animal* maximè Aptum ad Imitandum; 3 Primaſq; rerum Perceptiones *sibi ipſe* faciat per Imitationem, *non magiſtrorum praceptis, ſed exemplis aliorum ductus.* 4. Et[b] G A V D E R E omnes rebus Imitatione expreſſis, *naturale eſt*; *veluti Picturis, Sculpturis, & ſimilibus.* 5. [1] Cui quidem rei, ſigno, eſt id, quod contingit in Operibus *artificum* : Quæ n. ipſa *per ſe*, non ſine moleſtia quâdam cernimus, horum Imagines exactiſſimè expreſſas dùm intuemur, gaudemus; [b] veluti, & belluarum formas immaniſſimarum, & cadauerum; *in quibus niſi imitatio gigneret voluptatem, nihil illic erat, quod oblectare poſſet.* 6. [2] Cauſa verò,etiam huius rei eſt, quòd D I S C E R E, non ſolùm Philoſophis *(quod quidam cenſent)* <B3*v*> iucun-

a Vna Efficiens; Imitandi Deſiderium: quod natura insẽvit.
1 Quoad Ortum i[m]:
2 Quoad perfectionem & eſſentiam.
3 Quoad effectum: Quià attendentes tantùm quid alij gerunt, res Imitando addiſcimus :

b Altera, Imitandi *Finis*: voluptas aliorum ex Imitationibus percepta ☞?☜(quam quò poetæ augerent, huic ſtudio ſe gnauitèr applicuêre.)
Eam naturalem eſſe monſtratur, I. ὅτι à conſequenti & ſigno.

2 διότι ab ipſius causà: ſci. perceptione rerum, quæ cuncti Mortalibus (etſi alijs plus quàm alijs) iucunda.

a *Sect.* 30, *Problem.* 7.

b 1. *Rhet. ca.* 11. *p.* 36.

c 3: *Rhe., c.* 10, *p.* 2. 3-4.
d *Metaph.* 12. *&* 18. *Problem* 3.

iucundiſſimum [c] eſt, ſed etiam aliis, qui ſimilitèr *quidem*, tametſi minùs exactè , *iucunditatis* eius participes fiunt. [c] Ob hanc n. cauſam gaudio afficiuntur, dum cernunt imagines *rerum*; quià contingit, Spectando Perdiſcere,& Quid vnumquodq; *ſit*, Ratiocinari; veluti, *Hanc Imaginem, Illum Eſſe* : [d] Siquidem niſi *tibi* illum priùs contigerit vidiſſe, *Tabula hæc*, non propter effigiem imitatione expreſſam, vo-luptatem feret , ſed propter artificis ſedulitatem, aut colorem, aut eiuſmodi aliquam aliam cauſam.

c Vnde & Recognitio rei ex pictura, iucunditatem illam potiùs creat,

d Quàm induſtria artificis, ant coloris,aut alterius rei inſpectio.

e 3 Rhet.ca. 8. 3. 2.

¶ 7 [.e] Cum verò ſecundùm naturam nobis inſit, ipſum I M I T A R I, *& partes ſeu inſtrumenta ipſius*; ſc: Harmonia, & Numerus *latè acceptus*: (Nam Metra, particulas eſſe Numerorum[e], manifeſtum eſt:) 8. * *Certè* à principio,qui naturâ apti erant ad hæc ipſa maximè, paulatim promouentes, Poëſin genuerunt ex ijs, quæ EX T E M P O R E, *non præmeditatò* protulerunt. 9. [2] *Quamvis* autem *ex hoc vno fonte manârit* Poëſis, diſperſa *tamen variè* eſt, ſecundùm proprios *Poëtarum* Mores. 10. [f] Nam qui animo Excelſiores erant, Honeſtas *ſplendidaſq;* imitabantur Actiones,& eiuſmodi hominum Illuſtrium Fortunas: 11. [g] Humiliores verò, Improborum *turpiumq;*. 12. Ità vt primùm, *hij carmina* , *in aliorum* Vituperium, pangerent; quemadmodùm alteri *illi* , Hymnos *Deorum* , *hominumq*; Encomia *Verſibus complexi ſunt*. 13 [.3] Ac eorum quidem, qui Homerum *ætate* anteceſſerunt, haud poſſumus huiuſmodi nominare Poëma, *quod Vituperia in ſe contineat*. Veriſimile autem eſt, *qui tale condiderint*, extitiſſe multos. [h] Ab Homero autem exorſis,licet : velut, eſt illius Margites; & talia *nonnulla aliorum opera*. 14. In quibus inſupèr, quòd maledictis maximè congrueret, Iambicum *ſuâ ſponte* acceſsit Metrum. Quamobrem etiam Iambæum, i. *Conuiuitiatorium*, vocatur nunc; quià in hoc Metro, con-

e His præmiſſ. ſequitur *Generalis Hiſtoria.* 1 *de Ortu* poëticæ.

* Is quorundam fuit (quorum benignior genius) *Extemporanea* dictio.

2 De *Progreſſu* ac Diſtributione, pro variâ poëtarum indole.

f Qui n. Graues, contulerunt ſe ad honeſta celebranda :

g Qui abiecti, flagitia agitârunt.

Vndè duo genera: vnum, Humile & Reprehenſiuum.
Alterum, Laudatiuum & Graue.

3 *Mutatio* grandiorum in *Epicos* : humiliorum *Jambicos*. Nam Reprehenſiui generis opuſcula, quæ ante Homerum extabant, intercidêre omnia.

h Ab Homeri ætate ſuperſunt plurma; ſed variatis formis; vt Homeri Margites.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

vicijs ſe invicèm lacerare ſoliti ſunt. 15. Atque *itá*, ex Priſcis *illis*, (quò *genera carminum*, materiæ ipſorum convenirẽt) facti ſunt, alij quidem,Heroïcorum: alij verò, Iamborum poëtæ. 16. [4] Quemadmodùm autem, & in Grauibus *ſerijſque imitandis*, maximè Poëta *appellandus fuit* Homerus : (Solus n. *vereq; ſummus* fuit,non ſolùm,quià Rectè *apteq;*, ſed etiam quià Initatione, *grandiorũ rerum*, Dramaticas ſecit:) 1°. Sic & Comœdiæ Figuras (*quaſi per nebulam*) ſubmonſtrauit Primus; non Vituperia & *Maledicentiam antiquorum*, ſed Ridiculum *tantùm*,Dramaticæ *Imitationis* formâ complexus. Nam Margites, proportione *ſe* habet; vt Ilias & Odyſsea ad Tragœdias, ſic & ipſe, ad Comœdias. 17. [2] Cùm autem patefacta apparuiſſet Tragœdia & Comœdia; qui ad vtramvis Poëſin ferebantur, ſecundum proprium naturæ *cujuſq*; *inſtinctum*, [i] alij quidem, *in humili genere poëſeos*, pro Iambicis, Comici Authores facti ſunt; [k] alij verò, pro Epicis, Tragici-Magiſtri; eò quòd maiores ac honoratiores Figuræ eſſent hæ, (*Tragœdia & Comœdia*,) quàm illæ , *quibus anteà dediti fuiſſent*. 18. [3] Ac conſyderare inſupèr, an Tragœdia*(quam recentiorum perpoliuit ætas)* ità quoad Formas ſuas *adhuc completa sit*, vt ſatis ipſi poſſit eſſe, necne; tùm ſi res ipſa *seorsìm* per ſe, *à doctis viris* iudicetur, tùm ſi ad eos, qui in Theatro ſedent, *referatur*, alterius diſputationis eſt. ¶19. [l] Cùm igitur Poëſis, à Principio *Tenui illo* extemporaneoq; orta fuiſſet; [m]poſteà *re longiùs perductâ*, & hæc *ipſa,Tragœdia*, & Comœdia, *adaucta eſt*; Tragœdia quidem, ab iis qui Dithyrambum, *in Bacchi aliorumq*; *Deorum laudes*, ſolennitèr canebant: [n] Comœdia verò,ab ijs, qui Phallica, *i. e. obſcœna poëmata*, *de Dijs Ruſticis cantata* (quæ vſq; ad hoc etiam tempus, multis in ciuitatibus, *tametſi non probentur*, reſtant

<B4*r*> tamen

4 *Mutatio* Heroicorum & Iambicorum,in *Dramaticos :* quorum formas

1°. Adumbravit parens *Homerus* : qui, dum veterum relictâ viâ, perſonas quaſi in ſcena confabulantes faceret; Per Iliada & Odyſſeam, Tragœdiæ,formam; per Margiten, Comœdiæ, normam dedit.

2° Poſt illum, poëtæ quoq; alij, evasëre Dramatici, pro naturæ cuiuſq; impulſu.

i Alij, ex Iambicis ad *Comœdiam* delati.

k Alij ex Epicis,ad Tragœdiam.

3°. Tragœdia,(perindè ac Comœdia) nunc tandem ſuis numeris abſoluta eſt : que res (ſpectetur ne ad veritatis normam, an ponderetur ex opinione ſpectantium) inferids diſcutienda, ca. 7. pa.7.

l Hiſtoria speciaiis 1. De Tragœdia *Comœdiâq*; coniũctim,Quarũ *Ortus* tenuis atq;anguſt°; vt ſuprà par. 7.

m Incrementa verò, à poëmatis rudioribus. Illi quidem, à Dithyramborum apparatu & cantibus adiectis.

n Comœdiæ verò, à Phallicis, i.incomptis ruſticorum cantilenis, ἀπὸ τῶν φαλλῶν, à Priapo dictis.

f *Infra cap.* 7.*p.* 11.

tamen legibus conſtituta :) *ab ijs,inquam*, paulatìm aucta eſt; dùm *ſemper ulteriùs illud* producerent Poëtæ, quantũ quantũ ipſius *Comœdiæ*, *tunc* fieret manifeſtum. ¶ 20. [o] Et *certè* multas mutationes cùm ſubiiſſet Tragœdia , conquieuit ; quià ſuam ipſius naturam *iam* conſecuta eſt. 21. Ac [1] Numerum Hiſtrionum, *qui in ſcenam ſimil inducerentur* (*cùm apud Priſcos Tragicos*, *Vnus tantùm*, *per ſe*, *vel cum Choro loqueretur* ;) ex vno , ad Duos *Interloquentes* , primus perduxit Æſchylus ; [p] & partes Chori Prolixiores minuit ; & [q] orationem Primarum-Partium, i. *Prologi ipſius* , *ad aperiendam rem* inſtituit. 22. [r] Tres autem *Hiſtriones in ſcena colloquentes*, & [ſ] Scenæ-Ornamentum , *picturaſq; adjunxit* Sophocles. 23. [2] Prætereà verò, Magnitudo *ipſius*, ex Paruis *profecta* Fabellis , & Locutione Ridiculâ (ſiquidem ex Satyrico *humiliq; loquendi genere* mutationem accepit) ſerò maieſtatem ſuam nacta eſt. 24. [3] Et Metrum quoque, ex Tetrametro *ſeu Octonario*, Iambicum *ſeu Senarius* euaſit, *vt granditati eius magis aptum:* [t]Nam primùm quidem, Tetrametro vtebãtur;[g] propterea quòd tunc Satyrica , magiſque Saltatoria erat, *hæc* Poëſis. [v] Locutione autem natâ, *quæ Tragœdiam* deceret; Natura ipſa, *ſuâ vi* proprium *congruumque* adinuênit Metrum : Ex omnibus n. Metris, Sermoni *Quotidiano* accommodatum [h] maximè eſt, Iambicum. Cui rei id ſigno eſt, quòd plurima *nos* Iambica proferamus imprudentes, in Collocutione *mutuâ :* Hexametra verò rarò, *& tunc ſolùm*, *cùm Grandiore oratione vſi*, excedimus eam , quæ ſermoni *familiari* quadrat, harmoniam. 25. [4] Prætereà verò, Epiſodiorum *tandem* Multitudines, & aliæ partes ſingulæ,*à iunioribus Tragicis* adornatæ eſſe perhibentur. Ac de his quidem, tot nobis jam dicta ſint : Immenſi n. operis fortaſſè fuerit, per-

C<1*r*> cenſere

g 3. *Rhet.* ca.1. *pa*.17

h 3 *Rhet.* *ca*.8. *pa*.5.

o Seorsìm ; Tragœdia, diſcrepantibus poëtar. ingenijs huc illucq; diù jactata , mox eo venit vbi commodè ſtetit.

1. Ad dignitatem ejus; ab Æſchylo Numerus-hiſtrionum auctus :

p Chori partes, contractæ.

q Prologium, perſpicuitatis gratiâ excogitatum :

r Poſteà, à Sophocle, hiſtriones inducti tres.
ſ Et Scenographia quoque.

2 Fabula, quæ 1°. ſæculo breuiuſcula & ſatyrica fuiſſet , iam grandior excelſiorque facta.

3 Cui quidem granditati acceſſit metrym, quàm aptum? Senarium dico,ex pedibus sex.
t Priſcis n. ob Satyricam λέξιν, ſaltatorius numerus, 1. octonarius ſeu trochæus,in vſu fuit.
.

v Poſtquàm elocutio perpoliri cœpit, excogitatum eſt Iambicum metrum. Quod quidem , ob breuitatem interloquijs ſcenicis confert; ſicut Tetrametrũ, ob prolixitatem, ſaltationibus.

4 Epiſodia deniquè ſeu Digreſſiones,quæ veteribus vna aut altera fuiſſet,iuniorum ſtudio confectæ ſunt plures.

Comœdia 1. *Definitur*, Imitatio Peiorum, non omnium, ſed eiuſmodi turpium,quæ non odium aut miſerationem Tragicam,&c. ſed riſum cient.

x Ridiculum, eſſe τοῦ turpis ſpeciem, ex ipſius definitione liquet.

y Exempl. Ridiculi ; diſtorta facies,naſus repandus, &c.

2 *Origo* Comœdiæ , non perindè nota, vt Tragœdiæ, 1m n. tempus, quo naſceretur , obliteratum eſt : quia minimi illa olìm pretij fuit, pleriſque etiam ob maledicentiã inuiſa.

z Poſtquàm figuris ornatior enitit : Authorum ejus Nomina, memoriâ retinentur,

* Opera atque inventa, non item. Nam de Larvar. Prologi &c. inventoribus meminit nemo.

a Fabulam, ne ſingulos, vt ante, viritìm proſcinderst, univerſalem feciſie perhibentur,
Inter Siculos, Epicharmms, & Phormis.
b Inter Athenienſes,Crates.

c Epopœïa, quoad ſe Toram, Tragœ-diæ *par* : quòd ambæ, imitentur metro: idque perſonas honeſtas.

cenſere ſingula. ¶ 26. Comœdia verò, [1] eſt, vtì dicebamus, [i] Imitatio Deteriorum quidem, non tamen quoad Omne Vitii genus, ſed quoad *eiuſmodi* TVRPE, *quod Riſum Mouet* ; ſiquidem particula quædam ipſius Turpis, ſit Ridiculum : Etenim [x] Ridiculum, eſt peccatum quoddam & turpitudo, citra dolorem , nec vim habens interimendi *eum, cuius animo corporive hæſit :* [y] Veluti (quod in promptu eſt) Ridicula alicuius Facies , eſt Turpe quiddam (*quod maculam in ſe magnam habet*) ac diſtortum ; ſine *hominis* tamen dolore, *cruciatuve vllo.* 27. [2] Ac Tragœdiæ quidem Migrationes *proceſſuſq;* , Quæ , & Quorum operâ factæ ſint, *propter Poëmatis dignitatem* haud latuêre : Comœdia verò, quia in ipſa, *propter eius humilitatem* , à principio poſitum *diù* ſtudium non erat, *homines* latuit. 28. Etenim Chorum Comœdorum ; Magiſtratus, *qui ludis præpoſitus fuit*, ſerò *Poëtis è ſumptu publico* dedit; ſed *à principio* ſponte, qui volebant, *Chorum* ingrediebantur, *parteſq; eius canendo ſuſtinebant.* 29. [z] Deinceps verò,cùm Figuras quaſdam , Comœdia ipſa iam nacta eſſet, ij qui ipſius ferantur Poëtæ , commemorantur. 30. * Quis autem Perſonas *ſeu Laruas* aſſignauerit, aut Prologos *ſeparatos* , aut Multitudines Hiſtrionum, & quæcunque id genus , ignotum eſt. 31. [a] Fabulas autem Fingere, *ad Comœdiam conſtituendam*, Epicharmus & Phormis incœpêre: *Cùm* igitur *illi ambo,Siculi fuerint*, à principio quidem, è Sicilia venit *Fabula* ; 32. [b] Eorum verò qui Athenis orti ſunt , Crates primus , cùm Iambicam formam abijeciſſet, cœpit abſolutè, *abſq; Singularis alicuius inſectatione,* Conficere Sermones , ſeu Fabulas. ¶ 33. [c] Ac Epopœïa quidem, Tragœdiæ, *(tanquàm ex eodem loco profecta,)* ſolo Metro tenus, comitata eſt, nempè quòd per orationem

i *Cap.* 1. *pa.* 22.

<C1*v*> Metricam

Metricam Imitatio ſit Studioſarum, *grauiumque Perſonarum*. 34. [d] In eo autem , [1] quòd Epopœïa[a], Metrum Simplex habeat, *abſque Harmoniâ Numeroq́; addito*; & [2] Annunciatio rerum ſit, *non autem Actio*, hâc, *inquam*, ratione *inter ſe* diſcrepant: 35. [3] Prætereà verò , Longitudine *Operis* ; cùm hæc quidem, quàm maximè *poteſt*, conetur ſub Vno Solis Ambitu conſiſtere, aut *ſaltèm* pauliſpèr variare *& excedere :* [e] Epopœïa verò, Indefinita eſt Tempore : Et, *ſi quo temporis ſpatio definiatur* , in hoc *etiam ab illâ* differt : [f] Quanquam primis temporibus , ſimilitèr in Tragœdijs hoc *idem* faciebant ; (*vt in longum tempus excurrerent,)* atque, in Carminibus Epicis. 36. [g] Partes autem, quædam, eædem ſunt *vtriſque* , quædam Tragœdiæ propriæ: Quocirca, quicunq; Tragœdiæ eximiæ , *ſeu perſectæ* cognitionem attigit, & malæ ; *idem* etiam attigerit Poëmatis Epici. Quæcunque. n. Epopœïa habet, ea Tragœdiæ inſunt ; quæ verò ipſi inſunt, non omnia habet Epopœïa. 37. Ac de Poëſi *Epicâ* , quæ Imitationem Hexametris facit, nec non de Comœdiâ, poſteriùs dixero.

d Diuerſa eſt: 1. Quòd hæc,puro fiat metro; Tragœdia, cõcentu numeroq; adjunctis. 2. Illa,perſonis quid euenerit, narrando : hæc, ipſas inducendo, vt agentes.

3 In longitudine Fabulæ : Hæc n.vnius diei ſpatio res ſuas conficit.

e Illa, excurrit infinitè: aut cancellis, ſaltèm qui latiores ſint, clauditur.

f Antiquorum Ergo Tragœdiæ, ob earum prolixitatem reſpuendæ.

g Partes Epicę *Eſſentiales*, Quædam, cum Tragœdia communes : (Fabula, Mores, &c.) Quædam Tragœdiæ folius : Melodia , & Apparat[u]s.

Tragœdiæ Definitio,& Partes eſſentiales. CAP. III.

Definitio Tragœdiæ, à pa. 1. Partes (*quæ noturam eius conſtituunt,*) *f[e]x : Apparatus, pa* 4. *Melopœïa, & Elocutio : par. 5. Mores, Sententia, & Fabula: par. 6. Harum omnium ordines, dignitatiſq́; gradus explicantur, à par.* 9.

D E Tragœdiâ *nunc* dicamus,ſi *priùs* Eſſentialem ipſius Definitionem, ex antedictis enatam , aſſumpſerimus. Eſt igitur Tragœdia , [a] Imitatio Actionis Studioſæ & [a] Perſectæ, Magnitudinem *idoneam*

Tragœdi/, quid : Eius

a *Cap.* 1. *p* 32. & 27.

a Genus , Imitatio Rei-ſtudioſę. Differentiæ q[r]. 1. a re Subjectâ.

C 2<*r*> habentis,

2. Ab Inſtrumentis imitandi.

3. Ab Imitandi Modo: Activo ſci :

4 A Proprio Tragœdiæ Munere.

b Finis externus Tragici : Animor. luſtratio.

c Voces obſcuriuſculæ in Differentiâ a[a] explanantur.

d Ex Præmiſſ. collig. *Partes* Tragœdiæ *Formales*, ſex. 1. *Apparatus* eorum , quæ ſpectantium oculis ſubjiciuntur : Hiſtriones, Scena, Perſonæ, Veſtimenta, &c.

2. Melopœia vocalis : Cui interdùm accidit Motus Rhythmicus.
3. Dictio-Metrica, quæ proprium eſt Inſtrumentum Poëtæ.

4. *Mores*. 5. *Sententia*. 6. eſt *Fabula*.
e Cùm. n. Imitatio, ſemper ſit ipſarum Actionum :
* Actiones autẽ, & qui eas agunt, à Moribus animique Sententijs dicantur ποῖοι.

f Sequitur in Poëſi , Actionis Cauſas eſſe,Mores et Sententiam.
g Morum, Sententiæque Finem, eſſe Actionem.

habentis , cum [2] Sermone per Formas *quaſdam* condito ; *ità ut ſingulæ illæ*, in partibus Poëſeως *ſingulis*,Separatim, [3] Agendo imitentur; & non per Enarrationẽ *rei*, ſed per [4] Miſericordiam, Metumq; *factis expreſſum*, [b]eiuſmodi *vehementes animorum* Perturbationes vndiquaquè Purgans, *expianſque*. 2. SERMONEM-CONDITUM dico, cui *tria ſunt condimenta* : Rhythmus, ſeu *Numerus*, Harmonia *ſeu Cantus Muſicus*, et Metrum ; ſeu *Carmen*. 3. [c] Illud autẽ, vt SINGULÆ FORMÆ SEPARATIM, *intelligo*, quod quædam *Tragœdiæ* partes, ſolùm perficiantur per Metra [b] ; *vbi Chorus non canit* : & rursùs aliæ, tantùm per Melodiam; *vbi accedit Chori Cantus : Cui interdùm adiungitur Numerus ; cùm grex ille, movetur & Saltat.* ¶ 4. [d] Quoniam autem *Tragici* , Agendo Imitationem faciunt, [I] primùm quidem , Tragœdiæ pars aliqua, *quæcunque illa ſit*, ex neceſſitate, *Scenicorum erit* APPARATVVM ORNATVS; ¶ 5. [2] Deindè , MELOPœÏA, *ſeu Muſica* ; & [3] ELOCVTIO : quia, cùm his, *tanquam inſtrumentis vtantur* , imitationem obeunt. Ac Elocutionem dico , ipſam Metrorum Compoſitionem ; Melopœïam verò , idipſum quod *ſenſibus* manifeſtam ſuam omnem vim habet ; *vt in numero Saltationis*, *vociſque concentu*. ¶ 6. [4] Et quoniam Imitatio, *ſemper* eſt Actionis cuiuſdam ; [e] Agitur verò quodque ab Agentibus quibuſdam; * quos neceſſe eſt Cuiuſdãmodi eſſe, et quoad Mores, *(bonos, malos, &c.)* et *quoad* Animi-Sententiam ; *ſuadentem , laudantem , &c.* (Nam propter hæc *duo*, etiam Actiones, *quæ indè naſcũtur*; dicimus eſſe Cuiuſdãmodi: *Quanto magis , indidèm Cuiuſdammodi dicantur homines ?*) [f] *Certè* à natura, duæ Actionum ſunt Cauſæ; SENTENTIA-ANIMI, & MORES ; [g] Ac ſecundùm hos *duos* et aſſequuntur ſuum finem omnes , et

<C2*v*> contrà,

b *Cap.* 1. *pag.* 15 .

contrà,etiam indè depelluntur. [h] Eſt autem FABVLA quidem, *ipſa* Actionis Imitatio : Dico enim Fabulam hanc, *quâ de hîc agitur*, eſſe Rerum Compoſitionem, *rectèque ordinatam Structuram.* [i] Mores verò, ſecundùm quos, (*quicunq; illi sint,*) Cujuſdammodi eſſe dicimus eos,qui agunt. [k] At Sententiam *animi*, ea omnia,quorum ope, qui verba faciunt, Demonſtrant aliquid, vel etiam ſententiam vniverſalem Enunciant. 7. [l] Neceſſe igitur eſt,Omnis Tragœdiæ partes , eſſe Sex , ſecundùm quas cuiuſdammodi eſt, *eſſentiamque ſuam habet* Tragœdia : Atque hæ ſunt ; Fabula, & Mores, & Elocutio, & Sententia, & Apparatus, & Melopœïa. [m] Ad Inſtrumenta. n. QVIBUS Poëtæ imitantur, *pertinent* partes duæ ; *Melopœïa & Dictio*: Ad modum, QVO imitantur, vna ; *Apparatus* : Ad *Homines*, & RES, QVAS imitantur, tres; *Fabula*, *Mores*, *& Sententia :* [n] Et præter has, *inuenitur* alia nulla. 8. [o] Atq; his quidem, *velu*t Formis (vt ità dicam,) vſi ſunt *Poëtæ* plerique. Etenim & Apparatum habet cuiuſque *Drama*, & Mores, & Fabulam, & Dictionem, & Melos, & Sententiam, eodem pacto. 9. [p] Maximum verò horum eſt, & *in conficiendâ Tragœdiâ præcipuum*, RERVM CONSTITVTIO. [I] Tragœdia. n., Imitatio eſt, non Hominum, ſed Actionum ; nimirùm & vitæ alicuius; & fœlicitatis, atque Infœlicitatis. Etenim fœlicitas, in actione conſiſtit; & finis *humanæ vitæ*, eſt actio quædam, non *animi* qualitas, *ſeu habitus.* [q] Sunt autem *homines*, ſecundùm Mores quidem, *Cuiuſdammodi ſeu* Quales quidam ; At ſecundùm Actiones,fœlices, vel contrà. [r] Itaquè poëtæ, non vt Mores *poſteà* imitentur, Agunt, i. *Drama Componunt* : ſed Mores vnâ operâ complectuntur, propter *(id quod potiſimim ſpectant,)* Actiones. [f] Quare Actiones & Fabula, *ſeu Rerum-Structura*,

<C3*r*>

h Atqui Actionis Imitatio eſt Fabula.

i Mores ſunt, quibus æïæ dicimur.

k Sententia ; quâ monſtratur, vel enunciatur quidpiam.

l Ex dict : à part. 4[a.] naſeuntur partes ſex : Fabula, Mores, Elocutio, Sententia, Apparatus, Melodia.

[m] Ratio Senarij, à Differentiis Imitadonum, (de quibus cap. 1[o].) undè exortę hæ Partes : vt ſex ad minimum ſint, non pauciores.

n Et (quià nulla Alia detur) ſex ad ſummum, non plures.

o Confirm : Exemplo Veterum : quorum plerique (quâ Tragici, quâ Comici) ſingulas Species dictas, ſaltèm adumbrârunt in operibus ſuis.

p Collatio dict.Partium : vt alijs antecellant alię: *Fabula*. n. pręfertur reliquis, pręfertìm quia ipſis Morib. Idque rat. 3[bus].

I[a]. A loco Topic. de Tragœdiæ Fine. Ea n. rerum humanarum eſt, atque omninò Fœlicitatis ac Infœlicitatis Expreſſio.

q Atqui Perſonas omnes, ex Actionibus,fœlices aut infœlices dicimus,non quoad Mores.

r Ergo Tragœdiam conficienti, non id quęritur,vt mores tantùm, ſed vt Mores exprimat, propter Actiones.

f Quare, Tragœdię Finis, non Mores,ſed Fabula. Ideoque omnium illa partium , præſtantiſſima. Quod n. propinquius fini.

id dignius 3°. Top. Cap.1.p.15.

2. Rat. Quià ſine Moribus ſcribi poteſt Tragœdia ; at non ſine Fabulâ.

t Id conſtat exemplo Poëtarum ;

v Et à Simili Pictorum,

z. Nec Moribus ſolùm,ſuperior eſt Fabula, ſed et cæteris vniuerſis. Id patet 1. ex Opere Tragœdiæ. i. Terribilium ac Miſerabilium Fictione. Cui Muneri exequendo, ut partes cæteræ, parùm; ità Fabula, plurimùm prodeſt.

2. Ex partibus Fabulæ : (Mutatlone Rerum, atque Agnitione:) Quar.in permulcendis animis, Divina vis.

3 Ex ſcripturientium poëtarum facto : qui rem promptiùs adornare valent, quàm aptè componere. Hoc ergo præſtantiã notat : ſiquidèm quod maiori negotio minùs acquiritur , palmam mereatur: Rhet. 1. cap. 7. pag. 18.

a Secundas eſſe *Morum* vices ; 1.patet à ſimili: vt. n. nuda Effigies,in Tabula,ad gratiſſimos colores ſe habet : Ità, Simplex Fabula, ad Mores.

2. Prob.ratione. Quià ab Imitatione rerum pendet Morum-expreſſio.

ſunt Finis Tragœdiæ : At Finis,eſt omnium *(quoniam illuc omnia referuntur)* Maximum. 10.[2] Prætereà, ſine Actione quidem, nullo modo fieri poſſet Tragœdia ; At ſine Moribus poterit. [t] Nam Recentiorum Tragœdiæ quàm plurimæ, ſine *Perſonarum*-Moribus ſunt ; & omninò Poëtæ pleriq;, *cuiuſcunque generis* , *reperiuntur* huiuſcemodi ; [v] veluti etiam ex Pictoribus,Zeuxis , ad Polygnotum ſe habet : Nam Polygnotus, qui imitatur bonos, Deſcriptor-Morum eſt ; At Zeuxidis-Pictura , Mores habet nullos. 11. Prætereà, [1] . (*ex diuerſis*, *putà*, *Tragœdijs*) ſi quis *deſumpſerit*, ſeriatìmquè collocârit Sermones-Moratos, Dictiones, Sententiaſque bellè confectas ; nondùm *illud* effecerit, quod Tragœdiæ eſt Opus : verùm, quæ his *partibus* impolitiùs vſa ſit ; modò Fabulam habeat , Rerumque-Compoſitionem; multò potiùs *dicenda* erit Tragœdia. 12. [2] Adhæc , maximæ res, quibus capit, [c] *atque allicit* animos Tragœdia, ſunt Fabulæ partes ; Peripetiæ, *inquam*, & Agnitiones. [d] 13. [3] Prætereà, id ſigno eſt, quòd, etiam qui aggrediuntur Poëma conſcribere, priùs Dictione & Moribus , cætera adamuſsìm abſolvere valeant; quàm Res-*Fabulamq;* coagmentare : veluti etiam primi Poëtæ ferè omnes, *quùm nondùm perſecta eſſet Poëſis*. Prima igitur pars, & velut anima Tragœdiæ, eſt ipſa Fabula. 14. [a] Proximo autem loco, ſunt MORES : [1] *His.* n. aſſimile *quiddam* eſt , etiam in re-Pictoriâ. Siquis namque *tabulam* , pigmentis licet pulcherrimis, *temerè* fusìmq; illeverit ; non perindè *ſpectantem* oblectet, [e] ac ſi, albo *licet* colore, imaginem delineârit *certam : Pari modo* , *in Tragœdijs* , *abſque Conſtitutione-Rerum*, *minùs valent Mores* , *quàm* Morum-expers Fabula. [2] Eſt etiam *omnis* Imitatio, *propriè quidem*, *ipſius* Actionis , & per hanc,

c *Rhet.*1. *ca.*11.p.35.

d Infrà *cap.*5.*pa.* 5.

e *Cap.* 2. *par.* 6. in fine.

<C3*v*>

eorum *eſt* maximè, qui Agunt ; *quibus primitùs hærent Mores*. 15. [b] Tertium verò, eſt SENTENTIA: Id autem eſt , Dicere poſſe ea *omnia*, quæ Rei, *quâ de agitur* , inſunt, *aptéque* conueniunt. [c] Quod quidem, circa orationes *perficere*, & Politicæ-*Scientiæ* Munus eſt, & *facultatis* Rhetoricæ. Nam vetuſtiſſimi *Poëtæ*, quos introducebant, Politicè faciebant loqui, *i. ex Rationibus rei Proprijs :* [d] Qui verò noſtri ſunt temporis , Rhetoricè ; *i. ex Communibus*. 16. [e] Sunt autem Mores [f] quidem, huiuſcemodi quid, quod præelectionem *animi*, qualis illa ſit, aperiat ; *idq;* in ijs *rebus* , in quibus, vtrùm is , qui loquitur , eligat *quidpiam*, aut fugiat , nondùm ſatis liquet ; Quo fit, vt Mores non habeant, orationes aliquæ : in *quibus ſc: non clàm*, *quid eligas fugiaſve*, *inſinues* , *(quod Moratæ orationis eſt* ;) *ſed palàm illud aperteq; prodas*. [f] Sententia [g] verò, *eſt* in ijs *rebus*, quibus homines, perſpicuè *Demonſtrant* quidpiam, aut eſſe, aut non eſſe ; vel univerſale aliquid Enunciant. 17. [g] Quartum autem, eſt *ipſarum* orationum ELOCVTIO: Elocutionem autem voco, (quemadmodùm priùs dictum eſt, [h]) eam, quæ per Appellationem *idoneam* fit, Animi-Interpretationem : Quod quidem *vtrobíq;*, & in Metricis, & in Orationibus-*Solutis* , eiſdem inſtructum eſt viribus. 18. [h] Reliquas verò quinque partes, MELOPŒÏA, *ſeu Modulatio*, *facilè* ſuperat, *vt* maximum *quoddam* condimentum *in Tragœdijs*. 19. [i] Apparatus autem, eſt quiddam, quod *mag-/am* in ſe alliciendorum animorum vim habet, ſed *præcæteris* maximè eſt artis *huius* expers ; miniméque Poëtices proprius : *cùm non Poëtæ paretur ſtudio*, *ſed adportetur foris*. 20. [k] Siquidem Tragœdiæ Propria Vis omnis, etiam abſque Certamine & Hiſtrionibus, *perfecta* ſit. 21. [l] Prætereà <C4*r*> verò,

f *Supr. p.6.*

g *Supr.p.6.*

h *Pa* 5.

b Tertio gradu ſtat *Sententia* : Cuius vis eſt,vt verbis rationes exprimere poſſis , rei inſitas atque aptas.

c Tàm ea, quæ ipſius Rei Moraliſque Philoſophiæ, ſunt Propriæ,

d Quàm, quæ omnibus Quæſtionibus *Communes*.

e Mores, quid. (Eos enim ſuprà, par. 14. non niſi levitèr adumbrauit.

f Sententia, διάνοια, ſeu ἔννοια, quid.

g Quartum dignitatis locum poſcit *Dictio*.

h Quinto gradu eſt, ars conficiendi melos, ſeu *Melodia*: quæ aliundè importata eſt , (vt & pars 6[a]) ſed ſuauitate vincit omnes.

i Sexta ſtatiò relinquitur *Apparatui* : De quo quid opus eſt plura dicere?

k Cùm & Tragœdia, etiam ſola lecta, faciat, quod ſuum eſt : Et Apparatus, illius ſit Artis, quæ Ornatum ſcenicum parat: veſtes, Aulæa, &c.

verò,in Apparatu concinnando ; illius qui Scenæ-Inſtrumenta parat, plus poteſt facultas, quàm ars Poëtarum.

Fabula, Quæ &. Qualis : CAP. IIII.

Fabula, ſeu Rerum Contextus, præcipua & maximè neceſſaria Tragœdiæ pars eſt: quæ, 1°. *Qualis debeat eſſe,conſtat ex ejus conditionibus tribus* ; *quarum* 1[a], *par.* 2[a]. *Altera a par.* 5[a]. *Tertia, a par.* 10. *Corollarium de Poëtæ-Munere* , à part. 14. 2°. *Comparantur Fabulæ inter ſe, vt Scias, Quæ Deterrimæ ſint* , a.par. 25. *& Quæ Optimæ, à par.* 27.

a Fabulæ Conditiones, tres.

E XPLICATIS autem his, [a] dicamus deinceps, Qualem eſſe oporteat Rerum Conſtitutionem, *ſeu Fabulam*; quandoquidèm hoc, & primum et maximum [a] eſt in Tragœdiâ ; *vt in eo ornando* , plurimum ſit operæ ponendum. 2. [1]Poſitum autem nobis eſt, [b] Tragœdiam eſſe PERFECTæ atque TOTIVS Actionis IMITATIONEM , quæ Magnitudinem in ſe habeat aliquam : Eſt n. etiam Totum quidpiã,id,cui nulla Magnitudo *notatu digna* ; *vt, formica*, *pulex*, &c. 3. [b] Totum autem eſt, cui Principium, Medium, & Finis *ſeu vltimum* ineſt. [c] Principium verò eſt, quod ipſum quidem, aliud, ex neceſſitate non ſequitur, *(quâ Principium eſt:)* poſt illud verò, alterum, naturâ comparatum eſt, eſſe aut fieri , *Neceſſariò vel in Plurimis :* [d] Finis autem, *ſeu ultimum*, contrà; quod ipſum poſt aliud, naturâ comparatum eſt eſſe, aut ex neceſſitate, *& Semper* aut plerumque ; poſt hoc autem , aliud *eſt* nihil : [e] Medium verò, quod & ipſum poſt aliud eſt , & aliud poſt ipſum *Neceſſariò*, *vel vt Plurimùm*. 4. [f] Oportet igitur benè-Compoſita Fabulas , neque Vndecunquè

a *Cap. pag* 13.

b *Cap*3. *pag*. 1.

1[a]. Ordo partium. Cùm n. Tragœdia (c.2. p.1.) Imitatio ſit, Actionis Perfectę, ſeu Totius:

b Et totum,id ſit, cui Principium, Medium , Finis. [Plato in Parmenid.]

c Ac Principium (quod Actionem hanc ſpectat) à prior nullo pendeat.

d Finis; contrà.

e Medium; quod vtriuſque naturam ſapit.

f Requiritur, vt partes iſtæ (Principium, Medium, Finis) ſeriatim diſtinctę locentur , non temerè turpitèrq; confuſę.

<C4*v*> ſors

ſors tulerit, incipere, neque *temerè Vbilibet* terminare ; ſed Formis vti, *Principij Medij* , *Finiſque*, *iam* dictis. ¶ 5. [2] Prætereà verò , quoniam quod Pulchrum *eſt* , (& animal *ſc:* & aliud quiduis, quod ex *partibus* quibuſdam conſtiterit) non solùm has *partes* Ordinatas habere oportet, [g] verùm etiam vt MAGNITVDO *ipſis* adſit, [h] non Quælibet *tamen :* (Nam Pulchrum in Magnitudine et Ordine manet :) Quamobrem, [i] neque omninò Perexiguum Animal, eſſe poterit Pulchrum ; (ſiquidem conſpectio *eius*, quum propè inſenſibili tempore fiat, confunditur ; *ne partium Reſponſio mutua*, diſtinctè *appareat* ; *)* [k] Neque omninò Permagnum : *Ipſa* n. *remotarum-partium* Conſpectio, *(qualis eſſe vnius corporis debet,)* haud ſimùl ſit; ſed Vnum ac Totum, quod ex eâ ſpectatione *naſci debuit*, ſpectantibus elabitur *atque euaneſcit :* veluti, ſi decem-millium ſtadiorum eſſet Animal. 6. [l] Proptereà oportet, quemadmodùm in corporibus, ità & in animalibus, ineſſe quidẽ Magnitudinem ; Hanc autem eſſe, quæ facilè-conſpici queat, *ſi pulchra illa videri debeant* ; Sic & in Fabulis, *quò Pulchræ ſint* , habere quidem Longitudinem ; hanc autem talem eſſe, quæ Facilè retineri poſſit Memoriâ. 7. [m] Longitudinis autem Finitio, quæ ad *Poëtarum atque Actorum* Contentiones [c] *refertur*, atque ad *Spectantium* Senſus , nequaquam *illa*, Artis eſt : Si n. centum Tragœdias in Certaminibus *ſimùl* agi oporteret, ad clepſydras, i. *horologiorum menſuras* vtiquè agerentur ; *vnicuique*, *temporis portiunculâ datâ* ; (quemadmodum quondàm nec ſemèl *factum* eſſe perhibent.) 8. [n] Verùm Finitio Rei-Geſtæ, quoad ipſius Naturam, ſemper quidem, quò major *eſt*, tantiſpèr dùm *Tota* ſimùl Perſpicua ſit, eò pulchrior eſt, ſecundùm Magnitudinem. 9. [o] Vt autem ſimplicitèr defini-

c *Infra p.* 26.

2[a]. Condit. *Longitudo iuſta* totius. Cùm n. (quò pulchrior eluceat res) adjungenda ſit Ordini partium,Magnitudo totius :

g Et Magnitudo ea,quę ſit congrua;

h Nec Indefinita: ex. gr. Animal pulchrũ eſt (Plato in Phœdro :) Si

i Neque perpuſillum ;

k Neque nimiò vaſtum.

l Efficitur,vt Fabulam, quæ pulchritudine placeat , commendet Longitudo, et Iuſta ſc. & talis, quam facilè mandes Memorię.

m At Iuſtę Longitudinis Terminus quis ? Non is quem horologij pulvis,vel aqua, dimenſum dedit : (Is n. Externus eſt,atque artis expers.)

n Sed qui ex ipſa Rei Geſtæ naturâ: h. e.

Vt *ſpeciatìm* loquar: ex Rerum Evidentiâ, Magnitudini non incommodę coniunctâ.

o Vt *Vniversìm*: Ex idoneâ Fa-

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

bricâ, ſeu Oeconomiâ-Rerum : Quę neceſſario vbiquè cohæreat,aut ſaltem veriſimili nexu.

3a. Condit. [*Totius*, *partiumq*; *Vnitas.*] Fabulæ n. conſtitutio eſto Vna : non eo modulo, quaſi in vnâ permancat eâdemq; perſonâ: &c.

Sed (*ſupple*) quià Vnius Actionis eſt, cuius ſingulæ partes ad vnum referantur Finem.

p Vndè; Mirum, quàm hallucinẽtur veteres : (quorum Poëmata, ex dijunctiſſimis Actionibus atque Eventis :)

q Quàm ſolus Homerus ſapuit : qui, declinato Veterum ſcopulo ; ne quaſlibet perſequeretur, Vnicâ Actione contentus fuit,

r Cùm in Odyſſeâ: de Vlyſſe in patriam reduce :

ſ Tùm in Iliade : de Achillis irâ.

t Ex condit. 3a, Præcept. Fabulã, niſi ex Vnâ Actione non confici : (quod innuitur par. 10.)

endo dicam; in quantcunque Magnitudine *Rebus* ſecundùm Veriſimile vel Neceſſarium deinceps enaſcentibus, accidit *tandem* in Proſperam fortunam ex adversâ, vel ex proſperâ in Adverſam mutari , idoneus *is* terminus erit Magnitudinis. ¶ 10. [3] Fabula autem eſt VNA , non , vt quidam putant, ſi circa Vnam *Perſonam* ſit : Multa. n. & infinita *attributa* etiam vni rei accidunt ; ex quorum aliquibus *(accidentalibus ſc :)* non conficitur aliquod Vnum ; *cùm*, *toto ipſa genere dijuncta ſint :* Sic verò, & Actiones Vnius *hominis*, multæ ſunt, ex quibus nulla Actio ſit Vna. 11. [p] Quamobrem peccare omnes viſi ſunt Poëtæ *illi*, quicunque Herculeïda, *i. Labores-Herculis* , Theſeïda, *i. Actiones Theſei* , & eiuſmodi Poëmata fecerunt. *Falsò*. n. putant, quoniam Vnus erat Hercules, conuenire, vt etiam *Herculis*-Fabula , Vna ſit ; *quantumvis Actiones ipſius eſſent Plures.* 12. [q] Homerus autem, quemadmodùm & in alijs excellit, *ſic* etiam, hoc, *quod reliquos omnes fefellerat*, videtur præclarè vidiſſe ; ſive propter artem *aliundè acceptam*, ſeu propter *bonitatem* naturæ *atque ingenij :* [r] Odyſſeam. n. dum confingeret, non cecinit Omnia, quæcunque ipſi *Vlyßi anteactâ ætate* acciderunt; (veluti, " *Eum*, *dùm vena-* " *retur* , *ab apro accepiſſe Vulnus in Parnaſſo* , & " *Simulâſſe Inſaniam* , *in Collectione Exercitus* ; Ex quibus, quià alterum factum fuit,minimè Neceſſarium aut Veriſimile fuit,alterum *ex conſequenti*, factum iri:) Sed quæ circa Vnam ſolum Actionem, qualem Odyſſeam dicimus , conſtitêrunt. [ſ] Similitèr verò, etiam *dùm conficeret* Iliadem, i. *Actionem adverſus Troiam.* 13. [t] Oportet igitur, vt in alijs *Artibus* Imitatricibus, *(Citharíſticê*, *Auleticê*, *&c.)* Vna Imitatio, Vnius Rei eſt; *putâ Prælij* , *Naufragij* , *&c.* Sic & *in hâc*

<D1*v*> *arte*,

60 65 70 75 80 85 90 95

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

arte, Fabulam (quoniam eſt Actionis Imitatio) & Vnius eſſe, & [v] huius Totius ; & [x] Partes-Rerum ſic *Cohærentes* conſtitui, vt ſi qua tranſpoſita, vel ablata fuerit, Diuerſum reddatus,& moueatur Totum : Quod n. cùm adeſt , aut non adeſt , nihil, quod perſpicuum ſit , facit , id ne pars quidem *eius* eſt. ¶ 14. [y] Manifeſtum autem *eſt*, etiam ex ijs quæ dicta ſunt, non eſſe Poëtæ MVNVS , *ea* Quæ, *Singulatìm* FIVNT, dicere ; *(quippè quorum nihil intermedijs hæret* :) [z] Sed *ea memorare*, Qualia factum iri contigerint, & QVæ POSSIBILIA fuerint, ſecundùm Veriſimile, vel Neceſſarium. 15. Nam Hiſtoricus et Poëta, non eo, quòd hic, Numeris-Adſtricta dicat, ille Soluta, *inter ſe* differunt : Licebit namque, Herodoti opus in Metra vertere; neque minùs Hiſtoria *iam* erit cum Metris, quàm *priùs fuit* ſine illis ; [b] Verùm in hoc Diſcrepantia eſt, quòd Hic *(Hiſtoricus,)* QVæ FACTA ſint, dicit ; Ille *(Poëta,)* QVALIA facta eſſe contigerit. 16. [2] Quamobrem Poëſis , etiam magis Philoſophica, magiſque ſtudioſa res eſt, quàm Hiſtoria: Nam Poëſis, potiùs, Vniverſalia, Hiſtoria, Singularia magis dicit. Eſt autẽ *in hiſce rebus* VNIVERSALE, *nihil aliud*, quàm [c] QVALI *Homini*, [d] QVALIA Omninò, *(non*, QVæ *Cuiq;)* accidant, dicere vel agere ſecundùm Veriſimile,vel Neceſſarium : [e] Id quod *apprimè* ſpectat Poëſis, dùm Nomina *Perſonis* imponit : *Quippe quibus (cùm vniverſales fictitiæq; ſint) nomen ſuum certaq; natura deſuit.* [f] SINGVLARE verò, eſt ; *veluti*, Quid Mali Alcibiades, *ingenio illo ſuo acri*, *Athenienſibus* fecerit ; aut Quid *ab ijſdem* paſſus ſit. 17. [g] Ac in Comœdiâ quidem,iam hoc perſpicuum *ſemper* fuit : [h] Poſtquàm. n. Fabulam *ſic* conſtituerint, vt ex Veriſimilibus, *omnia videantur ducta* ; ſic deindè *Perſonis iam introductis*, Nomina *indiſ-*

[u] Ex 1[a] condit. Præcep. Vt Tota integráque ſit Fabula : (vtì monuit p. 2.)[x] Atque vt omnes ei partes, ſuo iuſtoque diſponantur Ordine, vtì p. 4.

y Corollaria 3[a]. 1[m], ex 2[a] Fabulæ conditione : de *Opere Poëtæ* : Ne exponat ea, quæ quotidiè fiunt, ſeu Singularia.

z Sed *Qualia* fieri aliquandò poſſunt aut debent.

[a] Id quod evincit collatio Poëtæ cum Hiſtorico : Neque. n. illis, penes carmen (vt creditur) diſſenſio eſt: (Siquidem nec Proſa, hiſtoriam creat , nec verſus poëſin :)

[b] Sed in eo; quòd hic, ea perſequatur, quæ geſta ſint: Poëta, illa tantòm, quæ geri debuerint, potuerintvè.

2[m] Corollar. ex priori. Poëſis Philoſophiæ ſimilior,quàm hiſtoria. Siquidem Poëtæ Fabula, Vniuerſales ac Indefinitas captet,

c Tàm Perſonas.

d Quàm Res.

e Quibus (quò planiorẽ Rem omnem faciat,) etiam *Commentitia* imponit *Nomina*.

f Hiſtoricus verò, Singulares: vbì Impoſitione illâ nihil eſt opus.

g *Nomina* autem, Poëtar. generibus, alijs alia :
h Comicis recentioribus, *Noua* & ficta;

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

criminatìm , hæc vel illa imponunt ; 18. Non autem, vt Iambici *veteres* , (*qui singulos viritìm proſcidêre*) de *Rebus Perſoniſq; certis* Poëma faciunt. 19. [k] In Tragœdia verò Nominibus *ijs*, quæ priùs facta *atq; vſitata*, adhærent. *Cuius rei* cauſa eſt ; quià, [m] quod Fieri-Poteſt, idem Aptum ad-Perſuadendum eſt. [n] Ac quæ quidem Facta non ſunt, nondùm fieri poſſe credimus : *ità vt nec ad perſuadendum ſint apta :* Quæ verò Facta ſunt, manifeſtum *eſt*, ea poſſe fieri ; Neque n. facta fuiſſent; ſi ex genere eſſent eorum, quæ Impoſſibilia *ſunt :* [o] *Nunc igitur ipſorum euentus*, *dubitationem de illis tollit omnem*. 20. [p] Nec tamen non in Tragœdijs, nonnullis quidem, vnum aut duo adhibentur Nota Nomina ; reliqua verò, *Excogitata &* ficta. 21. [q] In quibuſdam autem , nullum : vt in Agathonis Flore : In hâc. n. & Res-Geſtæ, iuxtaque *Perſonarum* Nomina, Ficta ſunt , *miniméque priùs nota* ; nihilóque minùs, *ſpectantes legenteſq;* oblectant omnes. 22. [r] Adeò ne id quidem vſquequaquè curandum eſt , vt Fabulis antè Traditis, de quibus Tragœdiæ extant, *omninò* hæræamus [d] : Hoc. n. *anxiè* quærere , ridiculum *nimìs* : Siquidem etiam *Perſonæ ac Nomina* , quæ *Antiquis* pernota fuerint, nunc paucìs vulgo innoteſcant ; tametſi oblectent vniuerſos. 23. [3] Perſpicuum igitur &x his *eſt*, Poëtæ agendum eſſe illud, vt tantò potiùs Fabularum, quàm Metrorum , ſit Artifex ; quantò magis, ex eo, Quòd imitetur, ſit Poëta : Imitetur autem *nihil aliud*, *quàm* Actiones ipſas. 24. [f] Quamvis ergo acciderit, *ea* quæ Facta ſunt , canere, nihilominùs Poëta eſt: Eorum n. quæ *Verè* Facta fuerint, nihil prohibet, quò minùs talia ſint *nonnulla* , qualia veriſimile eſt, vel fieri poteſt, vt *Verè* ſint Facta ; quo nomine, ipſorum ille eſt Poëta. ¶ 25. [t] Inter Simplices autem Actio-,

<D2*v*> ones,

135 140 145 150 155 160 165

[k] Tragicis, *vſitata* omnia placuêre : Sic. n. plus fidei procurare ſe credunt Fabulis.

([m] Quæ. n. Poſſibilia, πιθανώτατα.
[n] Quæ haud dubiè Facta,Poſſibilia :

[o] Ergo quę Facta, πιθανώτατα.) vt neq; à Pernotis heröum Caſibus, neque à Nominibus; deflectendum putent.

p Quanquam hoc , illis minimè perpetuum eſt : Cùm in aliquibus Tragœdiis ſuis Nomen vnum, alterumve vſurpent vulgatum, fingant cætera :
q 1 In aliquibus,comminiſcantur omnia.

r Ex dict. à par. 17, præcept. Ne in Veterum retinendis Fabulis, ſollicitum te habeas. Datur ſiquidem venia cudenti novas.

d *Cap.* 7. *p.* 22.

3[um] Corollar. ex 2.[b] prioribus emergit. Ne Poëta, tàm *Carminum* ſit *artifex*, quàm Fabularũ: Quippe quar. compoſitio ſola, (ſepoſito verſo) Imitatorem te facit ;

[f] Siue res ſictitias narres, ſeu etiam verè geſtas: modò eas ità expreſſeris, vti debent fieri.

[t] Collatio Fabular. 2[x] : (è con-

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

nes , [e] & Fabulas , *(quæ Implexis ſemper Sequiores ;)* Epiſodicæ , ſunt Deterrimæ. [v] *Fabulam* Epiſodicam dico,in qua Epiſodia *(i.ornamẽta aliundè aduecta,)* alia poſt alia eſſe , *ſeque conſequi*, neque Veriſimile, neque Neceſſe *eſt* ; ità *vt nexum habeant nullum*. 26. [x] Ac tales *Fabulæ*,conficiuntur, 2 Malis quidem Poëtis, ob ipſorum *Inſcitiam*; [y] ab *Eruditis* & Bonis, *interdùm* propter Hiſtrionum *ſtudia : In illorum.* n. *gratiam*, dùm Certamina quædam conſcribunt , Fabulamque extendunt ſupra id quod ferat ; *(Epiſodio importuniùs inſerto* ;) ſæpenumerò diſtorquere coguntur, quod ex ordine eſt. ¶ 27. [2] Quoniam verò Imitatio-*Tragica*, non ſolum eſt Perfectæ Actionis *Imitatio*,ſed etiam Terribilium-&-Miſerabilium ; [z] Hæc autem præcipuè fiunt talia , cùm Præter-Opinionem; [f] *& magis*, *cùm* Alia-ex-alijs facta fuerint, *vt ex ſuis Cauſis*. 28. Ità. n. plus Admirationis in ſe habebunt, qudm ſi à Caſu, & Fortunâ *fierent :* * Siquidem & inter ea, quæ Fortunâ *fiunt* , hæc maximè Admirabilia videntur,quæcunq; tanquàm ex Induſtriâ *conſilioque*,apparent fuiſſe facta. (veluti,quòd ſtatua Mityïs, *virtutis ergò*, Argis *erecta*, *Improbum* eum , qui cauſa interitûs Mityï fuit, *lapſa* interfecit ; cùm in eius caput , *tunc* intuentis, incideret. Videntur. n. talia, non Temerè , *ſed Conſilio Deorum*, *ac Ratione* eſſe facta.) [a] Quare neceſſe *eſt*, tales Fabulas, *ex talibus Formidoloſis Miſerandiſque contextas*, Pulchriores eſſe.

e *De quib. cap.5.pa.2.*

f 2.*Rhet. c.10. p.* 14.

ditionibus 3 [b].; ab initio capit.) 1. 1[a]; Quę **Deterrimæ?* Eæ ſc : quæ non modò, Simplices, ſed & Epiſodijs perperàm nexis refertæ.

v Epiſodica Fabula , Quæ? Cui Egreſſiones , atque Additamentæ ſc. ſine debito nexu inferta.

x Quales contexuntur poëtis, Tàm ineptis ;

y Quàm Probatis : Ab ijs n. ſi hiſtrio,certaminis causâ, longiorem Tragœdiam poſcat; illi, Epiſodijs infarctis, illius, glorię inſerviunt,non Fabulæ ſuæ.

2[a] Collatio : Quæ Fabulæ *Pulcherrimæ*? Cùm. n. Tragœdia , ſit Actionum ear. quę Miſericordiam Terroremque cient :

z Quales , illæ potiſiimùm ſunt, quę inopinatò fiunt : multoquè magis, ſi nexu ſe excipiant mutuo.

* (Si. n. fortuita quædam, admirationem pariant ; præfertìm quę quaſi ex propoſito videbãtur facta: Quantò magis illa ? quorum certa ſeries, conſilium Callidum ?*)*

a Efficitur , Pulcherrimam naſci Fabulam : ſi res illę, ſic inopinatò euenerint, vt quæ extremæ ſunt, reſpondeant hæreantquè Primis.

De Fabularum generibus ; *Simplici & Perplexâ.* CAP. V.

Fabularum (i. Actionum, quæ Fabulis exprimuntur) genera duo : Vna, Simplex ; *par.* 2. *Alia,Perplexa, Quæ Peripetiam habet, vel Agnitionem* ; *à part.* 3. *Ex his, colliguntur Speciales Fabulæ Partes tres : Quarum*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

*duæ sunt Implexarum Fabularum propriæ, Agnitio & Peripetia : a par.*4[a] : 3[a],*eſt omnium communis* ; *ſc. Perpeſſio* ; *a part.* 13.

Fabular. Formæ, [a] duæ : (idque Actionum reſpectu, quar. eſt Imitatio :)

F Abularum autem, [a] aliæ,Simplices *apertæque* ſunt ; aliæ *contrà*, Implexæ *atque impeditæ :* Etenim Actiones , (quarum Imitationes ſunt, *ipſæ* Fabulæ,) ſtatìm *ſuâ vi*, *abſque Poëtæ ſtudio*, ſunt tales. ¶ 2. [b] Appello SIMPLICEM-Actionem , cui quidem, (cùm Continua [a] (vtì definitum eſt) & Vna [b] facta ſit ;) Tranſitus , *ſeu Progreſſus in Bonam ſeu Malam Fortunam* fit, ſine *admirabili* Peripetiâ (*i. ſubitâ-Rerum-Mutatione-in-contrarium,*) vel *Perſonæ-diù-Ignoratæ* Agnitione : ¶ 3. [c] IMPLEXAM verò, ex quâ Tranſitus-*Rerum in alium ſtatum*, cum Agnitione ſit, aut Peripetiâ , aut *(quod ſæpè fit)* ambabus : *ità vt longè aliter definant*, *quàm ab initio iudicâſſes*. ¶ 4. [d] Has autem, (*Agnitionem & Peripet. &c.*) factas *exortaſque* eſſe oportet, *non Fortuitò* , *ſed* ex ipſa Conſtitutione-Fabulæ, adeò vt ex Antefactis , aut Neceſſario *vinculo*, aut ſecundùm Veriſimile, accidat, eaſdem fieri : Multum. n. intereſt, *vtrum* Hæc PROPTER-Hæc, [c] *vt effecta ex cauſis* ; an POST-Hæc, *abſque nexu aliquo*, fiant. 5[a. e] Eſt autem PERIPETIA, *Admirabilis ac Subita* eorum , quæ aguntur , in contrarium Mutatio , *ità facta* , vt dictum eſt ; [d] *ſc : Antecedentium-Rerum Vt* ; Atque hoc quidem, vtì dicimus, [e] ſecundùm Veriſimile, aut Neceſſarium *: 6.* [f] velut, [1] in Oedipode; "*cùm ve-*
"*niſſet Nuncius* , *tanquàm lætitiam allaturus* „
"*Oedipodi,regem illum à Corinthijs deſignatum*; „
"*eumque matris inceſtandæ metu* (*quod ab Ora-* „
"*culo accepiſſet,*) *liberaturus* ; ſimulatqùe aperiret, Quiſnam eſſet, et *Quo pacto educatus* ; contrarium *eius*, quod propoſuerat, effecit. 7.[2] Et in Lyn-

<D3*v*> ceo ;

[b] Vna, *Simplex*, ſeu Explicata : in qua nihil præter propoſitum accidit, ab initio ad extremum vſquè, &c.

[c] Altera, *Perplexa*, ſeu Implicata : Cui euentus, præter opinionem obuenerint : Cum admirabili Agnitione ; [2] vel cum Peripetiâ : [3] vel cum vtriſque coniunctis.

[d] Quar. trium ſingulas cognoſcere opus eſt : & vndè illæ paſci debeant :
Et Quomodò, Quôque poëtæ ſtudio :

[e] Primùm ergo : *Peripetia*, quid ? Ingens rerum converſio : quæ vulgò *Cataſtrophe*.

f. Species ejus. 2[æ] : 1 [a] *ſimplex* ; Cùm vna eademque perſona, ex fœlicifit infœlix ; vt in Sophoclis Oedipode Tyranno: vel contrà:

2[a], *gemina* eſt : Cùm mirificè

a *Cap.* 4. *pa.* 5.
b *Ibid. p.* 10.

c 2. *Rhet. ca.* 26. *pa.* 15.

d *Par. præced.*
e *Ibid.*

ceo ; cùm *Lynceus Hypermneſtræ maritus*, duceretur, vt moriturus ; Danaus *ſocer* , proſequeretur, vt interfecturus ; ex Fabulæ Rebus-Geſtis , huic quidem accidit, *repentina*-mors ; illi, *inopinata*-ſalus. 8. [g] AGNITIO autem eſt, vt etiam nomen ſignificat, ex Ignorantiâ, in Cognitionem Mutatio, aut[h] ad Amicitiam *contrahendã* tendens, aut ad Simultatem inter eos, [i] qui à Poëta , *ab initio* , ad Proſperam *demùm* Fortunam, vel Aduerſam determinati ſunt. 9. [k] Pulcherrima verò Agnitio *eſt*, cùm Peripetiæ, Simùl,*non Poſt aliquod Spatium* fiunt ; *nempè eo* modo, quo *illa* , in Oedipode: *Qui , ſimulatqùe agnoſceret Laïum patrem* , *vnâ ſe intellexit, eſſe miſerrimum*. 10. [l] Ac ſunt quidem etiam aliæ, *præter iam explicatam*, Agnitiones : [m] Etenim & Res Inanimatas, atque alia quælibet, vtì dictum eſt[f], Agnitio conſequi ſolet, * Et ſi quæ Fecit quis, aut Non-Fecit; *ea quoque* licet Agnoſcere : [n] Sed, quæ maximè *pertineant* ad Fabulam atque Actionem, *eſt ea Perſonarum Agnitio*, quæ dicta eſt. [g] [1] Talis namque Agnitio ac Peripetia, & Miſericordiam excitabit & Metum : Qualium Actionum *(quæ Metu ſc : & Miſeratione dignæ,)* Tragœdia *eſſe* Imitatio, ſuppoſita fuit [h].[2] Prætereà verò, eiuſmodi *Perſonis* , *quæ Agnitioni huic idoneæ ſunt* , *id* accidit, vt Aduersâ Fortunâ vtantur , & Proſperâ ; *cùm id in alijs vſu non veniat*. 11. [o] Quandoquidèm igitur Agnitio, (*vt nomen indicat*,) quorundam eſt Agnitio; Agnitionum aliæ quidem,erunt Altervtrîus *Perſonæ* ad Alterum ſolùm *agnoſcendum* ; cùm, Alter ille, Quis ſit ; anteà perſpicuum *notumque* fuerit : 12. [p] Aliquandò verò Ambos oportet, *ſe Invicèm* Agnoſcere : velut Iphigenia, *quæ Dianæ Sacerdos iam erat* , ab Oreſte fratre agnita eſt ex Miſſione Epiſtolæ, quam dabat illi

f *Par.* 8.

g *Par.* 8.

h *Cap.* 3. *pa.* 1.

<D4*r*> *feren-*

mutetur ſtatus hominum duorũ: velutì in Lynceo Theodectis : Lynceus, vxoris operâ, incolumis : Danaus, à Lynceo interfectus : vide Pindar. Ode 10. Nemœ.

[g] Deìn. *Agnitio*, quid. Eius genus.

[h] Differentiæ , duæ : vna, ex proximo fine :
[i] Altera, ex remotiore.

[k] Deniquè,*Agnitio Peripetiæ coniuncta*, reliquar. omnium multò ſuaviſſima.

l Atq; Agnitionem hanc, [1] Fabulis nimioperè convenire, κατά διάκρισιν intellige : Nam,

[m] Reperiuntur, etiam aliæ ſpecies, ſequíoris notæ : velut , Lapidum,veſtium,monilium, &c.
* Item foſtorum rerumque in memoriam redactarum :

[n] Verùm , hanc 3[m], (quam p. 8. dixi.) inprimìs quadrare Fabulis, monſtratur,

1[o], A fine Tragœdiæ : Miſeratione ſpectatorum & Metu.

2[o], A Perſonis ; quarum contigit fieri Agnitio.

[o] 2. Agnitionem eandem doceo, duobus tractari modis : Nunc n. Simplicem eſſe,cum alterâ perſonâ agnitâ :

[p] Nunc, quaſi 2[cem], cum vtriuſque cognitione mutuâ.

ferendam in Græciam : Illi autem , versùs Iphigeniam , aliâ opus fuit Agnitione ; *Argumentis ſc : à Poëta Fictis.* ¶ 13. [q] Duæ igitur Fabulæ partes, circa hæc, *quæ geruntur*, ſunt ; Peripetia , & Agnitio : [r] Tertia verò, eſt PERPESSIO : [1] Atq; ex his quidem , Peripetia & Agnitio , expoſitæ ſunt : 14. [f] PERPESSIO verò, eſt Actio quædam, vim habens Interimendi, aut graues Dolores afferendi : velutì, quæ in Aperto, *& Manifeſtè fiunt* ; & Mortes *ſc : allatæ quibuſdam* , & Cruciatus *acerrimi*, & Vulnera *impoſita*, & quæcunque id genus.

[q] Partes (quę in Fabulis,) obſervantur tres. Duæ in Perplexis cantùm : quas hùc vſque expediuimus.

[r] Tertia, tàm Simplicib. quàm Implexis coniuncta ; *Perpeſſio :*

[1] 2.*Rhet. cap.*10. *a par.* 22.

De Partibus Tragœdiæ Integralibus, ſeu Quantis. CAP. VI.

Tragœdiæ partes, quoad eius Quantitatem ſpectatæ, 2[ces]: *aliæ , ſunt omnium Tragœdiarum Communes : Aliæ , quarundam duntaxat Propriæ : De Communibus , a par.* 4. *De Proprijs, p.* 9.

P Artes [a] autem Tragœdiæ, quibus, tanquàm Formis-*Eſſentialibus*, vtendum eſt , priùs diximus : At ſecundùm Quantitatem , & in quas *ipſa* diuiditur, *Loco* Separatas, hæ ſunt : [b] Prologus , Epiſodium, Exodus, Choricum, *i. Locutio, vel Cantus Chori vniuerſi.* 2. Et huius *Chorici*, vna quidem pars, *Mobilis*, *dicitur* Parodus ; altera verò,*Stabilis*, Staſimon. Atque hæ quidem, communes *ſunt Tragœdiarum* omnium: 3. [c] Propriæ verò *quarundam, ſunt Hiſtrionum* è Scenâ *lugentium* , & *Chori, iuxta ſcenam ſedentis*, Commi.

Quarum quidem partium luculentiſſima ſuppetunt exempla, ex Oedipode-Tyranno Sophoclis : Quam cæteris Tragœdijs vnam præpoſuiſſe videtur Ariſtoteles.

¶ [d] 4 Ac [1] PROLOGVS, eſt pars integra Tragœdiæ, <D3*v*> *collocata*;

[a] Formas (quæ Corpus Tragœdiæ permeant,) propoſui cap. 3. Iam *Partes Quantæ*, (quibus magnitudo ipſius extenditur ;)

[b] Alię, *Communes* omni ſunt Tragœdiæ, niſi mancę.

[c] Aliæ, Quarundam (Patheticar. ſc.) *Propriæ* : vt Commus, i. Lamẽtatio hiſtrionum, [&] Collugentis Chori.

[d] Ex Communibus partib. ; [1] an-

collocata ante Parodum, *i. primum ingreſſum Chori.*

In Prologo, Creon (ad aperiendam fabulam) ſciſcitatur de cæde Laii : Quæ, quià peſtilentiæ cauſa Thebis eſſet,ex oraculi monitu, expianda fuit.

Κρε : "ἣν ἡμῖν, ὦ 'ναξ, λάϊος ποθ'ἡγεμών.

Finito autem Prologo, ſuccedit Parodus; de quo infrà, p.7.

5. [2] EPISODIVM, *eſt* pars integra Tragœdiæ,*interiecta* inter plenos Choricos cantus ; *qui ſc: ab vniuerſo fiebant Choro.*

Incipit hæc pars,ab eo Parodi loco, vbi Tireſiam vatem, (*cuius Perſona, adſcititia eſt,*) *alloquitur Oedipus :*

Οἰδ. " Ὦ πάντα νομῶν τιρεσια. ——— *verſ.* 303.

Et protenditur vſque ad illud cantantis chori,

χορ. " Ὦ γενεαὶ βροτῶν ——— *verſ.* 1190.

Vt Omne illud, quicquid 2[bus] *iſtis, quaſi extremis ; interiacet, exceptis cantibus Chori, pro Epiſodio habeatur.*

6. [3] EXODVS,*eſt* pars integra Tragœdiæ, poſt quam non eſt Chori cantus ;

Incipit autem, vbi Nuntius, ſic :

Α'γγ " Ὦ γῆς μέγιστα τῆς δι' ἀφ' τιμώμενοι. —— *ver.* 1227.

Definitque vnâ cum Tragœdia.

7. [4] Chorici autem, PARODVS quidem , eſt prima dictio Chori totius.

Initium Parodi eſt vbi Chorus,qui conflat ex ſenioribus, affatur Oedipodem :

χορ. " Ὦσπερ μ'ἀραῖον ἔλαβες ——— *verſ.* 280.

Mox cantum celebrat trochaïcum, ex Anapœſto & Trochæo, qui Saltationum erant Numeri :

χορ. " τίς ὄντιν ἀθεσπιέπεια ; ——— *verſ.* 467.

8[a]. [2] STASIMON verò,*eſt* Cantus, *totius* Chori, *(quem eodem loco ſtantes canebant,)* fine Anapœſto & Trochæo.

Cui parti initium facit ille cantus :

χορ. " Ὦ γενεαὶ βροτῶν ——— *verſ.* 1190.

¶9. [e] At COMMVS,*eſt* communis lamentatio Cho-

E<1*r*> ri-*iuxtà*

teſignanus eſt *Prologus* ; quo aperitur Argumentum Fabulę Eius locum,apud Latinos, occupat *Actus primus.*

[2] *Epiſodium*, producendæ Fabulæ gratiâ aliundè advehitur. Eius vicem, Latinis, obeunt *Actus* 2[s], 3[s], & 4[s].

[3] *Exodus*, Exitus : quandò exit Chorus in propinquum Scenæ locum.

[4] Chori partes duę : [2] *Parodus*, ingreſſus : Vbi Cuncti deſcendentes in ſcenam, fabulari occipiunt ; idque ſemper abſque cantu.

[2] *Staſimon* : quo grex ille, infortunium, quod evenerit, narrat : ideóque abſiſtit à motu : præſertim cùm exitus ſubſequatur triſtis.

[e] Inter Proprias partes, eſt *Com-*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

mus. i. hiſtrionum eiulatus : idque ſemper in Exodo.παρὰ τὸ κοπτειν : Quòd in eo frontem femurq; percellerent.

ri-*iuxtà-aßidentis*, & *Voces-Hiſtrionum*, *quæ prodeunt* è ſcena.

Sic plangit Chorus extra ſcenam, in Exodo : 55

χορ. " Ὦ δεῖνον ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις ———— *ver.* 1300.

cui Oedipus, miſerabili eiulatu reſpondet in ſcena.

Οιδ. " Αἴ,ἆι,ἆι,ἆι. ———————————— *verſ.* 1313.

Ac Partes Tragœdiæ (*inquam*) quibus, *vt Formis*, vtendum eſt, priùs ſunt expoſitæ [a]; Quæ verò penes Quantitatem *ſumuntur*, & in quas ipſa diuiditur, Separatas, hæ ſunt. 60

a *Cap. 3. pa.* 1.

De Scopis in Fabulâ texendâ obſervandis : Déque Opere-Tragœdiæ. CAP. VII.

Poëta, quò Tragædiam pulcherrimam det, meditanti, curandum id,vt quaſdam, quaſi METAS, *quibus progrediendum, obſervet. Ità n. præclarum Tragœdia-*OPVS, *quod quæritur , ad vmbilicum rectè perducet. Metæ , quas attingas declineſve, ſpectantur in eo , ſi Perſonas eliges, Caſuſq; peridoneos Fabulæ.* OPVS-*Tragædiæ, eſt,vt Caſus illos, (quanto poteſi, ſtudio) Terribiles efficias, ac Miſerandos. Primum ergo de Perſonarum Caſibus ac Fortunis; a part.* 2[a]. *vndè Præceptum, de Optima Structurâ Fabulæ : à part.* 7. *et Theorema, de Argumento Optatiſſimæ-Tragœdiæ, à port.* 11. *Deindè,Terribile & Miſerabile , docet,* 1[o], *Non ex Apparatu Scenico, ſed ex ipsà Fabulæ Structurâ perfici: à part.* 15.2[o], *In Rebus-Fabulæ-Geſtis, artificiosè inſeri , atque intexi oportere* ; *a part.* 19.

Propoſitio, vna, de Metù,in Fabulæ-textu, perſequendis, declinandiſvè. Vide par.2

[a] Altera,de Opere-Tragœdiæ : vide par. 15.

Q Væ verò oportet,*vt Scopos*, ſpectare ; & Quæ oportet, *vt Scopulos* , cavere, dùm conſtituimus Fabulas ; & [a] Vndè perficietur Tragœdiæ-Opus,(*in re Miſerabili & Terribili-Fingendâ poſitum*,) Sequitur, vt dicamus, poſt illa , quæ *adhuc* dicta ſunt. 5

¶ 2. [b] Quoniam igitur [1] Conſtitutionem Pulcher-

<E1*v*> rimæ;

[b] Quod ad *Metas* : Cùm lauda-

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

rimæ Tragœdiæ oportet eſſec, non Simplicem, ſed Implexam ; [2] eamque,Terribilium & Miſerabilium Imitationem : (Hoc enim , proprium huiuſmodi eſt Imitationis, *minimequè cum cæteris Poëſeωn generibus commune :)* [c] Primùm quidem , perſpicuum eſt, in scena, Neque *egregiè* PROBOS-viros, *& pietate infigni præstantes*, Mutatos, *lapſoſque* apparere oportere,ex Fortuna-*valdè*-Proſperâ , in Res-*Maximè*-Adverſas : [d] Id. n. non *tàm* Terribile *eſt* aut Miſerabile , *(quod Tragœdia spectat,)* quàm Conſceleratum *ac impium*. 3. [e] Neque IMPROBOS, ex *graui* Infortunio, in Proſperam-Fortunam *provectos* : (Id. n. maximè omnium à Tragœdiæ ſtudio alienum *eſt* ; quià nihil habet eorum, quæ *Optimæ-Conſtitutioni ineſſe* oportet : Neque enim, quod Humanitatis-Senſu-Tangat, *ibì* ineſt, *cùm improbi præter modum ornentur* ; Neque Miſerabile aut Terribile :) 4. [f] Neque rursùs valdè-Pravum , ex Proſperâ Fortunâ in Adverſam incidere : Nam quod Humanitatis-Senſu-Tangat , *id quidem* forsàn tali Conſtitutioni inerit; ſed neque Miſeratio *ineſt*, nec Metus ; Illa. n. eſt erga eum, qui Indignè [a] *& contra fas*, Adversâ-Fortunâ vtatur ; Hic verò, circa *Perſonam*, *ipſis ſpectatoribus conditione*-Similem [b]. Erga eum,*inquam*, qui Indignè *Affligitur* , Miſeratio ; circa Similem verò, Metus. Quare *quià Pravi-homines* , *omni ſupplicio digni viuũt, probiſque prorsùs abſimiles :* Nec Miſerabile,nec Terribile erit id,quod ijſdẽ accidit. 5. [g] Reliquis igitur,*qui maximè idoneus habẽdus,eſt* inter-hos-INTERIECTVS. Eſt autẽ talis, [1]qui neque Virtute *inſigni* eminet , & iuſtitiâ ; *ſiquidèm facinus admiſit vltione dignum :* [2] Neque propter *animi* Vitium, & pravitatem,mutatur, *caditque* in Adverſam-Fortunam : Sed propter Erratum aliquod *humanum ; & proindè Pravus*

<E2*r*>

a 2 *Rhet. cap.* 10. *par.* 1.
b 2. *Rhet. cap.* 12. *par.* 2.

tiſſim. fit Fabula, 1°. Quæ Fortunæ tenorem variat, non quæ eundem retinet (vt cap. 4. p.25) 2°. Quæ Formidoloſas res docet ac Miſerabiles : (ex cap.4. par. 27.)

[c] De Metis *(i. Caſibus* Perſonarm exhibendis,refpuendiſvè) res conſtat. Neque n. Perſona Valdè-*Proba* & innocens placet,quę conflictetur Maximis Malis :

[d] Hinc n. non Miſeratio, (qæ Tragœdiæ ſcopus:) Sed horror diraque execratio fortunæ;quæ viri integri, præter quàm decebat, incolumitati defuit.

[e] Neque *Valdè-Prava*, quæ tranſmigret è Maximè Malis, in Maximè Bonas:

[f] Aut è nimio Secundis, in ſummè-Adverſas.

[g] Sed ea Perſona introducenda, quæ inter dictas *Medioxuma*; viz[t]. 1°. Vt, quæ inter Pravos integroſque, *Aliqualitèr-Bona.*

[2] Neque ex aænimi pravitate, ſed præ inſcitiâ,infęlicitèr agat.

[3] Neque ſit homo Plebeius, (Quales , calamitati obnoxij :) Sed *Vir-illuſtris*, vulgique Opinione Fœlix: cujus ex infortunio Mutatio maior, miſeratio indulgentior.

[h] Ex dictis 1° *Vniversim* , liquet Laudatiſſimæ Structura Fabulę : 1 Cui Exitus vnus, Vnius hominis ſit, non Duorum duo :

[2] Et Caſus, infœlix.

[3] Et Cauſa-Facinoris, non Malitia, ſed Imprudentia :
[4] Et Perſona ipſa, Opulenti, vel Principis viri : qui Meliori propior ſit, quàm Sequiori.

[i] Hinc eſt, quòd Poëtæ , quibus olim quilibet arriſêre Caſus ; Nunc, errore agnito, pauculis ſe addîcant familijs, quæ probitate Mediocres , Principes dignitate.

[k] Quarum Nomina extant aliquot ; Fabulę ipſæ, vetuſtate intercidêre.

[l] Speciatìm autem, conſtat: Celeberrimam quidem Tragœdiam, de *Vnius* perſonę *Calamitate* confici :
[m] Vndè, quod Euripidi vitio dant : (Fabulis ejus, non niſi Vnicam Perſonam, eamque Miſellam ineſſe:)

[n] Id quidẽ artificioſum, vel maximè.

prorsùs dici nequit. 6. [3] *Neque eſt Vnus è Populo, ſed* ex eorum numero, qui *apud vulgus*, in Magnâ-Exiſtimatione, & fortunati habentur : *quò maior appareat Mutatio :* veluti, Oedipus, & Thyeſtes, & qui ex talibus familijs, *potentiâ opibusque* fuêre illuſtres viri. ¶ 7. [h] Neceſſe ergo eſt, egregiè *ſe* habentem Fabulam, [1] eſſe magis *Exitu*-Simplicem , *quæ ſc : Vnum vnius Perſonæ Caſum exprimat*, quàm (ſicut quidam aiunt,) Duplicem, *quæ Duarum Duos.* 8. [2] Nec Mutari in Proſperam-Fortunam ex Adverſâ, ſed contrà , ex Proſpera in Adverſam : 9. [3] Non propter Improbitatem, ſed propter ERROREM Magnum : [4] *Eumq;* , aut talis *Perſonæ-Illuſtris*, qualem dixi ; *id eſt, inter Bonos Pravoſque Mediæ* ; aut, *ſi recedat à medio*, Melioris *viri* potiùs, quàm Pejoris. 10. [i] Signo autem *eſt*, etiam id, quod Poëtis vſu venit : Nam ab initio quidem illi, Quaſcunque Fabulas nacti eſſent, in numerum Tragœdiarum referebant; Nunc verò, *(vſu rectiùs docente*) circa Paucas Domos Pulcherrimæ componuntur Tragœdiæ : [k] velut, circa Alcmœonem, [c] *Tragœdia Theodectis* ; & Oedipodem, *Sophoclis*; & Oreſtem , *Euripidis* ; & Meleagrum, *Antiphontis* ; & Thyeſtem, *Carcini*; & Telephum, *Agathonis* ; & quibuſcunque alijs accidit, aut Gravia et Atrocia, *ab alijs* Pati, aut *in ſeipſos* , *crudelitèr*, *vel in alios* , *ex Perturbatione vebementi*, *aut per Inſcitiam* Facere. ¶. 11. [1] Atque ex hâc quidem Conſtitutione, quoad Artis-Normam , Pulcherrima [d] *& perfectißima* eſt Tragœdia : [m] Quamobrem etiam qui inſimulant Euripidem , *eâdem ratione* peccant *ipſi :* Quòd hoc in pleriſque faciat Tragœdijs *ſuis* ; (*caſum, vnius ſc : perſonæ, ſeu familiæ*; *non Duarum :*) Quòdque multæ ipſius *Tragœdiæ* , in Adverſas-res definant ; *non in Lætas :* [n] Illud enim, Rectum

<E2*v*> *atq;*

c 2 *Rhet.* c.24 *p.*11.

d *Cap.* 7. *p.* 22.

atq; ex arte eſt, vtì diximus. [o] *Cui rei* id ſigno vel maximè eſt, quòd in Scenis & Certaminibus, tales Tragœdiæ, (*in quibui Tranſitus illiuſmodi ſit*)*vel* maximè apparent Tragicæ ; modò *aliàs* optatum exitum nacta fuerint. [p] Et *ſanè* Euripides, tametſi alioquì, *Partes Fabulæ*, *Reſque ipſas Geſtas*, parùm rectè; *aptâque* Oeconomiâ diſponat [e], *hâc* tamen *in parte*, (*quùm Vnius Perſonæ, ſeu familiæ Rebus, finem-Lugubrem imponat*,) inter Poëtas *reliquos*, maximè apparet Tragicus. 12. [q] Secunda verò *Conſtitutio*, quæ à quibuſdam Prima dicitur , eſt quæ & Duplicem habet Conſtitutionem, *i. Diuerſorum hominum Actiones Duas* ; (ſicut *Homeri* Odyſsëa ;) [r] & deſinit ex *Fortunarum*-Contrarietate; quâ *Perſonæ*-Meliores *ſint Proſperitate* ; & Pejores, *Infortunio affectæ*. 13. [f] Videtur autem *inſcitioribus Tragicis* eſſe Prima, propter Theatrorum *ſeu Spectantium* imbecillitatem ; *quos huiuſmodi Conſtitutio capit maximè :* Nam Poëtæ *deteriores*, Spectatoribus ſe accommodant, ad vota *delectationemque eorum* Poëmata conſcribentes : 14. [t] Hæc autem, *quæ capitur è Fabulæ parte Fœlici*, non ea eſt, quæ à Tragœdia *expectatur*, Voluptas, [v] ſed potiùs Comœdiæ propria : Ibì enim (*in Comœdia*,) ſi-qui Inimiciſſimi fuerint in Fabula ; velut *ipſe* Oreſtes, atque Ægiſthus ; Amici tandem facti, è Scenâ exeunt , neque ab alio quiſquam confoſſus occcumbit.

e *Infr. cap.* 10. *pa.* 26.

[o] Cui ſuffragatur acerrimũ populi judicium, in Contentionibus-Scenicis.

[p] Et,quamvis Euripides , Fabularum ferè Oeconomiâ labitur, hoc vno tamen bono, cæteris fecit, vt ſuperior eſſet.

[q] Proxima, cenſenda Tragœdiæ σύστασις : quę ex *Duorum* hominũ *factis*,

[r] Eventiſque contrarijs :

[f] Eam, inſcitiores Poëtę , priori pręferunt : ijq; Spectantium deſyderijs ducti : Quibus vt morẽ gererent, fœlicem ſemper ex alterâ Fabulę parte,quærunt Exitum.

[t] Et quidem, voluptas, hînc aliqua : fateor : Non tamea ea, quæ Tragicæ Luſtrationi adhęret:

[v] Sed Quam Comicorum adferunt joci, nuptiæ, commeſſationes, &c. Quibus Cantor : "–Vos, Plaudite, dicat.

Tabula ſequentium:

Opus Tragœdiæ, alitèr poſuêre alij :	*Pleriſq; eſt*, τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν *imitatione expreſſum : idq;* 2b. *modis*	*1 Per Apparatum Luctuoſum hiſtrionis, & ſcenæ ; &c.*	*Par.* 15.
		2 Per Conſtitutionem-Rerum, ſeu Fabulam.	
	Ineptioribus Poëtis, eſt τὸ τερατῶδες; *idque Apparatu Monſtroſo oſtenſum.*		*Par.* 18.

E 3<*r*> ¶15. [x] Ac

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

¶15. [x] Ac TERRIBILE quidem et MISERABILE, [1] ex Aſpectu *ſeu Apparatu* fieri licet ; *cùm neces, vulnera, tormenta, promantur in Scenam, &c.* Licet verò, etiam [2] ex ipſâ Rerum-Conſtitutione, *citra Adſpectum, & ſolummodò pronunciatâ :* 16. [y] Id quod prius eſt, & Poëtæ melioris [f] : Oportet enim, (etiam ſublato Spectaculo ,) Fabulam ſic Conſtitutam eſſe, vt qui tantùm audit res, quæ aguntur, & hæreat & Miſereatur, ex ijs Caſibus, qui *illîc* accidunt: In quas vtiquè Perturbationes *penè neceſſariò* cadet , quicunque Oedipodis-*Tyranni* Fabulam audiat. 17. [z] Hoc autem *Terrificum & Miſerabile* , per Aſpectûs *ſeu Apparatûs interventum velle* efficere; & [a] artificij magis expers *eſt* [g], & [b] Choragi ſumptus *magnos* , *ac præparationes* requirit [h]. 18. [c] Qui verò, per Apparatum, non Terribile *nobis*, ſed Monſtroſum tantùm *ſpectaculo* exhibent; *velut,Hydras, Polyphemos, &c*; nihil commune habent cum Tragœdiâ ; *tametſi hæc* , *ſuo more Delectent.* [d] Neque n. omnem à Tragœdia oportet Voluptatem quæri, ſed propriam *& ſuam.* ¶ 19.[e] Quoniam verò [1] Poëta, eam quæ ex Miſeratione Metuque oritur, conficere Imitando Voluptatem debet ; manifeſtum eſt, hoc *imitandi-Opus* , *Fabulæ ſeu* Rebus-Geſtis imprimendum eſſe ; *quò Terribiles ipſæ videantur, & Miſerabiles.* 20. [2] Ex ijs igitur , quæ accidunt, Qualia *tolerantibus* Gravia[i] , *quæ hominibus Timorem* ; & Qualia Lugenda , *quæ Miſerationem movent* ; iam ſumere *aggrediamur.* Neceſſe autem eſt, huiuſmodi facta, aut [f] Amicorum eſſe *hominum* inter ſeſe, aut Inimicorum,aut Neutrorum, i. *inter hos Mediorum.* [g] Si igitur Inimicus, Inimicum occiderit, *vel alio graui mala affecerit*, nihil Miſerabile (neque dùm hoc facit , neque dùm mox-facturus eſt) oſtendit : præterquàm in ipſâ

<E3*v*> Perpeſſione ;

[x] *Opus* Tragœdiæ, 1°. *Vniverſim* ; Poëtarum pleriſque, ex eo, quod miſerandum terrificumque eſt,expreſſo, conſtat : idque 2[b]. modis : 1°, Per Apparatum ſcenę, veſtes, picturas luctuoſas, &c. 2°, Ex Conſtitutione ingeniosâ Fabulæ.

[y] Quorum poſterior , antecellit priori :

[z] Prior autem, improbandus ;

[a] Cùm propter ipſius vitium :

[b] Tùm ob incommodam pecuniarum effuſionem.

[c] Alij ſcriptores perridiculè : Tragicum Opus, ex eo quod miraculoſum eſt faciunt, idque Apparatu monſtroſo oſtenſum.

[d] Quid inquis: Nullane ex prodigijs voluptas? Fateor herclè: Sed quæ admirationis Epicæ ſit propria, non perturbationis Tragicæ.

[e] 2. Iam *Speciatim*, demonſtrat διότι. 1° Cur τὸ ἐλεεινον κα' φοβερόν (quod Tragœdiæ Opus eſſe dicimus,) Rebus ipſis infredenda ſint.

2°. Quo pacto Res ipſæ ad Luctũ Terroremq; formentur: idq; hoc Pręmiſſio: τὰ δεινὰ καὶ οἰκτρὰ i. Res Actioneſqua (quæ Fabulis inſunt) Acerbas & Luctuoſas,

[f] Eiuſmodi Perſonarum eſſe , quę [1] Charæ ſibi invicèm: 2. Vel Odijs accenſæ : 3. Vel quæ Medio m°.

[g] Atqui, ſi Neque Inimicorum dici queant: (Eos. n. confeceris , Egregium cenſetur facinus, nedum miferandum, ſeu Tragicum)

f *Cap.* 3. *p.*20.*& infr.ca.*18.

g *Cap.* 3. *p.*19.*& cap.*12. *p.* 2.

h *Cap.*3 *pa.*21.

i 2.*Rhet. ca.*10,*p.*19.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Perpeſſione ; *quæ poſtquàm peracta ſit* , atrox *eſſe deſinit :* [h] Neque ſi *ſe* Neutro modo habentes, occiderent *&c.* 21. [i] Quandò autem in Amicitiis, *& conſanguinitatibus* inſerantur *huiuſmodi* Perpeſſiones, *& iniuriæ atroces*; velut , ſi Frater, Fratrem ; *vt Eteocles*, *Polynicen* ; aut Filius , Patrem ; *vt Oedipus*, *Laïum :* aut Mater , Filium; *vt Merope Creſphontem :* aut Filius, Matrem ; *vt Oreſtes*, *Clytemneſtram* ; *per ignorantiam* occiderit, vel *paulò pòſt* occiſurus fuerit, vel tale quid aliud fecerit, *quod pietatem violet* ; hæc *ſedulo* , *è Veteri Memoriâ* quærere, *& capeſſere* oportebit. 22. [1] Ac Receptas quidem Fabulas Diſſolvere [k], *i. præcipuum earum Eventum* (*quo perpeßiones tales continentur*,) *Mutare*, non licet : (Dico autem, veluti, " Clytemneſtram Occiſam ab Oreſte,& Eriphilen ab Alcmæone ;) [m] Sed ipſum *Poëtam*, vel Novas, his Similes, *de ſuo* Invenire; vel [n] Traditis illis Pulchrè vti,*atque emendare* oportet. 23. [o] Quid autem vocemus PVLCHRè , apertiùs exponamus. [1] Licet n. ſic Actionem fieri, vtì antiqui, (*quibus impolita res* ;) faciebant : *vt ſcelus ſc : Patrent homines* Scientes, & cognoſcentes , *quid agant :* Quemadmodum etiam Euripides,occidentem liberos Medeam [l] facit,*quam tamen nihil tale molientem induxiſſet Carcinus :* 24. [2] Licet verò,etiam vt Agant quidem, verùm Ignorantes, rem Agant atrocem : poſtea verò *eorum*, *in quos patratum eſt ſcelus*, Amicitiam *& propinquitatem* Agnoſcant ; vt *fecit* Sophoclis Oedipus, qui patrem Laium interémit. [p] Atque hoc quidem, Extra *ipſum* Drama : *Siquidem in eo*, *non Patratur facinus*, *ſed vt ante illum diem*, *geſtum Commemoratur :* [q] In ipſâ verò Tragœdiâ , *dùm Actio repræſentatur* , *atrocem rem Agunt :* velutì, Alcmæon Poëtæ Aſtydamantis : [r] vel Telegonus, in Vlyſſe-

<E4*r*> Vulnerato.

[h] Nec eorum, qui Interiecti:

[i] Efficitur, vt Atrocia illa in Fabulis, Amicorum eſſe debeant, i. ſummâ Charitate, ac prę-ſertim Sanguine iunctorum.

1 Ex præmiſſ: Præcipitur : Quò ipſum [τὸ ἐλεεινὸν καὶ φοβερὸν] effingas, vt cupis: Ne Fabulas, quę à maioribus Relictæ,extant,temerè diſſipes :

[m] Sed vel ipſe, per te excogites Novas:

[n] Vel Veteres illas , (ni plurimâ emendatione opus ſit ;) quantum poteſt, rectè ordinéque pertractes.

[o] Hic autē *Gradus*, 4[r]. ſunt: quibus poſſint ea Melius vel Deterius adminiſtrari :

1[s], Cùm,quod *quiſpiam* inceptat, *Facinus*, eius ſatagit *Sciens*.

2[u s], Cùm quod *Insciens* fecerit, poſteà, conjunctione agnitâ, doleat factum.

[p] Quod quidem, vel Extra Fabulam ſit : vt in Oedipode-Tyranno, cędes Laij.

[q] Vel in ipsâ Actione introducitur : vt matricidium Alcmæonis :

[r] Et Telegoni patricidium, apud Anonym.

l 2 *Rhet. c.* 25 . *pa.* 9.

k *Cap.* 4 *pa.* 22.

3[s] Vt, ſi Inſciens aggreditur ſcelus, quod,Agnitione interveniente, miſſum facit.

4[s] grad. (ſuppl.) Tragœdiæ ineptus: vt ſponte mutet, quod decreverat Sciens.

[f] Naſcuntur hij q[r] Gradus,ex Diuiſione per Oppoſita-Membra : quorum conjugationes 4[r] hoc typo vides.

Vulnerato. 25. [3] Quinetiam præter hæc, tertium *datur :* cùm quis ſævum aliquod facinus per Ignorantiam facturus erat ; & priuſquàm faceret, Agnovit. [4] Quibus inſupèr adiungi poſſet modus quartus, cùm Sciens facturus, non fecit. 26. [f] Et præter iſthæc quatuor ; aliter fieri non licet : Aut n. Facere neceſſe *eſt*, aut Non Facere; & Scientes, aut Neſcientes.

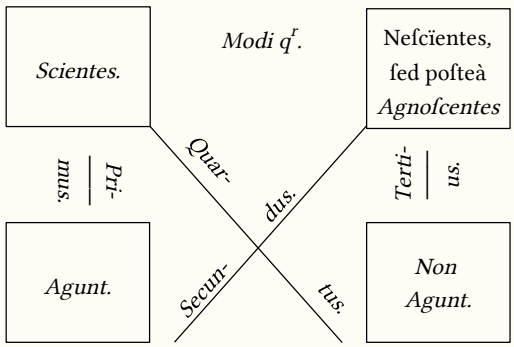

[t] Collatio dictorum Modorum: Maximè. n. damnandus eſt. 4[tus], quià

[v] Et Scelus habet; quod Miſericordiâ minimè dignum eſt.

[x] Et πάθος i. Perpeſſionem exhibet nullam.

27. [t] Ex his autem, peſſimè *contextum eſt illud*, cùm quis *perſonam* Sciens, Facturus iam erat, nec tamen Fecit: [v] Etenim et Conſceleratum-*quid* habet, (*propter voluntatem* ; *quià per ipſum non ſtetit* ; *quìn expleret :*) [x] & minimè Tragicum ; vtpotè , quià Perpeſſione careat ; *Morte*, *Vulnere*, *&c.* Quamobrem, *licet à Priſcis frequentata ſit*, *hæc coagmentandi ratio*; *Poëtarum tamen Recentium* nemo, ſimilitèr facit, niſi admodùm rarò; velut, in Antigonâ *Sophoclis*, Creontem *patrem* Æmon *Sciens*, *perimere conatus eſt*, *nec perſecit tamen*. 28. [y] Nam proximum *eſt*, cùm quis Sciens *nefariè Facturus fuit*, Effeciſſe: 29. [z] Melius autem *eſt*, *eum* Ignarum quidem, rem Feciſſe ; cùm verò fecerit , *Amicitiam vel conſanguinitatem* Agnoviſſe : Quippe *ei facinori* Sceleratum non adeſt: *quià*, *Perſonam sibi conjunctam eſſe Ignorans*, *fecit :* [a] & *Perſonarum Agnitio* , Stuporem

[y] Proximâ vice, improbandus eſt 1[s] : quoniam Perpeſſio licet ibi adſit,haud placet Scelus.

[z] Commendatior 2[s] : quippe, Et vacuus omni ſcelere :

[a] Et ex Agnitione, ſtuporis plenus.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ſpectantibus inducit. 30. [b] Optimum verò *eſt*, poſtremum. Dico autem,velut, in Creſphonte *Euripidis*, Merope interfectura quidem filium erat, *vt hoſtem* ; verùm non interfecit ; *cùm filium ſuum eſſe*, agnoviſſet ; Et in *Eiuſdem* Iphigeniâ-in-*Tauris :* Soror , *Oreſtem immolatura*, *Agnovit eſſe* fratrem: Et in *eiuſdem* Helle, Filius *Phrixus*, cùm matrem *in manus hoſtium* dediturus eſſet , agnovit. *Similique modo*, *in Similibus familiarum illuſtrium Perpeßionibus*. 31. [c] Ob hanc enim cauſam, Tragœdiæ, (quod pridèm dictum eſt [m]) Non circa Multas conflantur Familias : Huiuſmodî n. Conſtitutiones in Fabulis dùm quærerent *Poëtæ veteres*; nõ Arte *& doctrinâ* (*cuius expertes erant*,) ſed Fortè fortunâ *ipſas* invenerunt. Itaquè conferre ſe coguntur ad huiuſmodi Domos, quibuſcunque tales acciderint Perpeſſiones. [d] Ac de Rerum-Conſtitutione in Tragœdiâ, Quales, [e] Quaſq; Fabulas eſſe oporteat, *&c.* ſatis dictum eſt.

[b] Tertium præpono cæteris; ſiquidem ſpectantes percellit, interimque conſulit pietati. Sicuti de Creſphonte traditur, de Iphigenia, de Phrixo: cujuſmodi caſus, non niſi paucis accidêre familijs.

[c] Atque hoc eſt, quòd Poëtis,perpaucæ Domus Tragœdijs , (quæ ad hanc ſcribantur normam,) patefactæ ſint. Vt, quoniam, exactiore ratione quod confingant, non ſuppetit, in eaſdem familias, iterũ iterumquè diuerti, neceſſe ſit.

[d] Epilog. dictorum à ca. 4. ad hunc locum.

[e] Et à cap. 4. ad ca. 7[m].

[m] *Par.*10.

De Moribus Personæ-Tragicæ conformandis.

CAP. VIII.

De Moribus, quibus, præditæ finguntur Perſonæ (provt , in vita colendâ, hij, ad hanc rem proclives eſſe ſolent ; illi, ad aliam:) primùm notat, Quæ, Poëtis Cuſtodienda sint,in Moribus bonis, a par. 1[a]; *& Quæ Fugienda in contrarijs, à par.* 7. *Deindè Methodum, & Regulas quaſdam proponit de Moribus aptè politeq; exprimendis,à par.* 10.

C Æterùm,de *Indole*, ac Moribus eorum,[a] *qui introducuntur*, quatuor ſunt , quæ ſpectare oportet. 2.[1] Vnum quidem, & primum ; vt BONI commodiq; ſint. [b] Exhibet autem *Perſona*, Mores ; cuius,vt dixi [a] , oratio vel actio,manifeſtum reddat *confilium* , *feu* præelectionem quandam *:* Pravos quidem, ſi pra-

F<1*r*> vam

[a] *Ingenijs Moribuſq Perſonarum* , conditiones tres : 1[a]. Sint *Frugi & Boni.*

[b] Mores, tam boni, quàm mali, vniversim, Qui ſint: Et

a *Cap.* 3. *pa.* 16.

vam ; Bonos, ſi bonam. 3. [e] Sunt autem iſti, (*Boni & Pravi,)* in quoque genere ; [b] (Fortunâ , & *Sexu.*) Nam & Vir, & *(quanquam rariùs)* Mulier, eſt *in ſuo genere*, bona ; & Servus, *in ſuo.* Tametſi ex his, fortaſsè Illa, *naturâ eſt* peius *quid Viro* ; Hic autem (*Servus,*) omninò *& vndiquè malus*; *verùm ex malis*, *minimum*, *pro bono habendum.* 4. [2] Secundum *eſt*, *vt perſonis* CONGRVENTES *ſint* ; *in quo multis poteſt modis peccari :* Fortem. n. eſſe *in rebus gerendis* , vel Terribilem & *Gravem* , Viriles quidem ſunt *laudatique* mores : Mulieri *ſi affingas* , nihil minus congruet, *nihil ſequiùs.* 5. [3] Tertium verò, vt *præſenti ſint ſæculo* PER quàm SIMILES [c]; Hoc. n. aliud *quiddam eſt* ab eo, quod antè dixi [d]: "[Bonos *feciſſe* vel Congruentes Mores.] 6.[4] Quartum autem, *vt* ÆQUABILES; *tenore eodem ſervato*, *ne diſſentiant ſibijpſis :* [d] Quamvis. n. Perſona, *Inæquabilis ſit*, quæ præbet imitationem *ſui*, taleſque Mores *ſpectanti* ſubjiciat, *modò vt harum sit partium*, *modò illarum* ; Tamen *in omni ſuo facto*, Æquabilitèr Inæquabilem decet eſſe , quô perpetuò ſibi conſtet. ¶ 7. [e] Improbitatis autem Morum, (quæ minimè Neceſſaria *eſt*, *neque ſatis iuſtam ob cauſam introducta,*) exemplum *habes*, in Oreſte *Euripidis :* v-*bi Menelaus*, *inſignitèr Nequam ſit* ; quùm ſine *tantâ clari viri maculâ*, *ad Exitum Res commodè perduci poſſet.* 8. [f] Eorum verò, qui Minimè Deceant, nec *Perſonæ tantiſpèr* congruunt, eſt & *Muliebris-Ejulatio* Vlyſſis,*aliôqui viri-fortis*, in Scyllâ : [g] Et *Subtilis atque accuruta puellæ-Melanippes* Dictio , *ex opinione Anaxagoræ.* 9. [h] At Inæquabilium *exemplum*, *eſt* Iphigenia in Aulide : Dùm. n. *primùm timidè*, vt virgo, *pro ſe* Supplicat, nulla-tenùs ei, quæ mox apparet,conſimilis eſt; *vbi*, *magnâ-Naturæ-Mutatione*, *Morti ſe lubens*

<F1*v*> *Offert*

[b] 3. *Rhet. ca.7.pa.6.*

[c] *Cap.* 1. *pa.* 16.
[d] *P.* 2.

[c] Quibus differentiis diſtincti. Quoad Sexus ſc:, & Fortunas.

2[a] Lex : Sint cuique *Congruetes* : ſexui, ætati, nationi, &c.

3[a]. Condit. *Reſpondeant* eĩ tempori, quando introducuntur.

4[a] Vt ſint *Aequabiles*, i. ab vnâ formâ exorſi, in eandem deſinant: Siuè Conſtantis-animi fuerint:
[d] Siuè Inconſtantis-fœminę: Cuius mutabilitas, qualis ſemel inducta, talis perpetuetur ad extremũ. Quantô magis naturâ ſtabilis, par ſibi eſſe debet, ac iugis ? .

[e] Mores ſupradictis contrarij : in quibus prẹuaricantur poëtę, cùm alij, tùm præſertim Euripides : cui exempla non deſunt Tùm *Improborum* morum;

[f] Tùm *Parùm-Conuenientium* : Sivè deteriores feceris, quàm addecuit :

[g] Siue exquiſitiores.

[h] Tùm *Inæquabilium* : qui mutato tenore, diffentiant à ſemetipſis.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Offert, pro ſalute Græcorum. ¶ 10. * Opus verò eſt, etiã in Moribus, ſicut, & in Rerum Conſtitutione [d], ſemper quærere, *quod Seriatìm Cohæreat, vt* Neceſſarium *ſcil.* aut veriſimile: ità,vt, & Perſonam, *tali-indole-præditam*, talia [e] Dicere vel Agere, Veriſimile, aut Neceſſe ſit. [k] Et *in omnibus (tàm Moribus, quàm quæ exindè elucent, Dictis, &c:)* HOC-POST-HOC fieri, Neceſſarium *quoquè sìt*, aut Veriſimile. 11. [l] *Hinc* igitur manifeſtum eſt, & Solutiones-Fabularum (*quæ Nodum expediant)* ex ipſâ oportere Fabulâ evenire, *feminibus rei priùs iactis* ; non autem *aliundè* à Machina : [m] Sicut in *Euripidis* Medeâ ; *quæ, cùm è Corintho elabi non poſſet* , *Solaris-Vehiculi auxilio, Mariti ſuperfugit vim:* & [n] in *Tragœdiâ* Iliade, *finguntur* illa,circa Renavigationem-à-Troiâ ; 12. [2] Sed Machinâ vtendum eſt,ad ea quæ Extra Drama, (i. *Actionem Illius Diei) manent* ; quæcunque *ſc :* [o] vel anteà erant Facta , vt nemo illa poſſet aſſequi ; [p] aut poſteà Futura ſunt ; ſi-quæ Prædictione egeant, ac Nunciatione divinâ. Nam Omnia-Videre, *tàm Sequentia,quàm Antegreſſa* , *ex omnium conſenſu*, tribuimus Dijs; *qui quæ libuerit, mortalibus patefaciunt.* 13. [q] In ipſis autem Fabulæ Rebus, nihil Abſque Ratione [f], aut *ſupra fidem* ineſſe volumus.[r] Sin minùs, *eâ in parte ponatur, quæ* Extra Tragœdiam *eſt* ; Velut, illud in Oedipode Sophoclis; *vbì fingitur Tyrannus, modum, quo perijſſet Laïus, neſciviſſe.* 14. [2] Quoniam autem Tragœdia, Meliorum Imitatio eſt: *(vt Comœdia, Sequiorum :*) [i] Fictores-imaginum Bonos imitari debemus; qui, cùm *ſingulis ſuam* propriamque dent formam , faciendo ſimiles ; *quantum res patitur*, Pulchriores Fingunt : Ita & Poëta , dùm imitatur iracundos, Socordes, alijsque id genus Moribus imbutos ; *ſummum potiùs* Probitatis-Exemplar

F 2<*r*> faciet,

d *Cap.* 5. *pa.* 4.

e *Qualia ſupra innuit pa.* 2.

f *Cap* 17 *pa.* 33.

* De moribus (κατὰ τὸ ἀκριβὰς) præcepta duo : 1[m]. Vt in illis (non minus, quàm in Fabulâ) cohæreant cuncta. i. Vt alijs alij tribuantur Mores :

[k] Et Dicta, Factaque ſingula, quaſi ordine conſequantur ſuo.

[l] Corollar. de *Solutione-Nodi* in Fabulis. 1[a]. pars. Vt eam ex Rerum-Coagmentatione deſumas ; non(vt ineptè quidam)à *Machina*:

Idque

[m] Sivè illa ſine Deo fingatur,

[n] Siuè, cùm Dea Deuſve imponitur Machinę :

2[da.] Pars : Machinam alicubi eſſe vſui : In ijs ſc:, quę, cùm extra Drama evenerint, vel

[o] Enunciantur in ſcena; vt ante facta : vel

[p] Vt Futura, præmonentur.

[q] Nuſquàm autem in jis, quæ intra Fabulam ſunt, & in ſcena dramaticè aguntur. Siquidem illîc nihil quicquam Abſoni vt repræſentes, liceat:

[r] Aut ſiquid iſtiuſmodi maculę neceſſarium ſit : (vt in Oedipode, Cædes Laij, &c.)idem,vt extra Actionem geſtum, narrari, non coràm agi oporteat.

2[d]. Præcept. pars prior : In Morib. delineandis : vt ſingula, quantum poteſt, parducantur *ad ſummum :* quò exemplar quoddam,& quaſi Idea procedat Morum :

[i] Idque exemplo pictorũ patet; apud Platon. in Sophiſta.

faciet,quàm Aſperitatis-Morũ : velut, Achillẽ,*non Iracundũ &c. Sed Magnanimitatis Exẽplar quoddam finxêre*, Agatho, & Homerus. 15. [k] Ergo hæc *vt in Rebus*, *ità in Moribus* obervanda ſunt ; & adhæc, *Doctrinæ* illæ,quæ Senſus attingunt *oculorum auriumque* ; quos Poëtico *ſtudio* Comitari neceſſe eſt : *vt*, *ne quid ſpectandum*, *audiendumve præbeatur*, *quod non reſponderit Sententijs*. Etenim ſecundùm ipſas , *niſi acritèr animadverſæ fuerint*, ſæpenumerò peccare ſolent,*exiſtimationiſque iacturam facere*. Dictum autem eſt ſatis de ipſis, in editis *earundem* libris.

[k] Pars poſterior : Quemadmodũ in Fabulâ, ità, & in Moribus , vt nequid Abſoni, oſcitantèr inculces ; quod ſpectantium repugnet oculis auribuſque.

De Agnitionum Speciebus. CAP. IX.

Agnitio, (quæ Perplexæ Fabulæ pars fuit;)Generali ratione ſuperiùs definita eſt, cap. 5. Differentias eius complures, quià nec brevitèr ibidèm,nec alibì importune potuit interponere, (ne coufusiorem redderet Methodum ;) hîc tandèm ſeorſim explicare maluit. Cùm igitur multũ illæ honoris Poëmati adiungant ; præſertìm ea, quæ maximè ingenioſa Agnitio eſt,artiſque plena; Idcircò, expoſitis Differentijs singulis, à par. 1[a]; *Quæ omnium potiſsima ; Quæque huic ſuccedanea ſit ; habes à part. 14 : vt poſthabitis cæteris , cùm id facere poſſis,eam potiſſimùm confectêre, quam voles.*

P *Erſonæ* verò, quæ diù ſefellit , Agnitio, quid ſit , dictum eſt priùs. [a] Species, autem Agnitionis, *hæ ſunt:* [1] Prima quidem, (quæ minimè artificioſa eſt; & quâ plerique, præ *ſubtilioris viæ* penuriâ, vtuntur) *eſt illa*, quæ per SIGNA fit : 2. [b] Quorum alia,ſunt Innata ; veluti,Lancea, quam *Thebis* , Terrigenarum familia, *in cute* geſtat, *tanquàm Indicium Originis ſuæ :* Aut Stellulæ *à primo ortu impreſſæ* ; quales in Fabulâ Thyeſte, *fingit* Carcinus: [c] Alia, Adventitia, *atque Aſſumpta :* & ex his, [2] quædam,

[a] *Agnoſcendi* eum, quem diu neſcias,ſicut & cognoſcendi, vię 4[r].
1[a]. *Simplex* (eorum ſc. qui procudere meliora neſciunt) per *Viſibiles-Notas:*

[b] Quarom differentię 3[a] : [2] Alię, nobiſcum Natę, ſeu *Ingenitæ.*

[c] Alię, poſteà partę : ex quibus, [2.] Quædam, ſubindè *inhærent* corpori :

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

In Corpore *ſita* ; velutì cicatrices,*ex ictu:* [3] Quædam, Extra; *vt* torques *in collo :* Et, velut, *in Tragœdia* Tyrone, per Cunabulum, *in quo infans cubuit*. 3. [d] Licet autem, his *omnibus*, aliàs Meliùs vti , aliàs Deteriùs ; veluti, Vlyſſes *ab apro in crure vulneratus* ; per cicatricem, alitèr agnitus eſt ab *Euryclëâ*-nutrice , *quæ Caſu eum reperit* ; [e] alitèr à ſubulcis ; *quibus credere nolentibus Ipſe Aperuit ſe*. 4. [f] Nam illæ quæ Fidei *adhibentur Faciendæ* causà, Artificij Expertes ſunt nimis: *vt, quæ ab Vlyſſe, Subulcis* ; & *cæteræ* id genus vniverſæ. 5.[a] [g] Quæ verò ex Peripetiâ, *non meditatò adducuntur*, (vt quæ *ab Euryclëâ* in Niptris) Meliores. 6. [2] Secundo loco ſunt *illæ* , quæ *ipſius* Poëtæ *ſtudio* FACTÆ. Ideoquè non *penitus* artificij expertes: [h] velut,Oreſtes, in Iphigenia , ſororem agnovit *ex Commento Poëtæ* , *& mox* agnitus *eſt* ab ipſa, *Deteriore viâ :* Hæc quidem, per Epiſtolam, *quam dederat illi portandam in Græciam :* 7. [i] llle, per Signorum Concurſum,*Poëtæ arbitratu Fictum*. Itaquè *Oreſtes*, *ſorori ſuæ* , quæ Iubet Poëta, dicit ; non *quæ Textus-Rerum cogit*, *&* Fabula: 8. [k] Quamobrem, *ne valdè probetur hæc Ratio*,ab eo,(quod dixi [a]) Peccato non longè abeſt: Ex ijs enim, *quibus ſe indicavit Oreſtes*, quædam licebat ponere *ante oculos* , *ſororique memoriam refricare*. 9. [l] Et in Sophoclis Tereo ; Radij-Textorij Vox *in telâ depicta*, Philomelæ-*elinguis calamitatem enarrat*. 10. [3] Tertia *Agnitio*, *eſt* quæ per MEMORIAM *fit* ; cùm, *qui Agnoſci debet,rem aliquam nunc* Spectando, *aliud* quid *Priùs* Senſerit, *i.in Memoriam revocet :* [m] vt,quæ in Cyprijs, Tragœdiâ Dicæogenis : Dùm enim picturam videret, in fletum prorûpit. 11. [n] Et, quæ in Alcinoi Apologo *per Auditum fit :* cùm. n. Citharœdus, *Troianum bellum caneret,Vlyſſes id* Audi-

[a] *Par.* 3.

F 3<*r*> ens,

3. Quædam,*extrinſecùs* advenêre.

[d] Harum omnium vſus atque exercitatio, poëtis, 2[x] Poteſt. n. fieri, vt, qui ignorator, vel Fortuitò, præterque opinionem ipſius, agnoſcatur : vt Vlyſſes, ab Euryclëa; Odyſſ. 20.

[e] Vel confultò, ſe palâm faciat : vt Vlyſſes, ſubulcis;Odyſſ. 8.

[f] Quarum poſterior, parùm artificioſa ratio :

[g] Prior illa, peringenioſè adhibita.

2[a]. Species; Poëtę *Arbitratu Conſuta* ; ex ſignis alijsve rebus : quarum

[h] Exemplum 1[m]. eſt ex Euripide : vbi Agnitio, vna, eſt Iphigenię apud Oreſtem : quę, quià inſperatò fit, plena eſt artis:

[i] Altera, eſt huius apud illam; poëtę: fabricata arbitrio, non inopinatò edita:

[k] Ideoquè hæc proximè abeſt à vitioſo agnoſcendi modo ; part. ;[a].

l 2[m]. exemplum ex Sophoclis Tereo. Vbi Philomela,querelam fuam acu depingens, (verſib. tamen à poëta confictis,) Agnitionem facit.

3[a]. Species, vſu venit interventu *memoriæ:* Cùm quis exindè agnoſcitur,quòd præteritorum recordatione ploret, rideat, &c.interim ſc: dùm rem præſentem aliquam

[m] Vel coràm cernat:

[n] Vel recitatam audi//// Ulyſſes Odyſſ. 8.

ens, *ſuarumque rerum* recordatus, Lacrymavit ; vndè Agnitus eſt *ab Alcinoo*. 12. [4] Quarta eſt,quæ ex SYLLOGISMO exiſtit: velut, [1] in *Choëphoris Æſchyli* ; *Electra*, *cùm fratris-Oreſtis cæſariem*, ſui simile, inueniſſet, *argumentata eſt* ; "Quòd "*ſui Similis*, *quidam venit : Atqui ſimilis nemo*, "*quàm Oreſtes :* "Ergo : *Iſte venit*. [2] Et illa Polyïdæ Sophiſtæ, de Iphigeniâ *Dianæ iam Sacerdote* ; *cui frater*, *ex Syllogiſmo agnitus fuit :* Veriſimile namque *erat*, Oreſtem, *cùm ad aram duceretur*, ratiocinatũ eſſe: " " *In illis terris*, *& ſororem* "*immolatam fuiſſe*, *& Ipſi quoque*, *vt immoletur*, "*accidere*. [3] Et in Tydeo Theodectis: *vbi pater quidam*, hoc Syllogiſmo questus eſt : "Quòd, "*cùm veniſſet* , *vt inveniurus filium*, *ipſe perijt*. [4] Et quæ in Phinidibus *Æſchyli :* Cùm. n. locum *illæ* vidiſſent , ratiocinando collegêre Fati-Vim: " *Ibì*, *vt morerentur*, *ſtatutum eſſe : quoniam ibi*- "*dem olìm infantes fuiſſent expoſitæ*. 13. [o] Eſt etiam quædam Compoſita *Agnitio*, *quæ* vnâ *fit* ex PARALOGISMO-Theatri : Velut in Vlyſſe-Falſo-Nuncio ; Hic. n. " Illum *(ſi verus ſit Vlyſſes)* "*cogniturum eſſe*, dixit, *Vlyßis-arcum*, *quem non*- "*dùm viderat : Ille* verò, quasì per arcum , ſe is agniturus eſſet ; hoc ipſo, Paralogiſmum fecit. ¶ 14. [p] Omnium autem Præſtantiſſima Agnitio eſt, quæ *paullatim* ex Ipſis-Rebus enaſcitur; cùm ex Veriſimilibus *ſeriatìm ductis*, *magna* fit *& illius*, *qui Agnoſcit*, *& eorum*, *qui Audiunt*, *conſternatio* : [q] *velut* , in Sophoclis Oedipode-Tyranno ; [r] & *Euripidis* Iphigeniâ. Nam literas eam mittere voluiſſe, Veriſimile fuit, *cùm occaſionem nacta eſſet : Hæc*, *inquam*, *Omnium Optima*. 15. [q] Tales. n. ſolæ, ſine Signis-à-Poëtâ-Factis procedunt ; & ſine Torquibus *in collo*, *reliquiſque Externis*. 16. [r] Secundæ ab his *cenſendæ* , quæ

<F3*v*> Syllogiſmo

[a] Species, *Ratiocinationis* operâ nititur : quam dùm addugit quiſpiam, eâdem operâ Agnitionem ſui præbet. Vt,
[1°] Oreſtes, ab Electra agnoſcitur ad Agamemnonis buſtum: Argumento ſc: à ſimilitudine vultus:

[2°] Oreſte ab Iphigenia : Is.n. cùm aris Dianæ, cui illa miniſtrabat, admoueretur; exclamat : ("O fatum noſtrę iniquum familię: " Soror mactata eſt, &c.) Argumentum, ex communibus ipſorom fortunis.

[3°] Sic puter ſilium quæritams,cùm periclimretur ipſe, inclamat. "Ve- "ni, ſalutem ſilio daturus, amiſi "propriam. Argumento, ab inſpe- "rato eventu.
[4°] Et ſilię Phinei regis, (eius qui oculis orbatus fuit,&c.) argumentantur à loco.

[o] Huc refer Agnitionem, quę Syllogiſmo-Vero nititur , iuxtaquè Falſo. Vt,ſiquis quòd Ulyſſem dignoſcat , ſyllogiſmum propoſuerit de illius Arcu : (Alter autem , ſe Vlyſſem eſſe, affirmet : quià *illius Arcum nouit* :) Fallacia eſt, ex Omiſſione-Modi, qui adjiciendus erat : [*Nouit, etiamſi non videat.]*

[p] Collatio ſpecier. dict. Cæteris anteponimus eam, q[æ] ex Actione ducitur: modò illic vnâ inſit Peripetia, &c. (Qualis fuit prior modus Speciei 2[æ], par.6. Necnon ſpeciei 1[æ] tractatio prior : par. 5.)

[q] Cur autem talis perferenda ? Quià Iongiſſimè abeſt à peſſimis : i. Signis-Excogitatis, par. 7[a]. vel Ineptè-Adhibitis, par. 4[a].
[r] Speciei 4[æ]. ſecundas dam[s]: (Quià

[b] 3. *Rhet. ca.7.pa.6.*

[c] *Cap.* 1. *pa.* 16.
[d] *P.* 2.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Syllogiſmo fiunt ; *quæ tametſi Signis aliquatenùs vtantur* ; *ex Rerum tamen Serie, vltrà quàm Species Tertia, videntur accidere.*

quodammodò ex Rerum Serie pendet:) 3as 3[æ]. Deniquè infimum locũ fictitijs illis ſpeciei 2[æ], & futilibus 1[æ].

De Normâ, ſeu Praxi Tragicâ. CAP. X.

Hucuſq; Principia, ſeu θεωρία Tragica. Reſtat Exercitatio, quam Praxin dicimus: quâ Poëta in Cellula ſedens, priuſquam se in Theatrum det, ad Exarandum Opus accingat ſeſe. Praceptionum igitur, quarum ſe cancellis circumſcribere oportet, Duo ſpectamus Genera. Vnum, de Fabulâ & Moribus : in quibus concinn andis,bina tempora, imprimis notanda; 1[um], *quo Poëta ad Fabulam Extruendam ſe parat : a part.* 1. 2[m], *In ipſâ Extructione, atque Epiſodiorum Adjectione ; à par. 4. Alterum Præceptionum genus, eſt de Tragœdiâ ipſâ : Vbi* 1[o], *Præmiſſis eius partibus, a part.* 10 ; *& Speciebus, a part.* 14; *Alia; De Speciebus præcepta dat, part.* 19; *Alia, ex Partibus ducit, a part.* 20. *Deindè, Locos quoſdam Tragœdiæ percurrit adnotatu dignos : vnum, de Epiſodiis, a part.* 22; *Alterum, de Veriſimili in Tragœdijs, à part.* 24*;* 3[m], *de Choro, a part.* 26.

O Portet autem [a] Fabulas *tuas* Conſtituere , atque Elocutionis-*ornatu* Allaborare, [1] quàm maximè *ipſas* Ante-Oculos-Ponendo : Per hanc n. *Collucationem*, evidentiſſimè perſpiciens, tanquàm Rebus ipſis, dùm geruntur, interſis; invenies *planè* id, quod *vbiquè* Decet : minimequè te fallent Subcontraria. [b] Atque huic rei ſigno eſt, quod Carcino datur vitio in Fabula. Amphiaräus. n. è templo, *vbi se occuluiſſet*, *ſecretò* exibat: Quod *quidem*, cùm ſpectatorum nemo videret, *Extra Theatrum* facilè latere potuit : In Scena verò, *id faciens*, lapſus *atque exploſus* eſt, quippè ægrè ferentibus id ſpectatoribus. 2. [2] Quantum autem poteſt, etiam Figuris-Actionis *apud teipſum* Alla-
<F4*r*> borando

[a] *A principio* ſabulam texenti verbiſque expolienti, Præcept. duo : 1[m], vt Re tibi integrâ, Perſoniſque *ante oculos* ſubjectis,Spectator tibi ipſi interſis, vitiaquo omnia detegas, quaſi iudex acerrimus tui.

[b] Itaquè, (hoc operæ neglecto,) commentum Carcini, quamuis domi elegantèr contextum, in theatro iacuit, peſſimèque acceptum fuit.

2[m] Præcept. Ne verbis tantùm, (dùm ſcribis,) ſed & *Corporis Geſtu*, ſingulos Motus ipſe apud te exci-

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

tes, & propè invſtos habeas:adeoquè illuc te totum transferas, vt quaſi tui oblitus, verè te illum putes eſſe.
[c] Rat. Quià id, quod Spectantem maximoperè moveat, perficiunt animi tui Motus.

[d] Sive Res-ipſas oratione imitêre :
[e] Siue Perſonarum Mores & Adfectus.
[f] Corollar. Poëticam arripiunt alij ex acumine ; alij, furore diuino : Quippè illos ingenij dexteritas, quidlibet imitari facit : hij, (non quià ſapientiâ ducti) ſois exuti, in alienis ſenſibus vivunt.

[g] *Inter extruendam Fabulam*, atque Epiſodia ; præcept. geminum : vt 1°. Vniverſale Argumentum, Summaque Fabulæ, quaſi 1[is] lineamentis ducatur.
2°. Mox Egreſionibus inſertis,extendatur Fabulæ Corpus.
[h] Prior pars, illuſtr: exemplo Iphigeniæ in Tauris. Cujus Summaria-Conſtitutio, (omnibus locorum, perſonarum, adeoque cauſarum, conſiliorum, cæteriſque circumſtantijs nudata,)perindè ſe hic habet , ac apud Rhetoras θέσις, i. Infinita-Quæſtio.

[i] In hâc Generali ἰκθέσει*: Cauſa veniendi (vt expiaret inſaniam,) poſteà videnda : quià peculiare Epiſodium eſt.

[k] Cauſa, cur inſanus? (ob eædem maternam:) nuſquam attingenda : ne Multiplex, pluriumque dierum fiat Actio.

[l] Agnitio, vtroque modo confingi poteſt, vel vt Frater, Sororem agnoſcat:

[m] Vel vt illa, Fratrem.

[n] Peripetia eſt, Vtriuſque-Salus.

[o] Poſterior præcepti pars : vt No-

borando *& agendo*, Fabulã Fingas; *vt in personas eas, quas imitaris, converſus, tanquàm illi ipſi fias.* [c] Eorum. n. (qui pari naturâ *ingenioque præditi, ad perſuadendum accedunt*;) qui Perturbationibus-Moti, perſuadendo plus valent , *quàm qui Sedato Animo dicunt :* [d] & Vnde, & fluctuare *res* facit, is qui *ipſe* fluctuat; & ad iram concitat, is qui excandeſcit ipſe , veraciſimâ viâ. 3. [f] Quamobrem Poëtica, ingenioſi [a] eſt *hominis*, vel ſaltèm *(vt Plato)* Furore-Correpti. Ex his. n. illi, *vt cera*, formas *ſcenicas* induere apti ſunt ; hij verò, *ob Phantaſiæ vim* , *in alienâ perſonâ* , extra ſeſe poſiti. ¶ 4. [g] Et [1] Argumenta, tùm quibus Antèa-Factis vtitur, tùm quæ Denuò Confingit ipſe , Exponere Vniversìm [b] oportet ; [2] atque ità *mox* Epiſodia, *(quæ adventitia ſunt,)* ſuis locis accommodare atque inſerere. 5. [h] Dico verò, Vniverſale, *ab omni circumſtantiâ ſeiunctum*, ità ſpectari : velut, in Iphigenia : " *Cùm ante oras conſtituta eſſet quæ-*
"*dam virgo, vt immolaretur* ; *clanculumquè ex*
"*immolantium conſpectu ſurrepta* ; *ſubindè com-*
"*portata in aliam Regionem, in qua lex erat,hoſpi-*
"*tes Deæ immolare* ; *eius Sacri miniſterio præpo-*
"*ſita eſt. Procedente tempore contigit* , *vt Sacer-*
"*dotis eò ſe conferret Frater.* [1] Quam ob cauſam?
"*Quià reſponſum dedit Deus, vt propter quan-*
"*dam certè illûc accederet.* Ea verò, Extra Vniverſale *eſt.* [k] At cur ita *inſupèr ?* Id quidem omninò eſt Extra Fabulam. " *Cùm verò veniſſet*, &
"*captivus factus eſſet* ; *dùm iam immolandus du-*
"*ceretur,* [l] *eum Soror Agnovit :* ſive eo modo, quo Euripides, *agnoſcere fecit*, (*ex Literis Datis :*) [m] *ſive eo, quo Polyïdes* [c]; dùm *Frater*, ex veriſimili : inquit " *Non ſolùm, Sorori, ſed & ſibi*, vt immole-
"tur, *fatale eſſe :)* [n] *ex quo vtriquè affulſit ſalus*
"*ac felicitas.* 6. [o] Poſt hanc autem *Generalem*,
<F4*v*> *Expoſitionem*,

[a] *3. Rhet. c.7.pa.22.*

[b] *Cap.7. pa.22.*

[c] *Cap.9. pa.7.*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Expoſitionem, cùm Perſonarum iam Nomina impoſueris [d], Epiſodia *ſtatìm* inſerere *oportet*. 7. [p] Atq; hæc *inprimis*, Quo-Pacto Propria [e] ſint, Actioniq; *Coniuncta*, conſiderandum eſt : [q] velut,in Perſona Oreſtis, *eſt*, [1] & Inſania, ob quam *à paſtoribus* captus, *& ad Thoantem regem*, *vt immolaretur*, ductus fuit; [2] & Salus *ei comparata* , per *ſimulachri* expiationem, *quam Iphigenia aſtutè commenta eſt :* 8. [r] Ac in Dramatibus quidem , Epiſodia, Conciſa *breviaque ſunt :* 9. [f] Epopœïa *contrà*, horum *Longitudine* producitur [f], [t] Odyſſeæ namque Argumentum , *vt ſuâ vi* , *ità* ampliùs etiam *Epiſodiorum operâ* , longum eſt. " *Cùm quidam* "*multos per annos peregrè profectus eſſet* ; *à Nep*-"*tuno*, *quasì inſidiante*, *obſervatus* ; *&*, *Socijs* "*vario exitio extinctis*, *ſolus ſuperſtes* ; [2] Adhæc, "*Cùm ſic ſe baberent res domi*, [4] *vt opes omnes ab*-"*ſumerentur à Procis*, *& Filius infidijs peteretur* ; " [16] *in hoc ſtatu ſuarum rerum* , *ipſe tempeſtatibus* "*actus domum venit* ; [23] *Cùmque aliquos è ſuis* "*Agnoviſſet*, *Procos vi adortus*, *ipſe evaſit ſoſpes*, "*inimicos exitio perdidit*. Atque hoc quidem *Argumentum* , *Fabulæ eius* peculiare eſt ; *quod paucis hiſce abſolvitur* ; [2] Reliqua verò, *ſunt* Epiſodia ; *vt in tanto Poëmate* , *Multa illa quidem*, *& Prolixa*. ¶ 10. [v] Omnis autem Tragœdiæ, *(Complicatæ an Simplicis ?)* vna quidem Pars eſt NEXVS ; (*quæ Connexio* , *Confuſionque rerum dicitur :)* Altera, *Nodi illius paullatìm facta* SOLVTIO. Ac ea quidem, quæ vt Extra-*Actionem*-*Facta*, *ſupponuntur*, & pars etiam eorum, quæ Intra *eandem continentur*, plerumquè *ſunt* Nexus ; Reliquum verò *omne* , (*ſive Factum ſeu Faciendum,*) *eſt* Solutio. 11. [x] Dico autem Nexum, eſſe eum, qui à Principio, ad hanc vſquè *deducitur* Partem , *quæ Poſtrema eſt* ; ex qua Mutatio-For-

G<1*r*> tunæ,

[d] *Cap.* 4. *pa.* 16.
[e] *Cap.* 4. *pa.* 12.
[f] *De longitud. Epicæ*, c. 2,*p.* 35.& *infr.p.*22. & *ca.* 15. *pa.* 15. & 16.

minibus Perſonarum impoſitis, ſubindè Epiſodia intexas.

[p] Qualia (vt *vniuerſim* agam,) non captanda è longinquo, ſed è proprijs rerum cireumſtantijs ſigillatim ducenda: Ità vt proximè prę-cedant vel ſubſequantur ipſas.
[q] Sic in exemplo : Epiſodia, duo ſunt, perſonæ Oreſtis coniuncta:
1[m].
2[m].

[r] *Speciatim*, In Poëmatis-vnius-diei (Tragicis, Comicis, &c.) breuia illa eſſe, par eſt :
[f] In Epicis (q[æ] in plures dies excurrunt) plura, & prolixiora.
[t] Ex. gr: Odyſſeæ [1] Argumentum ſeu Fabula Nuda,elicitur ex Odyſſ. lib. 1[o].

2[o].
4[o].
16[o].
23[o].

2. Epiſodia verò, illa ſunt, quæ per totam Odyſſ. ſparſim diſſeminata.

[v] *In Tragœdia totâ*, (ne, Quid Agendum,neſcias) prælibanda duo. 1[m]. *Partes* eius *Integrantes* eſſe duas : Quarum vna, Connexio rerum, (quæ & πλοκή , Plicatio ;) Altera, difficultatum-Solutio.

[x] Nexus, quid :

turnæ,fit in Proſperam, *vel Adverſam* ; *cùm priùs contrà res eſſet :* 12. [y] Solutionem verò, quæ à Principio *illius* Mutationis, ſeu *Tranſitus* ; *pertingit* vſque ad Finem Fabulæ : 13. [z] Vt in Lynceo [g] *Theodectis* ; Nexus ſunt , ea quæ *Extra-Scenam* priùs geſta ſunt ; & pueri *Ityös* Acceptio, *ſeu deprehenſio, à Philomela & Progne.* [a] Solutio verò, *incipit* à Crimine Cædis, (*quod Dryanti Tereïfratri obiectum fuit :*) & protrabitur vſquè ad *Fabulæ* Finem : ¶ 14. [2] Tragœdiæ verò Species [h], ſunt quatuor : (Tot enim etiam Partes, ſeu *res Præcipuæ* , in Tragœdiâ ſuperiùs dictæ ſunt :) 15. [1] Vna quidem, IMPLEXA, cuius Totum *Summaque vis*, eſt Peripetia, & Agnitio: 16. [2] Altera verò, PATHETICA, *cuius Summa vis & elegantia, eſt in Perpeßionibus acerbis :* velut Ajaces, & Ixiones, *Sophoclis, Euripidis, & aliorum :* 17. [3] Tertia, MORALIS, *quæ magnâ ex parte* Mores bonos *egregiè exprimit :* velut, Fabula Phthiotides; *quæ mulieres fuêre caſtæ* ; & Peleus, *qui vir ſanctus, & dijs charus.* 18. [4] Quarta *ſpecies*, [SIMPLEX] *Et eodem tenore, ab initio ad exitum perducta :* velut *Æſchyli* Phorcides, *i. tres Gorgones ſorores* ; & Prometheus : *in quibus Dij colloquentes inducuntur.* Et quæcunque ſunt de Perſonis, *& Rebus* apud Inferos. ¶ 19. [b] Ac Omnia quidem *hæc* maximoperè enitendum, vt habeas *in promptu, paritèrque excellas in Singulis :* Sin minùs, *ſaltèm* Maxima & Plurima, *ſi quâ poßis :* [c] *idque* cùm in *alijs*, tùm *præſertìm;* quòd ætate hàc maledicã arripiant *homines, quæ poſſunt*, ad criminandos Poëtas. Cùm. n. ſecundùm quamque Speciem probati *iam* exiſtant Poëtæ; quo *ſinguli* excellunt bono, eo niſi ſingulos ſuperet vnuſquiſque , haud *ſatis* dignum putant. ¶ 20. [d] Tragœdiam verò; etiam Diverſam Eandemvè appellare par eſt, nihil

<G1*v*> fortaſsè-

[y] Solutio, quid:

[z] Exemplo (quià Lynceus perijt) ſit Oedipus tyrannus : Cui Nexus procedit vſque ad Iocaſtæ narrationem de cæde Lalj : " Οἶον μ' ἀκούσαντ' ἀρτιὼς.

[a] Solutio exindè orditur, mutatâ jam fortunâ Oedip. Tandẽque eſt Exodus: Vbi ſe excæcat Oedipus, Iocaſta ſuſpendit, &c.

2 *Species Tragœdiæ*, (ratione Fabu- & Morum) 4[r] ſunt : Ad quarum aliquam, dùm ſcribis, te referas neceſſe eſt.

1 Præſtantiſiima quidem, *Implexa* : Cui Peripetia atque Agnitio ineſt: De quib. cap. 5. p. 3.

2 *Pathetica* : cui πάθη, i. Calami tates-atroces : De quib. cap. 5. pa. 14.

3 *Moralis:* quæ tota eſt in Moribus bonis. De quib. ca. 8.

4 *Simplex*, eaque deterrima : quippè cuius Fabula , nuda eſt, abſque Agnitione & Peripetiâ De quâ ca. 5 p. 2.

b Ex *Specieb.* Tragœdię præcept. Poëtę id operę nauandum ; Ne in vnicâ Tragœdię ſpecie ; ſed(quod ſummi ingenij eſt,) in ſingulis, aut quàm plurimis ſuperior ſit.

c Neque. n. id hodiè tàm palm ſi dignum ; quàm his moribus neceſſarium Quem. n. vnquam alliciet is, qui vno tantùm glorietur genere ? Niſi triumphet adæquè in ſingulis,ecquis putet eſſe tantilli ?

[d] *Ex partib.* Tragœdię, præcept. 1[m]. Cum alij Poëtæ, conſimilem antehâc tractârint fabulam; (A-

[g] *Cap.*5. *pa.*7.

[h] *Cap.*15. *pa.*10.

[i] *Cap.*5.& *cap.*8.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

fortaſsè ob Fabulam: (*quippè quæ* , *Eadem poteſt eſſe*, Tragœdiis interim Diverſis.) Verum hoc, (*vt Eadem sit*,) *contingit in ijs*, quarum eadem Plicatio [k] ac Solutio; *contraquè Diverſa*, *in ijs*, *quarum Nexus* , *Solutioque Diverſa*. 21. [2] Multi autem, cùm *Fabulam* Benè Plicârint, *poſteà remißis ingenij viribus*, Solvunt Malè. Verùm Ambas adæquè (*Solutionem ac Nexum*,) *ſummâ perpoliri diligentiâ* , ſemperque cum plauſu oportet excipi. ¶ 22. [e] Opus autem eſt recordari , quod ſæpè monui ; nec *committere* vt Tragœdia , Conſtitutio fiat Epica [l] : (Epicam dico eam, quæ ex Multis Fabulis conſtat ; veluti, ſi quis ex totâ Iliadis Fabulâ, *(cui Tragicæ-Actiones inſunt multæ* ,) *Tragœdiam* concinnârit *Vnam*. Illîc enim , ob Longitudinem *Operis*, congruentem *quoquè* magnitudinem, *ſibi*, Singulæ aſſumunt Partes , quò & *inter ſeſe*, *& cum toto mirificè quadrent*. In Dramatibus, longè præter exiſtimationem accidet ; *Siquis tàm Anguſtis Terminis*, *tàm grandes putet partes coërceri*. 23. [f] *Cui rei* ſignum *eſt*, *quòd* quicunque Totum Ilij Excidium[m], (non ſingulas partes,) in Vnâ fecêre *Tragœdiâ* (*ſingulis*, *quæ illîc accidêre*,*enumerates*.) Sicut Euripides, qui Nioben-Integram-Fecit ; non vt Æſchylus, *qui Seiunxit* ; vel *medio in opere* exploduntur *è Scenâ* ; vel, *ſi in contentionem res venerit*, infelicitèr, *& ſine laude* certant. [g] Siquidem etiam Agatho , *qui reliquis abſtinere vitijs potuit*, ob hoc ſolùm aliquandò exploſus eſt. ¶ 24. [2] In Peripetijs autem, (*quibus Ingentes-Mutationes inſunt* ,) atque in Actionibus-Simplicibus,affectant *Poëtæ*, quæ volunt , per Admirabile : *Si-quidèm* et *hæc ratio*, Tragicum ſapit ; & Senſum-Tangit-Humanitatis communis. [h] Eſt autem hoc (quod *Admirabile dico :) vt*, *quandò quis Aſtutè*-Sapiens, ſed vitio

G 2<*r*> *affinis*,

[k] *De qua ſupr.pa.*10- *&* 18.

[l] *Cap.* 2. *pa.* 35. *& ca.* 4. *pa.*6. *&* 25. *& ſupr.pa.*9.

[m] *Cap.* 15. *pa.* 6. *&* 8. *& ca.* 18. *pa* 12.

iacem, Ixionem, &c.) Potes tu exindè, vel eandem Tragediã recudere vel diuerſam. Eandem,ſi eodem nexu ac ſolutione retentis; Diuerſam, ſi demutatis.

2. Præcept. Induſtrij poëtę eſt,non modò vt Nexu Faciendo , ſed & Nodo-Expediendo, excellat; Qui verò, laboris ſugâ,in extremâ parte. i. Solutione defecerit ; Inertiſnè id veriùs ſit, an. Infipidi atque Inepti?

[e] De *locis quibuſd.* Tragœdiæ,Præcept. 3[a]. 1[m], de Fabula. Ne Tragœdę tuæ *Conſtitutio*,ſit Prolixa & multiplex, i. ex pluribus infertis Fabulis conflata.

[f] Rat. dict. à Poëtarum fortunâ in Contentionibus Theatricis: Quibus Tragœdiæ prolixitas, fabularumque varietas,quotiès vſuvenerit, totiès ipſi ſpectantium omniũ iudicio improbati, cecidêre.

[g] Quorum, vt culpam, ità & aleã ſubijt, etiam acutiſimus Agatho Meus : Cui eo nomine, non "*recto ſteterit Fabula tale*.

2. Præcept. *de Admirabili :* In Peripetijs, caſibuſque acerbis, Conſternatio ſpectatorum, per Veriſimile ſemper ſit : (cap. 5. p. 4) Interdum etiam(quod eodèm redit,) per Miraculoſum & Admirabile.

[h] Velut : ſi fraudetur Callidus:

affinis , *ab Inſcito* deceptus *fuerit* ; vt, Siſyphus *Æſchyli :* [1] & Fortis quidem , ſed *idem* iniuſtus, *ab homine ignavo* ſuperatus ſit ; vt Oenomâus. 25. [k] Atque *Admirabile* hoc, *tametſi Veriſimili pugnare credas*, *eſt tamen* etiam Veriſimile : non aliàs, quàm vt Agatho dicit:

"*Veriſimile enim eſt*,multæ fieri,etiam Præter *Veriſimile*.

¶ 26. [3] Quin & [1] Chorus , *quantumvis populum repræſentet*, de Hiſtrionibus cenſetur Vnus; [2] nec *adventitium quid eſſe*, *ſed vt* Pars totius *Fabulæ* ; [3] atque Actione, (*quò Fabula ad Finem veniat* ;) Vna-Contendere : non, vt apud Euripidem, *cui interdùm ea dicit*, *quæ alius quivis poſſet* ; ſed vt apud Sophoclem, *vbi ſemper ea*, *quæ ipſum decent*.

27. [l] Reliquis autem *Tragicis*, (*quorum alia ratio :*) Partes *Chori*, quæ *à Magiſtratu* datæ,nihilo magis ſunt Fabulæ *illius* , quàm alterius *cuiuſvis* Tragœdiæ. [m] Quamobrem ætate noſtrâ, Embolima, *i. Inſerta quædam*, canunt : quorum quidem primus inventor fuit Agatho. Quanquam, Quid intereſt, ſiquis Embolima cantet , an ex *vno Poëmate* in aliud *Diſceptationem aliquam* tranſmoveat, aut *etiam* Epiſodium Integrum? *Quæ quàm abſurda ſint* , *nemo ignorat*.

Tractatus de Sententia & Elocutione.

De Sententia. CAP. XI.

Sententia, (quæ Græcè, διάνοια *, non* γνώμη,*) Quid ſit, par.* 2[a] *: & Quæ eius Munera,ac Partes,a par.* 2[a].*Theorema, de Rebus, quæ in Scenam veniunt* ; *& de Sententijs, par.* 3[a].

A C de alijs quidem (*Fabulâ ſc: Moribuſq*) iam dictum eſt. Supereſt porrò de Elocutione, *animique*-Sententiâ dicere.¶ 2.[a]Ac

<G2v> quæ

[i] Fortis ſuperetur.

[k] Quanquam enim τὸ θαυμαστὸν, adverſari videatur τῷ ἐικότι : Id tamen ſecùs ſit: cùm & id (q[d] Admirabile) veriſimile dicamus. Non Simpliciter quidem, (quale plerũquè ſolet fieri,) ſed veriſimile quoddam, ſeu ſecundùm quid.

3[m] Præcept. *de Choro*, trimembr.

[1] Vt, quamuis Grex quidam numeroſus ſit, pro hiſtrione tamen habeatur vno:

[2] Nihilque fabuletur, quod à Fabula disiunctum ſit:

[3] Vt reliquis actorib[s] operam det, lugendo, favendo, conſilium dando,&c. quò Fabula perducatur ad exitum ſuum

[l] Explodenda ergo veterum ratio; quorum Choris is ſermo aliquandò datus ; qui à re propoſita alienus, idemque communis.

[m] Nec abſimili exemplo lapſi ſunt hodierni poëtæ : Qui Sermonis illius loco,inducunt cantilenę Choricæ genus (q[d] Intercalare appellant,) de extrinſecis rebus, atque ab Actione ſeiunctis.

[a] Sententia, ſeu Rationcinatio-En-

quæ Sententiam attingunt, Rhetoricis libris *comprehenſa*, *nunc* Poſita-Sunto : Hæc. n. *diſceptare*, illius proprium eſt potiùs, quàm *huius* Methodi. [b] Sententiæ autem adjudicantur [a] ea, quæ per Orationem-*Poët æ confici*, *ac* comparari opus eſt. 3.[2] Eorum verò Partes ſunt, tùm *Obſcura* Demonſtrare, & *Adverſantia* Diſſolvere ; tùm Affectus *Movere* ; vt miſericordiam, metum, iram, & id genus alia ; tùm porrò Amplificare *exilia*, *magna* Diminuere. ¶ 4. [c]Perſpicuum autem eſt, etiam in Rebus *ſeu Fabulâ*, *non minùs*, *quàm in Sententijs*, ab ijſdem Formis *Lociſque* , id quod vſui ſit, ſumendum eſſe ; quandò es, *quæ propoſueris*, Miſerabilia, Gravia, Magna, aut Veriſimilia efficere , opus fuerit : [d] Id ſolùm Diſcriminis ineſt, quòd *Res* quidem ipſa, *Formarum vi*, (ſine Docentis operâ,) Tales Apparere oportet ; [e] Quæ verò in Oratione *poſita ſunt*, à Dicente Tales Comparari, & per Orationem fieri : Quod n. Dicenti foret munus, ſi *ſolo Formarum vſu* Apparerent illi jucunda, nec per Orationem (*i. Inventionem* ,) *efficerentur talia ?*

a *Cap.* 3. *pa.* 13. & 16.

thymematica, Rhetor. lib. 1. & 2. copioſè tractata eſt :

[b] Nunc, paucis attingenda : vix. 1°. Sententa, quid. 2°. Officia & Partes eius, quæ.

[c] Theorem. de Sententiarum Formis, ſeu Communibus-Locis. Eoſdem ſc: tam Rebus ipſis , quàm Sententijs Poëticis inferuire :

[d] Differre, penes earum Inuentionem & Vſum, Res. n. ex ſolo Formarum Vſu, Magna illicò appares, Miſeranda, Veriſimilis,&c. vt Inventione nil egeat.

[e] Sermo poëtarum contrà. Non ſimplici formarum Vſu, ſed & Inuentione nititur : Cuius vi, quicquid ad Fidem vſui fit, è proprijs eruatur Locis.

De Elocutione Tabula.

Elocutionis Poëticæ θεωρία, 2[x] :

- *Vna,de Figuris eius : Indicandi, Imperandi, Optandi, &c. Quæ petendæ ſunt ex Hiſtrionicâ, vel Pronunciandi-Arte.* — *Op : Ca.* 12.
- *Altera, de Natura ipſius* 2[ci]. *ſc. &* :
  - *Materia, quæ Grammaticorum innoteſcit : vbi*
    - 1° *Quæ ſint Elocutionis Partes : Elemẽtũ, Syllaba, &c.* 2° *Quot partium, (ſc: Nominum,) Differentiæ :* — *Ca.* 13.
    - 3° *Ex Quibus Nominũ Differentijs conſtet, Elocutionis Poëtæ Virtus.* — *Ca.* 14.
  - *Formis ſeu Ideis : De quibus dictum fuit Rhet. lib.* 3°.

G 3<r> *De*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

De Partibus Elocutionis, *Literis, Syllabis, Coniuncti-one, Articulo, &c.* CAP. XII.

Elocutionis Figuræ, ex Arte-Pronunciandi cenſentur ; *a par.* 1[a] ; *Natura verò, ex Grammaticorum inſtitutis. Ex ijs enim definiuntur ipſius tùm Elementa Simpliciſſima* ; *Literæ et Syllabæ ; à par.* 3[a] *: Tùm Partes exindè Compoſitæ ; Conjunctio, Articulus, Nomen, & Verbum* ; *à par. 9; Tùm Perfectiſſima pars, Oratio* ; *à part.* 16.

a *Cap. 3. pa.* 1.

Pronunciandi Figuræ, (Indicandi, precandi, imperandi, &c.) Dicentis Vocem Vultumque immutant. Itaquè ab Hiſtrionicâ tractandæ potiùs, (quâ, variè pronuncianti variè ſingitur corpus,) à poëtarum ſtudio haud poſtulandæ.

C Ontemplationis eorum, quæ Locutionem ſpectant, vnum genus, eſt de Pronunciandi Figuris : Quas quidem *minutè* ſcire, eſt Artis Hiſtrionicæ, aut eius qui in hoc genere Architectonicam habet : veluti, Quid *ſit* Mandatio; Quid Precatio, Narratio, Comminatio, Interrogatio, Reſponſio; & ſi-quid aliud id genus. 2. [a] Ex harum. n. Cognitione, vel Ignorantiâ, in *artem* Poëticam Reprehenſio expetit nulla ; quæ etiam ſeriò curanda ſit. [b] Quid. n. eſt ; cur *in ijs* erratum eſſe quis putet, quæ Protagoras *Sophiſta, in Homero* vellicat ? quòd *v. g.* cùm Precari ſe ille putet, Præcipiat potiùs; ubi dixit:

"*Iram Diva cane?* ———

Nam Iubere, inquit, vt faciat quid, aut ne faciat, Præceptio eſt : & Perſonæ Iubentis præſtantiam notat. Quamobrem omiittatur *hoc*, vt *Artis eius, quæ vocem Format*, non Poëticæ Theorema. ¶ 3. [c] Locutionis autem omnis, [1] hæ ſunt Partes, Elementum, Syllaba, Conjunctio, Nomen, Verbum, Articulus, Caſus, Oratio. 4. [d] Ac Elementum quidem, Vox Individua eſt : 5. Non omnis *illa* quidem, ſed ex qua *commodè* conflari queat Vox; quæ, *niſi quid obſtiterit*, *ab aliquo* Intelligi poteſt : Etenim belluarum, Individuæ ſunt voces ; quarum *tamen* nullam Elementum voco; *quòd neque ſignificent quidquam, neq; certâ ratione intel-*

<G3*v*> *lingantur.*

[a] Illarum n. ſiquam neſcias, ſiquâ offendas: ne id quidem, quæſtiunculę in te, eſſe debet, nedùm crimini.

[b] Itaquè Perridicula certè illa,nec Reſponſione digna, Protagoræ vox: "Dormitaſſe Homerum ſc: Iliad. 1°. Quaſi geſtu figurâque inſcitâ, non precetur Diuam, vt pas erat, ſed eidem ſuperbè imperet:

"Μῆνιν ἄειδε, θεὰ.———

[c] Elocutionis naturam quò ſapias; 1°. *Partes* eius Simplices, ſunt elementa & ſyllabæ.

[d] *Elementum*, ſeu Litera, quid.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

ligantur. 6. [e] Huius verò *Elementi* Species , ſunt Vocale,Semivocale, & Mutum. [f] Vocale,eſt quod ſine alliſu *ad partes oris*, vocem habet *per ſe* exauditu facilem : velut, α & ω. [g] Semivocale , quod cum ictu *& incurſu ad partes oris* , vocem habet, quæ *etiam* exaudiri poteſt : velut, σ. & ρ. [h] Mutum, quod, cum percuſſone alliſuque illo, Per Se quidem, *(etiam Mutæ adiuncta)* vocem nullam habet, ſed Cum Vocalibus , (*quæ vocem edunt*,) huiuſmodi fit , vt exaudiri poſſit ; velut γ. & δ. 7. [i] Atque hæc , *inter ſe* differunt , cùm [1] Figuris oris, *hoc vel illo ſc : modo formati*; & locis, (*labijs*, *dentibus*, *faucibus*, *&c*. tùm [2] Denſitate *Aſpirationis*, & Tenuitate ; tùm [3] Longitudine *Temporis*, & Brevitate : prætereà verò, [4] *Accentus* etiam Acumine,& Gravitate;& *eo*, *quod ſupradictis differentijs medium eſt* ; *Circumflexo ſc :* De quibus ſingulis , in Arte-Condendorum-Carminum contemplari decet. 8. [k] Syllaba verò, vox eſt ſignificationis-expers, compoſita ex Mutâ, & Vocem-habente,*i. Vocali*, Etenim γρ ſine α , Syllaba non eſt, ſed cum α : velut , γρα. [l] Cæterùm & horum intueri differentias, *quoad Formam oris*, *quoad Spiritum*, *&c* ; Metricæ artis eſt. ¶ 9. [m] Coniunctio autem, eſt Vox ſignificationis expers, quæ neque *abſentiâ* ſui impedit , nec *præſentiâ* , facit Vocem Vnam Significativam ; talem ſc : quæ ex pluribus *Nominibus* componi apta eſt : & [n] *vel* in Finibus *Periodorum*, [o] vel in Medio (niſi *potiùs* [p] in Principio poni conveniat ,) *collocatur* : velut, μὲν, ἤτοι, δή : vel, [q] Eſt vox ſignificationis-expers, quæ ex Vocibus quidem Pluribus, quàm Vna, verùm Significativis *illis* , idonea eſt, quæ *nectendo* faciat Vocem Vnam. 10. [r] Articulus, eſt vox ſignificationis expers, quæ Orationis [1] Initium , aut [2] Finem, aut [3] Diſtinctionem *à cæteris* indicat ;

<G4*r*> velut,

[e] Literarum differentiæ, tres.

[f] Vocales :

[g] Semivocales :

[h] Mutæ, ſeu Quietæ :

[i] Harum trium diſtinctiones,varię:
[1] Quoad Oris pronũciantis formam, & locos.

[2] Quoad Spiritum.

[3] Quoad Dimenſionem ; quam Scanſionem vocant.
[4] Quoad Accentum.

[k] Syllabæ, quæ.

[l] Earum (vt & literarum,) Differentię, variæ.

[m] *Partes ex Literis Syllabiſquè compoſitæ*, 4[r]. Quarum duæ, orationem vinciunt, Coniunctio & Articulus, *Coniunctionis* definitio vna à proprietate: [Quòd neque ſignificationem, det ſententiæ, nec demat:] Ità, ex modernorum opinione, 3[x] eſt:
[n] Subſequens.
[o] Media.
[p] Principalis.

[q] Altera; ex eo; [quòd ex pluribus vocibus vnam faciat.]
[r] *Articuli* puritèr, Definitio, Vna eſt, [quòd juſto ordine diſponat ſententias.] Vndè, Articuli (apud Grammat.) indicant, [1.] vel initium :προτακτικοὶ, Præpoſitiui.
[2] Vel Finem : ὑποτακτικοί, Subiunctivi
[3] Vel Rei Distinctionem.

velut , *Articulus* τὸ, *cum dico* τὸ φημὶ, τὸ περὶ *&c. Significat, has voces ab alijs diſtinctas eſſe* ; vel [f] Eſt vox ſignificationis expers, quæ neque *Diſceſſu ſuo* impedit, nec *Adventu* facit Vocem-Vnam Significativam, (talem ſc ; quæ pluribus Nominibus, Componi idonea ſit :) [t] Et, *vel* in Finibus *Periodorum ponitur*, vel in Medio. 11. [v] Nomen, eſt [1] vox *ex Syllabis*, *Literiſvè* Compoſita, Significandi vim habens , ſine Tempore ; cujus pars nul a, eſt Per Se Significativa. 12. Nam in Duplicibus, *ſeu Compoſitis Nominibus*, nullâ Parte eo vtimur pacto, quo etiam ipſa Per-Se *Separataque* ſignificat : veluti, in *Nomine* ; “ Theodoro, *pars* “ Doron nihil ſignificat : *tametſi in ſententijs ſignificet*, *cùm Separata ſit*. 13. [2] Verbum,eſt vox Compoſita, Significativa cùm Tempore, cujus *vocis* pars nulla,Per-Se *poſita*, ſignificat: quemadmodum etiam in Nominibus. 14. Nam *v. g.* Nomen “ Homo, vel “ Album, non adſignificat Quando, *ſeu Actionem in Tempore*; At *verbum* “ Ambulat, vel “ ambulavit , adſignificat ; alterum quidem, Præſens Tempus, *quandò res eſt* : alterum verò Præteritum, *quandò fuit*. 15. [x] Caſus autem, eſt Nominis aut Verbi ; [1] Vnus quidem,qui *in Nominibus*, ſignificat *aliquid* de hoc (*i. Genitivo*, *apud Græcos*, *Caſu*) dici ; vel huic, *i. Dativo tribui :* & quæcunque talia ; [y] *In verbis autem*, *is qui ſignificat Perſonas* ; velut, “ Amo, “ Amas : [2] Alter verò, qui ſignificat hoc *Nomen*, Vni, *(in Numero Singulari,)* vel multis , *(in Plurali,*) ineſſe &c. veluti, “Homines,aut “Homo:[3] *Similiterquè in verbis*. Alius autem Caſus, Verborum *proprius* ; qui *ſignificat* ea, quæ ad *Geſtum* Actionemque pertinent : velut, *quæ ad* Interrogationem , vel Præceptionem : Nam *Indicativum*, “Ambulavit-ne ? & *Imperativum* , “ Ambula,

<G5*r*> ſunt

[f] Altera ; [quòd nec addat ſignificatum orationi, nec detrahat :

[t] Et rem ipſam (quam refert) vel ſubſequatur ; vt Subiunctivi: vel antecedat; vt Præpoſitiui.]

[v] Reliquæ duæ parte[s], ſignificatiuæ ſunt : [1] *Nomen* ; quod rem aliquam in Categoria contentam, ſimplicitèr notat.

[2] *Verbum*, quod Actionem ſignificat rei, vnâ cum tempore, quo illa fit.

[x] Nomini aut verbo, accidit Caſus, iſque (apud Grammat.) 3 [x].
1[a]. Inflexio ſeu levis immutatio : In Nominibus, Declinatio d[tur].

[y] In Verbis, Perſonæ variatio.

2[s]. *Numerus*, i. variatio quoad ipſarum rerum numerum, quæ nomine aut verbo illa ſignificantur.

3[s]. *Coniugatio* Verbi per Modos : quæ vultum, parteſque corporis, alitèr aliterquè pronunciando conformat.

ſunt Caſus Verbi,ſecundùm has *Actionum* Species *ac Mudos :* ¶ 16. [z] Oratio, eſt Vox *ex Nominibus alijſve partibus* Compoſita, Significativa, cujus nonnullæ partes ſignificant aliquid , Per-Se. 17. [a] Nec enim omnis Oratio , ex Verbis & Nominibus conſtat , (veluti , Hominis Definitio ; " *Animal-Rationale-Mortale* ; *eſt Oratio quædam, quæ ex verbo non conſtat:*) Sed contingit, ſine Verbis eſſe Orationem *aliquam* ; [b] verumtamen *Oratio*, partem ſemper quampiam ſignificantem habebit : velut in illo, " Ambulat-Cleo : *vox* Cleo, ſignificans eſt. 18. [c] Vna autem eſt [a], Oratio duobus modis : Aut enim, quæ Vnum Significat ; [d] aut quæ ex pluribus *partibus* per Coniunctionem *Copulantem,Vna fit :* veluti, *Poëma* " Ilias, eſt Conjunctione ſeu *aggregatione* Vna. Hominis verò *definitio, vna eſt*, eò quòd Vnum Significet.

[a] *Lib. περὶ ἑρμ. ca.* 5. *p.*1,& 2. *Poſt. Analyt.* c. 10. *pa.* 2.

[z] *Perfectiſſima Elucutionis pars, Oratio:* quam ſic definit,

[a] Vt prior definitionis pars non ſufficiat:

[b] Niſi adjiciatur etiam poſterior.

[c] Oratio Vna d[r] : vel Abſolutè & propriè.

[d] Vel Secundùm quid : cùm per ſe multiplex fit , ſed coniunctionis beneficio euadit-vna.

De Generibus Nominum varijs. CAP. XIII.

Nominum Verborumq; (quatenùs Poëtica facultati conducunt,) Diviſiones, tres : vna, in Simplicia & Compoſita, a par. 1[a]. *Altera,eſt Subdiſtinctio in Propria,Linguas, Tranſlata, &c. a par.* 4[a]. *Tertia,eſt Nominum tantùm, in Maſculina, Fœminina, & Neutra, a. part.* 21.

N OMINIS autẽ *latè accepti* [1] Specles, *(quæ in Vſu frequentiori) duæ ſunt :* [a] Vnum quidem, Simplex *eſt* ; quod (*vt definiam,*) conſtat ex Partibus Non Significantibus ; *ſc : Literis* , *vel Syllabis* ; *vt* " *flos*, "*terra:* 2.[b] Alterum verò, Duplex *è Duobus Compoſitum* ; atque hoc vel *ex partibus dißimilibus*, ex ſignificante *ſc :* & non-ſignificante ; vt "*demiror* ; vel ex *vtriſque* ſignificantibus conſtat ; vt H<1*r*> "*Altito-*

Nominis, (vt ſub eo continetur & verbum,) diſtinctionesque, tres. 1[a], quod partes eas, ex quibus conſtat : [a] Alia, *Simplicia* ſunt :

[b] Alia, *Duplicia*, i. Compoſita,ſeu Iuncta :

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

[c] Alia, *Triplicia*,&c. q[æ] Grammaticis inferioris ætatis, De-compoſita.

" *Altitonas.* 3. [c] Poſteſt verò etiam eſſe, & Triplex, & Quadruplex Nomen, *& Multiplex* ; velut , multa *ſunt* Megaliotarum *vocabula : v. g.* " Hermo-Caïco-Xanthus , *è tribus Fluviorum Aſiæ Nominibus junctus :* ¶ 4. [2] Omne autem Nomen, (*Simplex, ſeu Compoſitum,*) eſt aut Proprium; aut Lingua, *ſeu Peregrinum* , aut Tranſlatio, aut Ornatus, aut Factum, aut Protractum, vel Subtractum, vel Immutatum. 5. [1] Voco Proprium, quo *populi huius gentis* vtuntur ſinguli : 6. [2] Linguam autem, *id* quo *homines*, *genteſque* diverſæ. 7. Ex quo manifeſtum eſt , fieri poſſe, vt idem ſit, & Lingua & Proprium ; non autem *Nationibus* ijſdem : Nam "*Sigynon*, *i.* "lanceola, Cypriorum ſermone eſt Proprium ; nobis, (*Athenienſibus,*) Lingua, ſeu *Peregrinum.* 8. [3] Tranſlatio, eſt Nominis-Alieni, *ex ſua in hanc ſedem* Illatio ; *eaque* aut à Genere ad *iudicandam* Speciem, aut contrà, à Specie ad Genus ; aut à Specie ad Speciem, aut ſecundùm id quod ex Proportione eſt. 9. [1] Dico *comportari Nomen* à Genere ad Speciem : velut,

" *Tunc navis ſtetit iſta mihi* ——————— Nam " In Portu Eſſe, "Stare quoddam eſt , ſeu "inſtatione eſſe. 10. [2] A Specie ad Genus; velut:

"—— *Iam mille decem bona fecit Vlyſſes.*

Nam "Decem-Millia , Multum quiddam ſunt ; eoque *nomine* nunc vſus eſt *Homerus* pro "Multis. 11. [3] A Specie *ad Speciem* ; velut:

"—— *Ære animam poſtquàm hauſerat : — & mox*;

"—— *Immiti inciderat ære.*

Hic n. "Haurire, *pro* "Incidere; & "Incidere, *pro* "Haurire dixit : Ambo enim, "Auferre quiddam ſunt 12. [4] Ex Proportione *eſſe* dico, [1] quando (*quatuor Nominibus ſumptis,*) ſimilitèr ſe habuerit Secundum ad Primum , ac Quartum ad Tertium.

<H1*v*> *Bacchus*

2 [da] eſt, ſubdiſtinctio prioris. Vocabulorum n. tàm Simplicium, quàm Compoſitorum, genera 8.

[1] Proprium & ſuum : κύριον. Cui reliqua omnia opponuntur, vt peregrina.

[2] *Lingua* alterius gentis : Cui opponitur proprium-Natiuum i. cum re-ipsâ natum.

[3] *Tranſlatio* , μεταφορὰ : quâ vnum nomen transſertur in locum alterius: idque modis 4[r]:

[1] Vel cùm nomen *generis* tranſit in locum ſpeciei. (Vt Odyſſ. vltima, Vlyſſes ad patrem prò "ὅρμησε In portu fuit nauis, generali voce dixit : ἔστηκε, ſtetit.)

[2] Vel *Speciei* in locum generis (Vt Iliad. 2. Græci Vlyſſem prædicant, decem millia rectè geſſiſſe, i. multa.)

[3] Vel S*peciei vnius*, in locum alterius. (Vt "Haurire animam, pro "Incidere, & vice versâ: Hæc n. ambo continentur ſub eodem genere, ſc: " Auferre.)

4 Vel cùm *Analoga* Nomina, (quæ ex Proportione ſe habent) mutuò inter ſefe commutant locum. Cuius Metaphoræ vt fis ſciens:
1[o] Præmittit, Analoga, qu[æ].

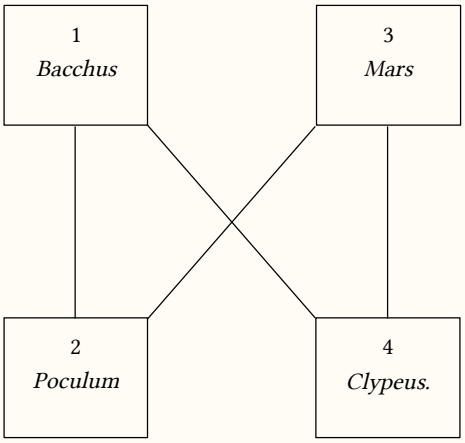

[2]*Per Metaphoram* enim [1] *ſimpliciter* dicet *quis*, pro Secundo Quartum , aut pro Quarto Secundum. 13. [2] Et interdùm, *ei nomini*, quod *ſimplicitèr*, PRO HOC IPSO pronunciat, adponit *quoque* illud, AD QUOD, Hoc ipſum ſe habet ; [d] Dico autem ex. gr. Similitèr ſe habet " *Poculum* ad *Bacchum*, & "*Clypeus* ad *Martem* : [a] Dicet igitur,& " *Clypeum*, *Poculum Martis* ; & " *Poculum*, *Clypeum Bacchi*. [e] Prætereà, ſimilitèr ſe habet "*Veſper* ad Diem, & "*Senectus*ad *Vitam*. Dicet igitur, "*veſperum,i. poſtremum diei tempus*, *ſenectutem diei*, & " *Senectutem* , *veſperum vitæ* : vel quemadmodum Empedocles *dixit*, " *occaſum vitæ*. 14. [f] Nonnullis verò eorum, quæ ex Proportione *ſe habent*, non eſt Poſitum, *Vulgatumque* Nomen,ſed n hilominùs, ſimilitèr Compoſitè dicetur. [g] Velut illud , " *Semen in agrum jacere* , *dicitur* "*Serere* ; at " *Flammam à Sole*, :::: ::::: ::: *eſt* ſine nomine : Verùm ſimilitèr ſe habet hoc, *quod Sine-Nomine eſt*, ad "*Solis flammam*, & "*Serere* ad " *Agricolæ ſemen*. Quamobrem *à Poëta* dictum eſt,

"Sol *ferens flammam-à-Deo-conditam.*

[a] *3. Rhet. ca. 4. pa. 5.*

2° Exinde docet : In iſtis, Metaphoram proferri 2[b] modis :
1° Cùm vnum nomen vice vnius ponitur; vt pro 2do 4[um], vel contrà.
2° Compoſitè : cùm 4° nomini iungatur 1[m]; vel cùm 2° 3[m]; ità vt vtrinque procedat Tranſlatio.
[d] Exempl. 1[m].

[e] 2[m], Metaphoræ ab Inanimatis, vt Animatis.

[f] In 4[r] Analogorum, συζυγιαις, quas depinxi, deeſt aliquando, Proprium aliquod nomen. Cuius Deſectu, Compoſita illa Trãſlatio, ex vno latere claudicet neceſſe eſt ; ex altero, quaſi 4[r] cruribus inniſa, procedat :
[g] Exempl. Metaph. ab inanimat.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

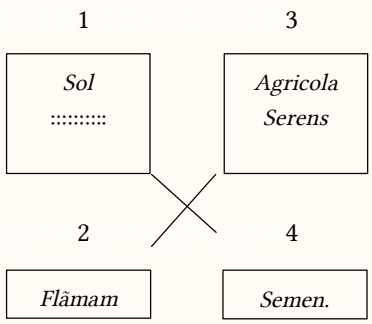

[h] Aliquando etiam , mutato aliquo nomine, ſubſtituitur negatio Proprij, pro Metaphorico poſitivo.

15. [h] Licet autem, & alitèr vti hoc Tranſlationis modo ; vt, cùm *pro Nomine Proprio* appellauerit id, quod Alienum eſt ; neget aliquid eorum quæ Propria ſunt : [b] veluti, ſi "*Clypeum*, dicat "*Poculum*, non " *Martis* ſed " *Sine-Vino*.

[b] 3. *Rhet. ca.6.pa.9 & 10.*

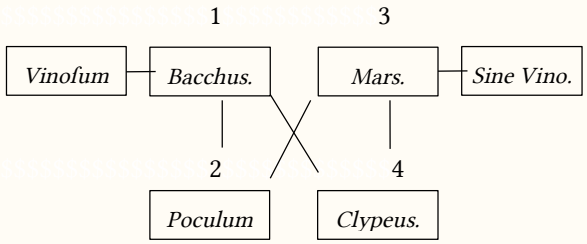

4 *Ornatus*, quid & Quotuplex.

4. *Ornatus, eſt præcipuè nomen Tranſlatum vel Epitheton; quod vel à meliori ducitur eorum , quæ ſub eodem genere continentur : vt, Si-quis, Mendicantem , Precantem vocet* ; *vel à rebus pulchris & honeſtis; Sive illæ in pronunciando* grandes ; vt ἀρχᾶιοι, pro παλαιοι *: Sive in ſignificandi facultate modeſiæ* ; *vt dare operam liberis : Sive oculis auribuſve iucundæ : vt*, ῥοδόχροος καλλίστρατος. 16.[5] Factum, eſt quod, cùm à nemine omnino impoſitum ſit , ipſe *tunc primùm* ponit *Poëta*. Videntur. n. talia eſſe nonnulla ; [1] velut, *cùm Poëta*, " κέρατα, *i.* " *Cornua, novâ voce appellet* ἐρνθτας ; [2] & ἱερέα, (*quo Græci* " *Sacerdotem intelligunt* ,) vocet ἀρητῆρα. 17. [6] Protractum & Subtractum : Illud quidem, *eſt*, ſi Vocalem *iam* Longiorem habeat, quàm

5 *Factum* Nomen; quod à Poëta ipſo nouatum : cùm anteà nuſquam gentium in vſu eſſet.

[i] Exempl. 1[m]. ex Anonym.

2[m] Ex Iliad. 1[o].

6 *Protractum*, ſeu licentiosè Productum : cui opponitur 7 *Subgractum*, ſeu Imminutum.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

quàm, quæ ſui erat *propria* ; vel, *ſi* Syllabam *in* ſui *medium* inculcatam : 18. Hoc verò, ſi Abſciſſum quicquam,ab ipſo ſit, vel ab eo, quod inculcatum fuit: 19. [k] Protractum quidem ; velut illud ; πόλεος πολῆος ; & illud, "πηλείδου, πηληϊάδεω. [l] Subtractum verò ; veluti illud ; " κρῖ *pro* κρίθη *hordeum* ; & illud, " δῶ *pro* δῶμα, *domus* . [m] Et "—*Ambarũ fit eadẽ* ὄψ : *pro* ὄψις, *i. facies*. 20.[8] Immutatũ, eſt quod Vocabuli-Recepti vnam partem, *vt antè* , *intactam* reliquerit ; altoram *de novo* fecerit : [n] velut illud ; "—— δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, pro δεξιόν. ¶ 21. [3] Præterea, ex Nominibus *vtiq; ipſis*, *quæ Verba non ſunt*,alia,virilia ſunt; alia Muliebria;alia,Interjecta. 22.[o]Virilia quidẽ, quæcũq; *ferè* definunt in *Liquidas*, ν & ρ ; & in *eas* , quæcunque ex σ, & Mutâ conſtant : Atque eæ ſunt duæ, ψ (ex π, β, φ, & σ :) Et ζ, ex κ, γ, χ, & σ *confecta*. 23. [2] Muliebria verò , quæcunque & in Vocales eas *definunt*, quæ ſemper Longæ ſunt ; velut in μ, & ω ; [p] Et in eas *Ancipites* , quæ producuntur in α. 24. Ex quibus evenit, vt Pares Numero ſint *Literæ illæ* , in quaſcunque definunt, Virilia, & Muliebria ; *nempe tres numero :* Nam ψ & ξ, *quoad Terminationem*, eadem ſunt ; *quum* vtræque definant in σ. 25. [3] In Mutam autem nullum Nomen definit, neque in Vocalem *naturâ* brevem ; *ſc :* ε & ο. 26. [4]At in ι, tria ſola; μέλι, κόμμι, πέπερι : Et in υ, quinque ; πων, νάπυ, γόνυ, δόρυ, ἄστυ. Interjecta autem *ſeu Neutra* , in has *Vocales definunt*, & *in Conſonantes* ν et σ.

[k] Protrahitur quidem vèl ex productione vocalis ;
Vel, injectâ ſyllabâ.
[l] Subtrahitur autem, per ἀποκοπ// extremę ſyllabę : vt Iliad. 5. et Odyſ. 38.
[m] Et apud Empedocl.
8 *Immutatum* à ſuâ ſpecie; nec omni ſul parte, pro conſuetudine, prolat[u]m.

[n] Vt Iliad. 5.

3[a] Diſtinctio eſt,à Sexuum differẽtijs:vt n. ex rebus alias animantes videas , vt mares, fœminas : alias medio modo ſe habentes. Ità & nomina quoque, *Maſculina* ſunt, *Fœminina*, vel *Neutra*.
[o] Quorum quidem ſingulis terminationes extant ſuæ : 1[o]. n. Maſculina eomplura, exeunt in Liquidas ρ & ν. & in Duplices ψ & ξ.

2 Fœminina pleraquè in vocales eas ſc: quæ naturà Longæ: vt κ & ω.
[p] Vel quæ ſæpè Longæ.

3 In Conſonantes Mutas , nullum terminatur nomen, neque in Vocales breues.
4 In Vocal. ι & υ, ex Nominibus Neutris,quinque definunt:
Cætera Neutra , exeunt in ν, & σ.

De Elocutionis Virtute (i. Perſpicuitate & Splendore :)ex Quibus Nominibus conſtet. CAP. XIIII.

Elocutionis Virtus, Quæ : par. 1[a]. *Et ex Quibus Vocabu-*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

lis Perſpicua quidem fit ex Propriis, à part. 2. Magnifica autem, ex Peregrinis, ſc. Tranſlatis, Linguis & Ornatu; à part. 3. Verùm, & Perſpicua ſimùl, & Magnifica, ex Factis, Protractis, &c. a part. 8[a]. *Collatio dictorum Nominum, quoad Dignitatem, part.* 17. *& Diſtinctio, quoad Vſum, à part.* 18.

E Locutionis [a] autem *Poëticæ* Virtus *eſt*, vt ſit Perſpicua ; nec Humilis *tamen*. ¶ 2. [1] Ac quæ ex Proprijs *rerum*, de *quibus ſermo eſt*, Nominibus *conſtat*, *abſque floribus vllis*, Perſpicua maximè eſt ; [b] verum Humilis, *& dignitatis expers*. Exemplo eſt Cleophontis Poëſis, & Stheneli, *ex hoc Verborum genere confecta*. ¶ 3. [2] Quæ autem ijs, quorum Species Peregrina eſt, vtitur, Grandis eſt , atque immutans Vulgare loquendi genus : Peregrinam-Speciem-Habentia, voco Linguam-*Externam*, & Tranſlationem, & Protractionem-*Vocum*,& quicquid *demùm* præter Proprium *rei Nomen* eſt , *demendo illi ſc : aut quâvis ratione mutando*. 4. [c] Verùm ſi quis *in Oratione* , omnia hæc unâ attulerit, *abſque adhibito modo* ; aut Ænigma *inde* erit, aut Barbariſmus : Ac ſiquidem ex Tranſlationibus *ſolis*, Ænigma; ſi ex Linguis, etiam *(quod maximè fugiendum*,) Barbariſmus. 5. [d] Ænigmatis. n. forma, hæc eſt ; cùm quis ea dicens, quæ *rei verè* inſunt, conjungat *admiſceatque* illa , quæ *ſpecie tenus* fieri nequeant. [e] Atque hoc, per Compoſitionem quidem (*i. Duplicia Nomina*) præſtari non poteſt; (*vt quod Impoßibile videtur ſc : Veritati conſentiat :*) [f] Verùm: per Tranſlationem, aliquando contingit : velut,

"*Ecce, viro (vidi ipſe) vir æs agglutinat igne :*

& ſimilia. 6. [g] Ex Linguis verò *paßìm iuxtaquè collocatis*, fit Barbariſmus. 7. Quamobrem *Oratio* , *Tranſlatis*, *Externiſque* his, aliquo modo, *i.* <H3*v*> *modicè*

[a] Elocutionis Perfectę dos gemina: vt ſit *Aperta*: ne *Humi* repat.

1 *Aperta*, Vnde? Niſi ex vulgaribus, et Proprijs? vt ſi ſcapham, ſcapham voces.

[b] Sed hoc pedeſtre, & abjectũ nimis.

[2] Ne *Humilis* ſit, *Magnificam*, elatamque reddunt es, quę peregrinitatem olent, atque inſurgunt altiùs.

[c] In quibus, ſiquis modum neſciat, neque orationi vſquam infercerit propria vel Ænigmaticè obſcurus fiet, vel Barbaricè blæſus.

[d] Ænigma: Sermonis ſpecies, q[æ] tradere quidem videtur, quod abſurdum antumes , nec tradit tamen :

[e] Ex quo genere elocutio illa eſt, non q[æ] ex nominibus Iunctis confit,

[f] Sed quæ totæ ex Metaphoris.

[g] *Barbariſmus*. nil aliud, quàm externarum gentium Dialectus.

modicè prudenterquè temperari ſolet. [h] Illud igitur in Dictione, quod nec Vulgare , nec Humile eſt, efficiet, & Lingua & Tranſlatio, & Ornatus, reliquæque Formæ , quas dixi. [a] Perſpicuitatem verò, Vocabulum Proprium. ¶ 8. [3] Vt autem Locutio, Perſpicua ſit , nec Vulgaris, haud minimam partem conferunt Protractiones *Nominum*, Subtractiones, atque Immutationes *à conſuetudine ſuâ*. [k] Nam quia, quod Præter Conſuetum fit , alio modo ſe habet, ac Proprium : idcirco id *genus* effecerit, quod *in Oratione*, haud Vulgare eſt. [l] Sed quià, *non Totum novum eſt (vt in Linguis,) verùm* cum eo, quod Conſuetum eſt, commune aliquid habet ; naſcetur *inde* Perſpicuitas. 9. [m] Quare non rectè vituperant , qui talem inſimulant loquendi modum ; Poëtamque *(vt iſtius licentiæ plenum,)* probris vellicant : velut Euclides ille antiquus: " [n] Facile cuique fore, *vel tenui ingenio*, "Poëma condere ; ſi quis *Vocabula*, quantum li-"beat , protrahere, *vel immutare* concedat: Qui etiam in ipſâ Oratione ſolutâ; *i. in Dialogis ſuis*, Iambica confecit, *irridendæ huius licentiæ causâ* : velut,

"*Annon Charen vidi, ad vrbem Marathonem ambulan tem ?* Et,

" *Cùm nondum natus eſſet* ; *illius exhelleboriſmum.*——

10. [o] At cùm *Affectatò* appareat *quis*, hoc genere Vſus eſſe ; Ridiculum *id quidem nimis :* [q] Mediocritas verò, omnium *dicendi* eſt partium communis. 11. Nam Tranſlationibus, & Linguis, cæteriſque Formis qui Indecorè Vtitur, perindè fecerit, ac qui deditâ operâ, (*vt Euclides ille,) ad riſum captandum* Abvtatur. 12. [r] Id autem, quod *in horum Nominum vſu* congruit, Quantum in carminibus Excellat ; conſyderetur, eiſdem Nominibus,metro, *ſi placet* , inſertis. 13. [f] Et *certè* ſi

<H4*r*> in

[a] *Par.* 3.

h Epilog. Ex proprijs, Aperta fit; ex Linguis, Magnifica oratio.

3 *Aperta* verò, ſimulque *Magnifica*, ex Protractis, subtract. & Immutatis, &c.

[k] Nam & Amplitudini inſeruiunt ; quia pręter-morem-Mutata.

[l] Et Claritudini: quià Mutata leuitèr, nec inuſitato Tropo.

[m] Itaque Euclidi , venia minimè danda, qui Licentiam hanc nominum, tàm improbè exprobrauit Poëtis, etiam Homero ipſi.

[n] Quàm nullo (inqu.) negotio condatur verſus, ſicui permiſſum, pro arbitratu vt extendat,decurtet, immutet voces?

[o] Sed monendus Euclides: ſi vitium in iſtis maneat, id hominum eſſe, qui importunè vtuntur: Nominum ipſorum non eſſe.

[q] In quibus, vt in omni orationis lumine , Modus Congruiſque plurimum valet.

[r] Atque hoc, quò ſaciliùs ſcias: fac periculum (ſi placet) in aliquo verſu. Ità vt (menſurâ pedum manente,) vel Mutata illa, propriorum vicæ colloces:

[f] Vel contrà eiectis illis, ſubſtituas Pervulgata & Propria.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

in Linguas, Tranſlationes, cæteraſque Formas tranſpoſueris *Nomina*-Propria ; *ita vt iſtorum, illa occupent locum* ; manifeſtò perſpicies nos vera dicere : [t] veluti, [1] cùm eundem Iambum faceret Euripides, quem *anteà* feciſſet Æſchylus : & vnum ſolùm nomen tranſponeret ; vt pro Vſitato & Proprio *ſubſtituatur* Lingua ; Alterius *(i. Euripidis)* Carmen,apparet Eximium ; Alterius , *Vulgare ac* Humile. Nam, de Philoctete, cecinit.

"*Phagedæna (i. cancroſum vlcus) quæ mei carnes comedit pedis.*

Alter verò , pro *Recepto Medicorum Vocabulo*, "*Comedit* ; poſuit τὸ " *Epulatur*. 14. [2] Et, *pro illo*,

"*Nunc autem me, qui eſt & Paucus* , *& homo-Nihili, & Sine-Graſſante-Robore* ;

Si quis Propria & *Vernacula* dicat, tranſpoſit is *Peregrinis*, *ſic*:

"*Nunc autem me, qui eſt & Parvus, & Deformit, & Imbellicus.* [v] *Et pro illo,*

"*Sedile-Inhoneſtum cum poſuiſſet, Paucamque menſam.*

reponat,

"Sedile Abjectum cum poſuiſſet, et Exilem-menſam.

[x] Et *pro illo*,

"*Littora Vociferantur* ——— reponat,

"*Littora Clangunt, ſeu Reſonant* ———————

15. [y] Prætereà verò Ariphrades, Tragœdos maledictis inceſſit : Quæ. n. in Sermone-Communi proferret nemo, ijſdem eos *perineptè* vſos eſſe. Quale illud, "*Domibus ab* ; non, " *A Domibus*. Et " *Suimet* ; Et " *Ego autem ipſummet*. Et "*Achille de*, non "*De Achille :* & quæcunque id genus alia. 16. [z] Hæc n. omnia, cùm minimè numerentur inter Propria, faciunt id, quod in Elocutitione neutiquam Vulgare eſt: Quod quidem ille *turpitèr* neſciebat. ¶ 17. [a] Iam Magnum quidem,

<H4*v*> *atque*

[t] Exemplo, [1] Sit *Iambus* Æſchyli : quem poſteà vt caſtigaret Euripides,vnicâ mutatâ voce, clarum lumen adiunxit Carmini.

[2] In *Heroïcis* quoque par ratio; eademque, ex Immutatione-verborum, conciunitas. Vt, Odyſſ. 9. verſus eſt Cyclopis de Vlyſſe ; poſtquam ei osculum effodiſſet.

[v] Et Odyſſ. 21. de Telemacho, qui Vlyſſi ſedile appoint quod fortunæ ipſius par erat, Puſillãque Menſam.

[x] Et Iliad. 17. de Troianorum pugnâ, quæ aſſimilatur fluctib[s] marinis.

[y] Euclideę ſimillima fuit, Calumnia Ariphradis. " Tragicorum "monſtroſas Syntaxes, ità à conſuetudine diſcedere,vt ferri nullo m[o] poſſent :

[z] Sed refutatur facilè : quoniam hæc omnia, (quotidiana ſint licèt,) granditati rerum poëticarum vndiquè reſpondent.

[a] Collatio poëticorum nominum:

atque arduum eſt, unoquoque eorum, quæ dixi [b], Congruenter Vti ; & Duplicibus-Nominibus & Linguis : [b] Maximum verò *illud*, ad Tranſlationes cudendas,*naturâ* eſſe, *ſtudioque* Promptum [c]: Solùm. n. hoc, neque ab Alio *authore* licet aſſumere ; & [c] boni *acriſque* Ingenij Signum eſt : Scitè enim *Verba* Transferre , *atque è ſuâ ſede in alienam comportare*, eſt Simile *in rebus* Intueri : *Quod ſine præſtanti naturâ atque eruditione obtineri non poteſt.* ¶ 18. [d] Ex Nominibus autem [d], Duplicia *(quia ſonitum adfectant,)* potiſſimùm conveniunt Dithyrambis; Linguæ, (quià minimè vulgares,) Heroicis ; At Tranſlationes, Iambicis. 19. [e] Et in Heroïcis quidem, Omnia quæ dicta ſunt, Vſui eſſe, *conſtat.* 20. Iambicis [e] autem, (quæ vulgarem imitantur ſermonem,) expetunt Nomina illa, quorumcunque, etiam in *Familiari*-Colloquio [f] vſus extiterit. Talia autem ſunt & Proprium , & Tranſlatio,& Ornatus. 21. Ac de Tragœdia quidem, déque eâ, quæ in Agendo ſita eſt, Imitatione,ſuffecerint illa nobis,quæ expoſita ſunt.

[b] *Par.* 3.

[c] 3. *Rhet. ca.* 2.*pa.* 12.

[d] 3. *Rhet. ca.* 3. *pa.* 9.

[e] 3. *Rhet. ca.* 3. *pa.* 9. & *ca.* 1.*p.*7.

[f] 3. *Rhet. ca.* 2.*pa.* 7. & 9.

Iuncta n. & Linguæ, non infimo cenſentur loco :

[b] Tranſlatis autem excellere, ſumma laus quia Tranſatio ſc: naturâ & Marte noſtro acquiritur, non arte alienâ.

[c] Et quid ingenioſi eſt,ſimile in rebus diſcrepantibus contueri: vndè Tranſlatio.

[d] *Diſtinctio* eorundem Nominum. Nam & alia , quadrant Poëmatis alijs :

[e] Et alia Poëmata, alijs Nominib. gaudent.

Tabula Sequentium.

Epopœïam vocat Noſter , Poëſin διηγματικὴν, Narrativam ; *quoniam hæc, non Renovando imitatur , eaſdemque Res iterùm Gerendo,* (*quod facit Tragædia* ;) *ſed Narrando & Commemorando. Rationem eius (quæ plurimum dignitatis habet) ne neſcias* ;

Expoſuit tibi ſigillatim,
- 1° *Quæ, Qualiſque ſit Epica* ; *per Collationem cum Tragœdia.* — Cap. XV.
- 2° *Quomodò rectè ornatéque Extrui poſſit ac debeat* ; *per Documenta varia.* — Cap. XVI.

De Epopeïa. CAP. XV.

Epopœiæ Convenit cum Tragœdia, tùm Quoad Modum-

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

imitandi , & Conſtitutionem-Fabulæ ; *a part.* 1[a]. *Tùm penes Species* 4[r], *a part.* 10 *: Differunt autem, et Longitudine Conflitutionis , a part.* 13 *; & Genere Verſus* ; *part.* 17.

Epicę cum Tragœdia convenit.
[1] *Generatim*; Tùm quoad *Modum-imitandi* : qui (dùm poëta recitat) *Narrativus* eſt; dùm perſonę interloquntur,Dramaticus:

D E *Poëſi* autem eâ , quæ Narrando munus ſuum obit, & *Solo* imitatur Metro, perſpicuum eſt, [1] *Primò Poëtam*,Fabulas Conſtituere oportere, eodem, quo in Tragœdijs , Modo ; vt ſint Dramaticæ *ſcil: i. quæ in Scenam deducantur*, *aptæ* , *Interloquentibus mutuò Perſonis :* 2. [b] Et vt circa Vnam *ſint* Actionem, Totam *illam*, & Perfectam, quæ Principium habeat , Medium, & Finem ; [a] quò *ipſa*, (vt Spectanti Animal Vnum & Totum ;) propriam *Audienti ſuamque* excitet Voluptatem. 3. [c] Neque *verò* vllatenùs vt ſint , *tanquam* Hiſtoriæ vſitatæ ; quibus Expoſitionem fieri neceſſe eſt, non Actionis Vnius, ſed *Factorum* Vnius Temporis ; *eorum ſcil* : quæcunque Eodem *Tempore*, circa Vnum, Pluresve, *ſive homines*, *ſeu populos*, evenêre; ita vt ſingula, non alitèr, quàm Sors tulit, ad invicem ſe habeant. 4. [d] Quemadmodùm n. per Eadem Tempora (*Olympiade 75 ,)* Et in Salamine, commiſſa fuit *Athenienſium* navalis pugna *contra Xerxem* ; [e] & in Siciliâ, Carthaginenſium prælium: Quæ *tamen bella*, nequaquam ad eundem tendebant Finem : 5. [f] Sic & in Temporibus, quæ Deinceps *ſe* excipiunt , alteri aliquando ſuccedit alterum ; ex quibus *tamen naturâ diſiunctis*, vnus nullus efficitur Finis. 6. [g] Hoc autem ferè facit Poëtarum vulgus, *vt ab Hiſtoricis ſcribendi exemplum petant.* [h] Quamobrem, (vtì pridèm dixi [b],) etiam hâc parte , præ cæteris, Divinus apparere Homerus debet ; vel quià neque Bellum *Troianum*, quamvis principium haberet ac finem , aggreſſus eſt verſibus Totum canere;(Nimiò.n.Mag-

<H3*v*> num,

[b] Tùm in Conſtitutione Rerum : quæ circa vnam-Actionem eſſe debet Perfectam & Cohærentem :

[c] Non (quo more hiſtorię ſcribi ſolent,) circa Actiones Plures,quę vno-tempore, vnius pluriumve operâ geſtę ſunt : ità vt nec ſeriatim Copulari queant, nec ad eundem referri Finem :

[d] Tempore inqu : geſtę ſunt, vel Vno ſimplicitèr; vt,ſi à pluribus agantur, diverſis in locis : velut (Herod. lib. 7.) Navalis pugna propè Salamina : vndè fortunę Athenienſium auctę:
([e] Et Pedeſtris pugna Carthaginenſium : vnde gloria Siculis parta.)

[f] Vel Vno-ex-Conſequenti : vt, ſi ab jiſdem gerantur eadem, altero alterum ſubſequente.

[g] Hoc vitio laborabant Veteres : quos, num poëtę ſint, neſcias, an Hiſtorici :

[h] Vnum excipimus Homerom;qui cœlitus hanc hauſit ambroſiam : ſiquidem totum Ilij bellum hiſtoricè complecii noluit, (quià nimiò immenſum :)

[a] *Cap.* 4.*p.*2 *ad* 11.

[b] *Cap.* 4. *pa.* 12.

[c] *Ca.* 4.*p.*6.

num, nec ſimùl *omni ex parte* Conſpectu Facile [c] evaſurum fuit;) [i] vel quià, tametſi magnitudine ſe modicè haberet, *immodicâ ſaltèm* perplexum foret varietate : [k] Nunc autem, *quò hæc vitaret incommoda*, Vnam *belli* partem [d] quùm *è reliquis ad ſcribendum* auferret, Epiſodijs ipſarum *partium* vſus eſt multis ; velut Navium Catalogo, & alijs *nonnullis* ; quibus diſtinguit Poëſin. 7. [l] Alij verò *Poëtæ*, circa Vnum-*Virum* [e] verſantur , & circa Vnum-Tempus, & Actionem-Vnam ex multis partibus, *quaſi Fabellis*, *conflatam :* velut,qui Cyprica confecit, & Iliadem-Parvam. 8. [m] Idcirco *ex vtroque opere*, Iliade & Odyſſeâ, vel Vna Tragœdia componi poteſt , *vel* ad ſummum , Duæ; *ſc: Excidium-Ilij*, & *Reditus-Ulyßis*. 9. [n] Ex Cypricis autem , *eliciuntur* Multæ ; & ex Parvâ-lliade, plures, quàm octo ; velut , Armorum-Iudicium *Æſchyli* ; Philoctetes *Sophoclis* ; Neoptolemus *Theophyli* ; Eurypylus ; Mendicatio ; Lacænæ *Sophoclis* ; Ilij-Direptio *Achatis-Argivi* ; Reditus claſſis : Sinon *Sophoclis* ; & *Euripidis* Troades. ¶ 10. [o] Prætereà, *Fabularum* Species [f], Epopœïæ eaſdem eſſe oportet,quæ Tragœdiæ : Aut enim Simplicem, aut Implexam,aut Moratam, aut Patheticam oportet eſſe : 11. [p] Et Partes *ſeu Formas*, exceptis Melopœïâ & Apparatu, eaſdem, Etenim Peripetijs, *i. Mutationibus-ſubitis*, *perindè* ei opus eſt, *ac Tragœdiæ* ; nec non Agnitionibus, *quæ Poëma-Implexum reddant* ; & Paſſionibus, *i. Caſibus-acerbis :* [q] Prætereà, Sententia, & Elocutio, vt rectè ſe *illi* habeant, æquum eſt ; *quò Poëmatis Granditati reſpondeant*. 12. [r] Quibus omnibus Homerus vſus eſt, & *omnium* primus, & *accuratè* ſatis. [f] Vtrumque n. eius Poëma , *ſic* conſtitutum eſt ; Ilias quidem, *vt* Simplex, & Patheticum; Odyſſea verò, *vt* Implexum *quid* (Agnitio

[d] *Ca.* 4. *pa.* 12.

[e] *Cap.* 4. *pa.* 12.

[f] *Cap.* 10 *pa.* 14.

[i] Nec(quanquam modicum fuiſſet) niſi Epiſodiia Formiſque Dramaticis adornare maluit.

[k] Sed in eo bello, vnicam ſuſcepit Iram-Achillis ; eiuſque partis brevitatem, mirâ Epiſodiorum ſuavitate locupletauit :

[l] Cæteri contrà, (hiſtorico more) Vnius-Perſonę Actionem narrant Multimembrem ; cuius quælibet pars, alterius ſiat corpus fabulę.

[m] Itaquè (ni vtroſque conferre pigeat,) In huius Poëmatis, ecce Actiones-Simplices ;

[n] Illorum, non niſi Multiformes; atque in Fabula ſuâ, (vt illi autumabant) vnâ, plurimas latentes.

[o] Conuenit etiam Epicę cum Tragœdia : Tùm penes Fabularũ *Species* 4[r] de quib. ca. 10.p.14..

[p] Tùm penes *partes Formales* ; Fabulam ſc: ac Mores,

[q] Et Sententiam , atque Elocutionem.

[r] In quibus mira Homeri laus, vt vetuſtate, ità & artificio cæteris antecelluit omnibus.

[f] Sive ſpecies illas Fabularum (quas perpoliuit) cogites.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

tio enim , per totum, ei *crebrò ſparſimquè ineſt:*) & *vt præclarè* Moratum. [t] Adhæc, Elocutionis & Sententiæ *Bonitate*, ſuperavit omnes. ¶ 13. [v] Differt autem Epopœïa, & Conſtitutionis-Longitudine , & Metro [g]. 14. [1] Ac Longitudinis quidem Terminus ſufficiens is eſt, quem anteà dixi : Eiuſmodi, enim eſſe oportet, vt *unico intuitu*, et Principium conſpici poſſit, et Finis[h]. [x] Atque hoc quidem fiet, ſi Conſtitutiones-*Noſtræ* , *quàm* Veterum [i] , minores evadant, [y] eoquè pervenerint incrementi, quantum eſt Tragœdiarum *omnium*, quæ Vnius *Diei* Auditione concludi ſolent. 15. [z] Habet autem Amplum quiddam, quo magnitudinem extendat , Epopœïa, et quidem de proprio *ac ſuo*. [a] Nam in Tragœdia, haud Multas, quæ ſimùl gerantur, imitari contingit Partes, ſed eam duntaxat, quæ *verſatur* in Scenâ, *ſtudioque* Hiſtrionum *nititur :* [b] At in Epopœïa , quià Narratio *illa* eſt, Permultas Partes effingere,ſimùlque ad finem perducere licet : ex quibus (*cùm Rei quâ de agitur*, Propriæ ſint,) magnoperè augetur Poëmatis Moles. 16. [c] Quare hoc Bonum ſortitur *Epica*, *primò* , Magnificentiam, *quâ triumphat :* [d] Deindè, vt et is, qui Audit, *variè* mutetur, et *eius,qui Dicit*,oratio, Epiſodijs dilatetur *inter ſe* Diſſimilibus : Cùm n. ſtatim id ſatiet, quod Simile eſt[k] ; facit,vt Tragœdiæ, *præ faſtidio*, exibilentur è Scena. ¶ 17. [e] Metrum autem Heroïcum, [1] experientiâ *Indice*, *periculoque huius rei facto*, *Granditati* quadravit *Epicæ*. [2] Nam ſi quis Imitationem *eius* (quæ Narratione conſtat) alio Metro-Vno, [1] faceret, Pluribuſve inter ſe mixtis; Quàm indecorum appareret? 18. [f] Quippe Heroïcum, et Stabiliſſimum inter metra, et Elatum eſt maximè. Quamobrem et Linguas, et Tranſlationes, *præ alijs Poëmatibus*, maximè admittit : Nam et Imitatio Nar-

<H4*v*> rativa

[t] Sive elegantiam verborum, Sententiarum granditatem.

[v] Epica autem à Tragœdia 2[b] [s] *diffentit*, [1] *Longitudine Fabulæ*: Cuius Terminus quidem ſeu Finitio, ea eſſe debet, vt vno quaſi adſpectu, & Initium aſſequâre, & extremum.

[x] Id quod facilè fiet, ſi & veterum Fabularum Immenſitas, contrahatur breviori Poëſi :

[y] Nec Fabulę tuę Moles vlteriùs creſcat , quàm τριλογίαι vel τετραλογίαι illæ (i. 3[s] quatuorve tragœdiæ) quæ vnis Deorum ludis agebantur in ſcena.

[z] Extenſio autem Epicæ, cur multò productior ſit, quàm Tragœdię, cauſa in promptu eſt :

[a] Illîc. n. Partes Actionis, (quià hiſtrionis poſcunt operam) non niſi paucæ ſimul aguntur , pauciſque in locis :

[b] Epica (quià Narrando fit) plures, pluribuſque locis-geſtas, diſtinctè percurrit ; facilè ſe modò ad hanc, modò ad illam transfe-rens.

c Ex quâ Narrandi-Varietate, duo redundant Commoda : vnum, vt Grandius inſurgat Poëma :

[d] Alterum, vt Epiſodiorum diſparitate, & recreetur audienti animus, & dicenti ornetur Oratio.

[e] Differt etiam Epica, *in Metro* : Hexametrum illi imprimis congruere,

[1] Docuit conſenſus veterum; quibus hoc vnum arriſit, poſthabitis cæteris :

[2] Confirmat etiam Diſtinctio : Quià , [1] Nullum aliud Simplex competit genus :

Siquidem

[f] Hexametrum, (ob tarditatem pedum) Poëſi huic peridoneum ſit ; quippe magnificæ & gravi.

[g] *Ca.* 2 *p.* 34.

[h] *Cap.* 4 *p.* 6 & 8.

[i] *Ca.* 4 *p.* 11.

[k] I. *Rhet. ca.* 11. p. 30

rativa, eximia *præſtanſque* eſt inter cæteras. [g] Iambicum verò et Tetrametrum, *omninò* ad Motum Proclivia ſunt : Hoc quidem, Saltationi *exprimendæ* [1], illud Actioni-*Hiſtrionicæ* idoneum. 19.[2] Prætereà, Quantò abſurdius *foret* , ſi quis *Metra* ipſa commiſceat[m], vt Chærêmo , *in Centauro* ſuâ [n]; *nunc hoc* , *nunc illo* , *claudicans pedum genere?* 20. Quamobrem Prolixiorem *Rerum*-Conſtitutionem, nemo alio *vnquàm Metro*, quàm Heröo, complexus eſt: Sed (quemadmodùm *ſuprà* dixi) quid *Epicæ*, *quid cæteris* congruat, Natura ipſa docuit, *Magiſtro Vſu* dijudicante.

[g] Iambicum et Octonarius, (quià mobiliores verſus) hic ſaltationi Dithyrambicæ ; illud , Dramaticis-Interloquijs natum.

[1] *Ca.* 2.*p.*24.

[2] Multò mintìs admittenda plura metrorum genera : quandoquidẽ ſi varij atque inæquales incedant pedes, Poëma, quod illis nititur, vacillet, neceſſe eſt.

[m] *Ca*1.*p.*8.
[m] *Ca*1.*p.*13

Epopœiæ extruendæa Methodus. CAP. XVI.

De Epopæiæ Fabricâ, Præcepta varia , vnâ cum Homeri laudibus, qui ipſa prodidit, coniuncta: 1[m], *a part.* 1[a]. 2[m], *a part.* 3. 3[m], *a part.* 6. 4[m], *part.* 7, 5[m], *a part.* 8.6[m], a *part.* 11.

H Omerus autem, cùm in alijs dignus eſt,qui laudetur, tùm *vel in eo* maximè, [1] quòd Solus inter Poëtas, Quid ex Suâ, *Quid sub Alterius* Perſonâ fingendum ſit, non ignoret. Ipſe enim *Poëta*,quàm Pauciſſima, *ex ſuo quaſi ore* dicat, oportet ; Siquidem ſecundùm hæc, *(quæ ſuo edit nomine)* ne Imitator *quidem* eſt. 2 [a] Ac alij *Poëtæ*, per omnem Poëmatis partem, ipſi *ſe* Actioni immiſcent ; Pauca verò, *ſub Aliorum Sermone* imitantur , Pauciſque in locis : [b] Homerus *contrà*, cùm Paucula Præfat[9] ſit extemplò inducit Virum aut Mulierem, aut aliquam aliam Rem, *Perſonamve* [c] Moratam : Neque omninò quicquam Morum-expers *oſtendit*, nihilque non ornatum Moribus. ¶ 3. [2] Ac in Tragœdijs quidem, id quod ADMIRABILE eſt,

De Epici Poëmatis, i. Homerici, cõſtitutione, pręcept. 6. [1] Narratiuo Modo ſic imitetur epicus,vt ne nimium ex ſeſe narret : vt plurimùm enim perſonis Dramaticè inſervire æquum eſt.

[a] Quæ res, Epicorum antiquiſſimis, fuſque deque habita. Inſcitè, Quis neſcit ?

[b] Homero contrà, religio fuit, paucis (Proœmij loco) prænarratis, Perſonas fabulantes inducere ;
[c] Singuliſque ſuos adaptare Mores.

[2]. Præc. Actioni-Tragicæ probè congruit, id quod Admirabile eſt;

<I3*r*>

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

[d] At in Epicâ, procedit rectiùs : quippe, q[æ] tutiùs admittit τὸ ἄλογον, quàm Tragœdia.

[e] In illa. n. ſpectantium oculis proponuntur omnia : vt,ſiquid inſit abſurdi, id palam ſe prodat : In epicis Narratur tantùm, non Adſpectu dignoſcitur. Vt, illud de Hectore, Iliad. 22.

[f] Sin autem id, quod Admirandũ eſt, poſcat Epica ; etiam id, quod Audienti Iucundum,

[3] Præc. Mentiatur Poëta : Cedo. Modò aſtutè, & in rem ſuam. Sic Sophiſticè ſæpè Homerus, fallacias texit à Conſequenti, in 2[a] figurâ : vt Odyſſ. 18. Nutrix, dùm pedes Vlyſſi lauat, ex cicatrice agnoſcit: i. à Conſequenti & Signo.

[g] Atque hoc Captionis genus, facil imponit imperitis. Semper. n. illi, Conſecutionem retroagi autumant : Quod nec in Omnibus, nec Semper ſit : vt poſito Conſequenti,ſequatur Antecedens :

[h] Vndè etiam (vice versâ) fit, vt ratio à poſito Antecedenti , ad Conſequens , ſit ἀσυλλογιστὸς i. falſa & inanis :

effingere oportet ; [d] ſed in Epopœïa contingit citius, commodiùſque recipitur id, quod RATIONE VACAT ; (Cuius operâ et vi, id evenit maximè quod Admirabile eſt ;) 4. [e] Proptereà, quòd *in Epicis*, *nos Auribus*, *Narrantem excipimus*, non intuemur, *quaſi in Theatro* , Agentem. Quandoquidem illa, *apud Homerum* , (vbi Hectorem inſectatur *Achilles*) *ſine vllâ reprehenſione Narrantur*; ſi in Scenâ Agerentur, apparerent vtiquè inſulſa : vtputâ, *Hinc*, *Græci ſtantes*, *nec hoſtem fugientem inſequentes : Illinc*, *Achilles* , *ne illum vulnerarent*, *innuens :* Quæ certè ſingula , in Epicis latent. 5. [f] Admirabile autem *omne*, iucundum eſt : Cui rei ſignum eſt,quòd omnes , qui *rem geſtam* Nunciant, "*Eam Admirabilem eſſe*,addant : quaſi *hoc pacto*, *quò gratiores ſint*, Gratum *quid Auditori* ſacientes ¶ 6. [3] Maximè autem, etiam alios *Poëtas* : docuit Homerus, FALSAS RATIONES, quo modo oportet, dicere. Eſt autem hoc , Paralogiſmus [a] , *ſeu Fallacia quædam.*

[a] *Lib. Elench. ca.5. p.6. & 7. & Rhet. 2. ca. 26.p.11.*

1 [a] *Deductio, à Poſitione Antecedẽtis, ad Conſequentem* :
Pluvit:
ergo
Terra madefacta eſt

2 [a] *Dedutio, à Poſitione Conſequẽtis, ad Antecedentem:*
Terra madefacta eſt
ergo
Pluvit.

Vtræq; contingẽtes & falſa

[g] Arbitrantur enim homines, cùm ſi τὸ Prius eſt, aut fit ; τὸ Poſterius quoquè *ſit*, *aut* fiat ; etiam *vice versâ*, ſi τὸ Poſterius eſt, *vel fit* , τὸ Prius eſſe, vel fieri. Hæc autem Deductio *Secunda*, *à Poſito Conſequenti ad Antecedentem*, Falſa eſt: [h] Quãobrem porrò etiam prima Deductio, *à Poſito Antecedente ad Conſequentem* , Falſa erit, *non Illatiua :* Verùm, ſi τὸ Prius ſit , non neceſſariò *ſeu ſyl-*

<I3 *v*> *logiſticè*

logiſticè ſequitur , τὸ Poſterius eſſe, aut factum eſſe, aut adjectum fore. [i] Quia. n.animus noſter, hoc *(.quod Conſequens eſt)* Verè Eſſe cognovit ; falsò indè ratiocinamur, etiam Primum illud, Verè *ac ſimplicitèr Eſſe*. ¶ 7. [4]Sed et illa potiùs, quæ Impoſſibilia, et *Auditori interìm* Veriſimilia ſunt, eligere *oportet* , quàm quæ Poſſibilia , ſed Parùm Appoſita ad Perſuadendum. ¶ 8. [5] Neque *verò* Sermones ex ijs, quæ Ratione Carent , partibus Conſtituere decet : ſed maximè quidem, vt né inſit quicquam, quod Ratione Vacet ; [k] ſin minùs *hoc detur* ; *ſaltem* Extra Fabulæ-Conſtitutionem [b] *ponatur* ; (velut , in Oedipode, *illud*, *Quòd neſciat*, *Quomodo Laïus* , *cui hæres ipſe erat* , *diem obijſſet :*) [l] In Dramate autem, nuſquàm gentium; ſicut in Electra, ij qui, quid in Pythiis *geſtum ſit*, nunciant ; [m] aut in Myſis , is qui ſine voce *vllâ editâ*, *tàm longo itinere* ,ex Tegea *Arcadiæ oppido*, in Myſiam pervênit. 9. [n] Quare illud ſi dicant, " *Niſi tale* ἄλογον *finxiſſent* , Interituram *ſibi* fuiſſe Fabulam ; Quàm pulchram ? Ridiculum *id quidem*, *ad eoſque excuſandos parùm vtile*. [o] Ab initio enim, non oportuit Conſtitui tales, *quibus aliquid* RATIONE-VACVVM, *opus eſſet*. [p] Sin Conſtituerit *quis*, *eoque pacto Res Poſita* , Conſentanea magis apparuerit, admitti *ſanè par erit*, etiamſi Abſurdam [c] : 10. [q] Quoniam et quæ in Odyſſeâ, Ratione deſtituuntur ; (*de Ulyßis ad Ithacæ littus Expoſitione* ;) perſpicuum eſt , ne tolerabilia quidem futura , ſi malus Poëta finxiſſent. Nunc autem alijs Bonis, *atque Elegantijs* , Poëta contegit, quai condimentis ei , quod Abſurdi inerat, *vbiquè* adſperſis. ¶ 11. [6] Elocutione autem Laborare maximoperè oportet , in Partibus *Fabulæ* Ignavis , *ijs ſc :* quæ neque Moratæ ſunt, neque Sententijs munitæ. [r] Contrà enim Elocutio

[i] Ratio à conſequenti, Cur inanis.

[4] Præc. Vt Hyperbolas , quæ Audienti arrident , magis eligat, quàmτὰ δυνατὰ, quę repugnant. Vt quorum Morti excolere vult, eorum ancilletur Opinioni.

[5] Præc. A principio ad exitum fabulę, ne Abſurdi quidpiam attexas :

[k] Sin rei difficultas id poſcat ; Summovendum ſaltem, extra Fabulam : vt, in Oedip. Tyr.

[l] In mediâ autem Actione, non ferendum. Vt, in Electra Sophocl.

[m] Et in Myſis,

[n] Itaquè perine//è quidam : [Se coactus finxiſſe *Abſurdum* : ne exitu ſuo fruſtrata, periret fabula.]

[o] Primùm. n. ab initio quid opus fuit tali Fabulâ ?

[p] Deindè ; Si talis jam Conſtituta ſit ; eaque , Poſito illo Abſurdo procedat rectiùs: nihil eſt quòd vitium illud expaueſcas.

[q] Hoc idem factitavit Homerus, Odyſſ. 13 : Vbi tanta τῶν ἀλόγων Macula : Vt elegantiarum, quicquid poſſet, affunderet illuc poëta ; quod quidem neceſſarium illi malo, vel obſcurando, vel Compenſando videretur.

[6] Præc. Elocutionis Cultus,ſummo vſui eſt, vbi Sententia deſeceſit, ac Mores :

[r] In illis autem, Cultura immodica, nec poſita ſan loco, officiat

<I4r>

Poëſi, nedum iuvet.

cutio valdè Splendida, cùm Mores inobſcurat,tùm Sententias.

De Problematis, ſeu Repre henſionibus Poëtarum; & So-. lutionibus.

CAP. XVII.

Poëtæ, Scriptorum genus ſunt, quod facilè Obtrectatores invenit ;quibus nec Imperitorum morſiunculæ, leves ;neque Philoſophorum, (ipſiuſque Platonis) cenſura, non gravis. Nunc igitur, cuius ingenium optimis præceptis , vitæque fructuoſis imbuit, Poëtæ, inquam, boni vt conſulat dignitati ; de Problematis ſeu Dubijs Adverſariorum proponit dicere ; hoc eſt, de Zoilarum Criminationibus , quibus vellicantur Poëtæ , atque imprimis Epici : (veranè illæ videantur, necne ?) nec non de Solutionibus, quibus releventur. Præmiſſis ergo 3bus *rerum Generibus , ſeu Formis, quæ ad Criminum Amotionem faciant ; a part.* 2 a : 1o *Docet,Crimina alia , ſolvi ex Formis* 3i *generis , a part. 7. Alia, ex Formis* 1i*, a part. 13. Alia, ex Formis generis* 2di *, à part.* 18. *Deindè, Crimina omnia,cum eorum Solutionibus,reducit ad Summaria quædam Capita, a part.* 28. *Anacephalæoſis tàm Criminationum, quàm Solutionum, a par.* 34.

[a] *Cap.* 4.*p.*2 *ad* 11.

Propoſitio tàm Criminationum, quibus vexantur Poëtæ, quàm Solutionum.

D E *Obtrectatorum* Problematibus , *eorumque* Diſſolutionibus , ex Quot Qualibuſque Formis , hôc qui conſiderant pacto , manifeſtè *rem* teneant. ¶ [2 a] Quandoquidem enim Poëta, Imitator eſt *quidam* ; ſicut & Pictor , vel quivis alius Imaginum Opifex : Semper ex ijs, quæ numero tria ſunt , *(ſi conſilium eius attendas)* vnum aliquod vt imitetur , neceſſe eſt. Aut enim [1] Qualia *olim* ERANT, vel *adhuc* Sunt, *vt nihil mutet* ; Aut [2] Qualia vulgò ipſa AIVNT, vel Eſſe Videntur, *vt opinionem ſequatur* ; Aut[3] Qualia ESSE OPORTET, *vt exemplar abſolutum det.* 3. [2] Hæc autem *omnia* Enunciantur <I4*v*> Elocutione,

[b] *Cap.* 4. *pa.* 12.

[a] Præmittit autem Fundamenta, ſeu Rerum Poëticarum genera 3a: 1um, *in Rebus*, Perſoniſque, quæ exprimuntur ; (3b ſc. Formis.)

[1] Quales exiſtant.

[2] Quales eſſe perhibentur:

[3] Quales eſſe oportet :

2um Genus, *in Elocutione*, quâ Res

Elocutione, præſertìm Linguis & Tranſlationibus; *Aliæ* etiam permultæ ſunt Paſſiones *atque Ornamenta* Elocutionis ; *Extenſiones*, *Immutationes*, *&c.* (Quæ quidem omnia Poëtis, *pro arbitratu vſurpanda*, concedimus.) 4. [3] Prætereà verò, non eadem Rectitudo Politicæ eſt *Scientiæ*, quæ Poëticæ ; (*Illa. n. abſolutè Vera* ; *hæc Nonnullo Errore implicata* ;) paritèrque nec aliarum Artium, & Poëticæ. 5. [b] Ipſius autem Poëtici *ſtudij* Erratum, eſt duplex; [c] vnum, Per Seipſum ; Per Accidens, alterum. Nam ſi Imitationem præeligat rei, cui perficiendæ præ imbecillitate haud ſuppetit, ipſius *Poëtæ* Peccatum *in Arte Suâ* eſt, *& Per-Se :* [d] Illud autem , cùm Præelegerit-Minùs RECTè ; ſed *tamen*, *Vel Rem ſumpſerit exprimendam* Falſum ; vt, *Equũ*, *qui gradiendo,vtrumq; ſimul crus dextrum attollat :* 7. [e] Aut , *ſi quid* peccati *admittatur* ſecundùm Quamlibet Artem ; veluti, Medicinam, aut aliã *aliquã,ex quibus res ſuas mutuatur Poëta :* 8. [f] Vel cùm Res Impoſſibiles, *rationiſque expertes* commentus ſit. Hæc inquam *Errata*, qualiacunque fuerint, *Poëticæ ſunt Ex Accidenti quidem*, non PER-SE *ipſam*. ¶ 9. [g] Quare in Problematibus, quæ Objici ſolent , ex horum *Generum Formarumque* intuitu , Solvenda ſunt. [1] Primùm enim, ſi Res, quæ penes ipſarum artem ſint Impoſſibiles, finxerit, peccatum admiſit : 10. [h] Sed rectè fecerit, ſi *eo pacto.* Finem conſequatur ſuum , *quem vſitatâ artis illius viâ non attigiſſet.* Finis enim *Fabulæ* , *antè* dictus *is* eſt [2], veluti , ſi tali re (quæ fieri non poteſt) fictâ, aut Partem illam (*in qua fictio eſt*) aut aliquam aliam, ad Conſternandos-Animos Accommodatam fecerit. Exemplo fit Hectoris-Inſectatio; *in qua* , quod *Impoßibile atque Abſurdum eſt,ſtuporem gignit.* 11.[1]Verum tamen *abſque tali Peccato*, ſi Finis *ipſe*, aut magis

[b] *Ca.8,p.12.*

[a] *Cap, 7.à pa. 25. ad finem.*

illę omnes Enunciantur ; vt Linguis, Metaphoris, &c.

3[um] Genus, *in ipſa Arte* Poëtæ : cuius *Imbecillitas* apparet, reſpectu aliarum artium perfectiorum habito ; ac Politicę imprimis : cui ipſa ſuo modo miniſtra eſt.

[b] *Errata* autem, (quibus labi contingit) 2[cia] ſunt : (vnde formæ 3[s] :)

[c] Alia. n. ipſius artis *Per-ſe* (quæ Forma 1[a] eſt :) vt cùm materiam tractandam aſſumpſeris ; quam præ ingenij tenuitate adornare non potes :

[d] Alia *Per accidens* : idque vel cùm Materia ipſa, quæ eligitur, in errorem impulit : (quæ Forma 2da eſt) Siuè quia deſumpta fit ex aliâ ſcientiâ, cuius Poëta non perdidicit res :

[e] Siuè quòd Errati aliquid in ipſis præextitexit ſcientijs,quod Poëtæ Eligenti imponit.

[f] Vel cùm conſultò Res Impoſſibiles & ἀλογους arripiat Poëta: vt ſine quibus Fabula ad finem,quem optat, non peruenirſſet : (quæ Forma eſt 3[a].)

[g] Ex præmiſſ: *Criminationum* omnium *Solutiones* petas licet.

[1] Quod ad 3[um] *genus* : [1] Si ex Formâ 3[a] objecerint : [Aliâ te ex arte diſferentem, id protuliſſe Abſurdi, quod illius præcepta, non ferent:]

[h] Excuſandum : Contra regulas quidem illas peccâſſe te : Sed *Quanto bono?* Vt indè conſequêre Poëmatis Finem ; h. e. Conſternationem eorum qui audiunt. Hoc pacto Impoſſibilium Fictionẽ tolerari, & Poëtæ condonari meritò poſſe.

[i] Quanquam, quià ſemper offendit meritòque diſplicet, quom[o] cunque peccare ; monendus es; ſiquâ

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

eundem finem, ſervatis illis regulis, modò attingere liceat, ne facilè affueſcas in hac culpâ labi.

gis aut *paullò* minùs ineſſe contigerit ; *nihiloquè* minùs contra Artem eam, quæ de his eſt , peccatum ſit ; haud Rectè ſe habet , *neque herclè Excuſari poteſt :* Oportebat enim , ſi quâ contingeret, omninò nuſquàm Errari. 12. [2] Prætereà, Vtrum-*tandem* Peccatum *gravius ?* Num, quod *admiſerit* Poëta ſecundùm Artem *Suam*, an *ſi quid titubatum ſit* , quoad Accidens-Aliud? Minus. n. *id culpæ* eſt, *velut*, in cervorum ſpecie, ſi Fœminæ cornua (*quæ imprudentèr affixit*) ineſſe ignoret, quàm ſi *eam ſine cornibus*, *vt eſt*, Malâ *minimequè Poëticâ* Imitatione deſcriberet. ¶ 13. [k]Adhæc, [1] ſi *Poëtæ* vitio vertitur,non eſſe Vera *quæ effinxit :* [l] *Occurrendum tamen*; *Finxiſſe*, Qualia *eſſe* OPORTET ; velut etiam Sophocles dicebat; " *Se quidem*, *quò magis prodeſſet*, *Res Perſonaſque, Quales eſſe Oportet* ; *Euripidem*, *non niſi* , *Quales ſint* , *effingere*. Quamobrem *id* hâc vià ſolvendum eſt. 14. [2] Quòd ſi neutro modo , *nec quæ* VERA *ſunt*, *finxit*, *nec Qualia eſſe* OPORTET ; *dicendum*, quòd ITà AIVNT ; velut ea, quæ de Dijs *ex Opinione Vulgi narrantur*. 15. [m] Forſan enim, nec fas dicere , Quòd Melius ſic *ſe habeant* ; neque quòd *ex rerum naturâ* Vera Sint ; ſed " Quòd, *neſcio* quî " Evenit, *vt sic autument :* (Quemadmodùm Xenophanes *Eleates* dixit;) "verùm his, nihil *ineſſe* Certi. 16. [3] Fortaſſe autem. nec, *Quòd* Melius-*Ità*, *dici poteſt* ; ſed quod *Tunc-Temporis*, *Ex-More*, *ſic fuit :* velut,quæ *memorantur* de Armis *militum-Diomedis :*

'————————————*Cuſpide nixæ*

"*Imâ haſtæ ſteterant;——In circulo ſc: ferreo humi defixo.*

[n] Id enim tunc, inſtituti, Græcis fuit ; quemadmodùm etiam nunc dierum Illyricis, *qui veterem retinent Morem*. 17. [4] De illo autem, PULCHRè ne an ſecùs, aut Dictum à quoquam ſit, aut Factum;

<K1*v*> [o]conſide-

[2] Si ex formâ 2[a] criminentur [Alterius res Artis (quam minimè calluiſti,) indoctè te docuiſſe.] Minuendum hoc : Comparatè ad formã 1[am]. Lenius id ſci : veniâque dignius haberi ; quàm ſi propriâ tuâ in Arte cecidiſſes. Eam. n. Offenſam, quis eſſe neget inexcuſabilẽ?

[k] Quod *ad* 1[um] *genus* : [1] Si ex formâ 2[a] inſimulent : [Falſa te docuiſſe, & præter hiſtorię fidem:]
[1] Recurrendum eſt ad formam 3[am]: Te, non quod fieret, finxiſſe, ſed quod fieri expediret: h. e. (quod cap.4.p.14.dixit)præſtantius quiddam, & quaſi exemplar ſecutũ eſſe.
[2] Si ex formis 1[a] & 2[a], arguant : [Nec vera te,nec præſtantiora attuliſſe.
Referes te ad form. 2[am], i. ad Famam : " Ita communi opinione iactari : vt; ſi vitium illud ſit; vulgi rumoriſque vitium ſit, non tuum.

[m] Huic ſolutioni affine erat illud Xenophania Phyſici, de naturâ Deorum diſputantis &c. de q[o] vid. Sext. Empiric.

[3] Si ex formâ 3[a] inſimulent : [Id fingi, quod minimè Oportuit:] occurres ex formâ 1[a]: veritatem, te, temporumque priſcorum inſtituta ſequi. Velut, Iliad 20. Dormiente exercitu; lanceę (quò ad manum ſint) ferreo-inſtrumento figuntur : cùm potiùs directè adverſus hoſtem ſtare debuiſſent:

[n] Verùm hoc non Erratum poëtæ, ſed rudis-illius-ætatis Mos fuit.
[4] Si ſpeciatim ex eadem formâ 3[a], coarguant: [Perſonam, quæ inducitur, dixiſſe vel feciſſe minùs Rectè.]

[o] conſiderandum eſt,non ſolùm intuendo in ipſum, quod Factum vel Dictum; *Cuius generis ſit* , Studioſum ne, an Pravum ; [p] Sed in [1] Agentem quoquè vel Dicentem, *& in eum* Erga Quem *is dixit, vel fecit* ; aut [2] Quando ; aut [3] Quo Medio ; aut [4] Cujus Gratiâ : velut, aut Maioris-Boni causâ, vt fiat *veniatque ad nos*; aut Majoris-Mali, ne fiat. ¶ 18. [q] Quæ ad Elocutionem verò *ſpectant* , *Crimina* ; *his modis* intuentem ſolvere oportet : [1] veluti,per Linguam ; *illud Homeri*,

"Οὐρῆας *quidem primò peſtilentia perculit* ––––––Fortaſſès. n. *per* " οὐρῆας , non " *Mulos* intelligit , ſed " *Caſtrorum-Cuſtodes* , *qui excubias agunt*. Et [r] Dolonem *(dum ait)*

" *Qui ſanè, ſecundùm* εἶδος *quidem, erat malus* –––––– Non " Corpore-Incompoſito fuiſſe *notat*, ſed "facie-Turpem. Siquidem Cretenſes, ἐυειδὲς, *non id quod Corpore Pulchrum eſt*, vocent; *ſed* quod Facie-Specioſum. [f] Et, *vbi Achilles Patroclo, convivium legatis apparenti mandat*:

"Ζωρότερον *autem illis merum miſce*, ––––––––Non Meracius, *vt temulentis* , *miſceri* vult ; ſed Feſtinantiùs, *vt occupatis*. 19. [2] Per Tranſlationem autem, dictum eſt illud ;

"Alij quidem Dijque, & homines,
"Dormiebant vniverſam noctem: ––––––––

[t] Et illud *de Agamemnone varia-cogitante*,

Sive quando campum-Trojanum adſpiceret:
"Dormiebant vniverſam noctem: ––––––––

[v] Et *paullò poſt* ;

"Tibiarum fiſtularumque vocem, tumultumque in caſtris.

[x] Et illud,

"––Omnes dij, Iovem ſimul ſunt ſecuti.

Nam " Omnes pro " Multi, per Tranſlationem, dictum eſt : quoniam omne, eſt Multum quiddam ; [y] et illud (*de Sydere Arcto ab Vlyſſe conſpecto:*

" *Sola Vrſa , expers Oceani-lavacrorum* –––.*i. Boreali*bus

[o] Vendicabis : Tùm ex communi Ratione Boni : Quòd ità fecerit dixeritve, vt Oportuit :

[p] Tùm ex Circumſtantijs (quæ facto hærent) [1] Perſonę ſc: quę fecit, & in quem :
[2] Temporis, quo geſtum :
[3] Inſtrumenti, quo fecit :
[4] Finis conſilijque eius, qui fecit. His. n. mutatis; magnopere commutantur dicta atque facta.

[q] Quod ad 2[um] genus: Si ex Poëtarum vocibus, quaſi ansâ, arreptis [Abſurdè eos ſenſiſſe] dicat : Facilè liberantur illi, ex variis Locutionum formis.
[1] Per Linguas : vt Iliad. 1[o] obiectio de Mulis : [Cur potiſſimùm corriperentur peſte?] diluitur : Quià ου᾽ρῆες, vox peregrina,Cuſtodes hîc notat, non Mulos.
[r] Et Iliad,10. Cur Dolon fingitur ἴειδος κακός, cùm mox appelletur Magnus Curſor. i. Egregiâ- Compoſitione intructus? Sed ſcias : Cretenſi vocabulo, ſic illum dici : quia vultu ſit turpis,non corpore.

[f] Et Iliad. 9[o], An Achilles,ſapientiſſimis viris, cum gravitate opus eſſet, propinaret Meracius ? Nunquam faceret. Sed externo iuſſit vocabulo, ζωρότερον, i. Citiùs id facere.

[2] *Tranſlatio* poëtam ſublevat, vt Iliad. 2 : Numquid veriſimile eſt, Omnes Deos homineſque totam ſtertiſſe notem ? Sed per Totam, intelligas Magnam-Partem : Metaph. à Genere ad Speciem.

[t] Et Iliad. 10 : Mireris, Agamemnonem regem, modò hoſtium intueri caſtra, modò naves inuiſere: Sed metaphoricè,Adſpiciens,dixit pro Animo-cogitans :
[v] Et mox, Fiſtularum Vocem(κατ' α᾽κυρολογ.) pro Sonum : & Tumultum pro Vocem.
[x] Et Iliad. i; Ad Æthiopas Dij ſequebantur louem : An omnes ? (Ità cœlum fuiſſet ſine dijs:) Sed Multi.

[y] Et Odyſſ. 5. 145. [Solum viſæ ſydus Borealibus nunquam occidit:] Quis diceret ? Sed Solum metaphorica-Traiectione, cepit, pro maximè-Conſpicuo, vulgique opinione Noto.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

alibus nunquam occidens,) per Tranſlationem dicitur: Quod enim Notiſſimum eſt, *quaſi* Solum eſt. 20. [3] Per Accentum autem purgatur ; quemadmodùm Hippias Thaſius, ſolvebat illlud,*quod Iupiter*, Somnio mandabat ; *vt Agamemnoni nunciaret*;

"διδόμεν δὲ ὁι,*vt victoriam indè gloriamque reportet.*

[z] Et illus *de Metâ* , quam *Achilles in curſu equorum fixit* ;

"—— *Hoc quidem lignum non computreſcit imbre.*

21. [4] Per Diviſionem autem, *ſeu Interpunctionem, excuſantur illa :* velut, *cùm* Empedocles;

" *Extemplo autem (mutato curſu motus) mortalia nata ſunt, quæ priùs, in Chao illo, didicerant immortalia eſſe* ;

" *Mixtaque, priùs quæ pura.* ——————— 22. [5] Per Ambiguitatem verò, hæc ; *vt, cùm Vlyſſes in Expeditione Nocturnâ, Diomedem monet, vt properet :*

" *Præteriit autem jom major portio noctis, i. duarum noctis partium :*

Nam illud " πλέων, *Plus*, ambiguum eſt ; *quià vel ad Tertiam Noctis Partem referri debet, vel abſolutè legitur.* 23. [6] Ex Conſuetudine verò Locutionis, *non ex Veritate, penduntur nonnulla :* veluti " Dilutum, *ſeu Aquâ-Temperatum, etſi vinum non ſit, vulgò* tamen aiunt eſſe " Vinum : [a] Vnde & *illud, de tibiâ Achillis (quam Agenor haſtâ perculit) à poëta* dictum eſt :

" — *Ocrea recens fabreſacti Stanni* ;

pro " *Ferri : eâdemque ratione,* " *Fabros, qui non niſi Ferrum exercent* , " Ærarios vocant. [b] Vndè etiam *ab Æneâ, genus ſuum venditante*, Ganymedes, " *Iovi Vinum miniſtrare*, dictus eſt ; cùm *tamen Dij*, non Vinum, *ſed Nectar* bibant. Hic verò, etiam per Tranſlationem purgari , *& ab infectatione defendi* poſſet. *Siquidem vnius mali, remedia ſæpè plura.* 24. [7] Quinetiam, quando Nomen *aliquod* , Subcontrarij quidpiam videtur innuere, in eâ, quæ prolata eſt, *ſententiâ* ; QVOT-

<K2*v*> MODIS

[3] *Accentus* quoque Solutionem parit: Cùm, mutato vocis ſono, ongè alius elicitur, quàm qui reprehenditur, fenſus. Vt Iliad. 2°. Iupiter ad ſomnium: Non, δίδομεν, *amus*, inquit : Sic.n. falſis promiſſis ductaret Græcos:) ſed διδόμεν : "Tu nuncia,nos illis *gloriam* are.

[z] Et Iliad. 23. 843. De ligno arido, non ait οὔ, *Vbi :* (id n. falſum, ſibique contrarium :) ſed ου', *Non* corrumpitur, &c.

4*Ex Diviſione* naſcitur ſolutio: quoties ſententia aliter interpuncta, alium edit ſenſum, quàm putabat is, qui arguit. Veluti,in 2do verſu, non ad vocem [*Priùs*] (quod obtrectator voluit,) ſed ad [*Mixtaque*] ſit interpunctio. Sic. n. ſenſus quadrat.

5 *Anceps nominum ſignificatio*, Reprehenſionem diluit : velut, Iliad. 10 : non dicit, " Pluſquam duas partes noctis, elapſas eſſe,ſed maiorem partem duarum.

6 *A conſuetudine ſermonis*, veniam poſtulat Poëta: Nimirum,Quià ſic loquitur Vulgus.

[a] Vt Iliad. 10 : Stannum, vt materiam, conficiendis quidem ocreis ineptam, poſuit tamen, ex vulgi more, pro Chalybe ſeu Ferro.

[b] Sic Iliad. 19: Diis, qui ſolo utuntur Nectare, vinum tamen propinari dicitur.

7 *Inſpectio Notionis-Multiplicis*, Poëtam adiuvat : Cùm id, quod Subcontrarietatem præſe ferebat, ex Notione aliâ inventâ, excuſationem paret.

MODIS *id* ſignificet, attendere oportet: *vt, ſi quis Significatus ſuperſit* , *quo Repugnantia tollitur* ; *is Poëtæ tribuatur.* [c] velut, de laminis A-
165 *chillei ſcuti* ; *quarum duas cùm penetrâſſet Æneæ* Speculum ; *tertia, reſtare dicta eſt,*

——— *Quâ ferrea ſubſtitit haſta* ;

Quòd ejus *interpoſitu* prohibita eſſet. 25. [d] Hoc
170 autem " [Quotuplicitèr-Dicitur, *Attendere* ; *Aptumque Significatum* "*Tribuere*] ſic quodammodò abſolvetur ; [1] potiſſimùm *quidem*, ſi quis *de re propoſitâ* judicium faciat , quoad *Significatum* illum, qui *Obijcientis-Senſui* ex Adverſo eſt :
175 26. [2] Vel *ſaltem reſponderis ità*, vt Glauco *Sophiſta* dixit : " Quòd homines nullâ ratione ducti, " *quædam* , *quaſi Præſupponere ſoleant* , *Dam-* " *natiſque aliorum ſuffragijs* , *veluti præiudicio* " *facto*, *Concludere* ; Iidemq; , *quaſi* "QVOD IP-
180 SIS VIDETVR, *decreverint* ; *reprehendant*, *ſi quid* " *ipſorum exiſtimationi Subcontrariũ ſit.* 27. [e] Atque hoc *errore* imbuta ſunt ea , quæ de Icario *feruntur*, *Penelopes patre*. Ipſum. n. Laconem fuiſſe , arbitrantur *plerique :* Pro Abſurdo igitur,
185 *Homeri* illud *habent* ; " *Cum illo Telemachum*, " *quando Spartam* , *inveſtigandi patris-causâ*, " *veniret, minimè congreſſum fuiſſe.* [f] Hoc autem fortaſſè ſe habet , ſicut populi Cephalenij a[i]unt: "*A ſua. n. gente* , *vxorem duxiſſe Vlyſſem*,
190 perhibent ; " *ſocerumque eius*, Icadium, non *(vt* " *vulgus putat) Icarium*, *fuiſſe.* [g] Problema autem,quod propter *Poëtæ* Peccatum, *ex Artis inſcitiâ fit*, conſentaneum eſt *Solvere.* * (*Deſyderantur quædam.)* ¶ 28. [h] Omninò quod Im-
195 poſſibile eſt, (quò excuſari queat) [1] vel ad Poëſin, vel ad id quod Melius, vel ad Opinionem , *ſeu ea quæ Aiunt*, reducendum eſt. Ad Poëſin. n. *redigi debet*, *quià Poëſeos gratiâ* , eligendum potiùs

K 3<*r*> *eſt,*

[c] Vt Iliad. 20. 745: τῃ˜ ρ'ἔσχετο, non ſignificat, [Cui inhæſit:] niſi pugnantia loqueretur : (nihil.n.illic adfixum eſſe conſtat :) Sed [Quâ vetita eſt Pertranſire:] Quo ſenſu, nihil pugnæ.

[d] Præcepta hic duo. [1]. Vt ſiqua ſignificatiuncula objectionem faceſſat, eam, ex notione contrariâ, eleues:

[2] Id ſi minùs liceat;vt,cum Glaucone, pertinaces incuſes hominũ mores: Quib. ſua ſic Placet opinio, vt quaſi Iudiciorum domini, aliorum ſententiam ne audiendam putent.

[e] Exemplo ſit opinio illa, de Icario Penelopes patre : Lacedæmonium illum fuiſſe.Itaque Odyſſ. 4[a]. Telemachum Increpant; q[d] Lacedæmonem veniens, aui ſui oblitus ſit, à quo de patre Vlyſſe certior poſſet fieri :

[f] Sed Opinionem illam , opinio tollit contraria : vt auus Telemac[h]i, non Lacon, ſed è gente Cephaleniâ, neque Icarius, ſed Icadius cognomento fuerit.

[g] Quid quòd hæc eadem objectio, (quià Homerum fefellerat Hiſtoria) eludi poterit, ut ſuprà, par. 7 ?

[h] *Reprehenſiones* Adverſariorum ſummatim notat : Alias ſolui & expurgari poſſe : [1].n.Reprehenſio τῶ ἀδυνάτων , refutatur 3[b]. modis: Revocando ſc. vel ad Poëmatis finem: quô vt perveniret, conſinxit ea ſc: quæ naturæ diſſentiunt; (Pecudes loqui ; homines in arbores conuerti,&c.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

eſt, quod Perſuaſioni-Aptum [b], quàm quòd Ineptum : tametſi hoc fieri poteſt , illud non poteſt. 29.[1] Tales autem *Res Perſonaſque fingi decet*, *non modò* quales Zeuxis [c], *abſque moribus ornatuque* pinxit ; veràm etiam *reduci* ad Melius. Etenim, *in omni Imitatione* , *quod* pro Exempluri eſt, *reliquis omnibus* antecellere oportet. 30. [k] Ad ea quæ [2] Aiunt, *rediguntur hæc*, *quæ dixi* ; & [1] illa , quæ Sine-Ratione ſunt. 31. Ergo, & ita *Solvenda* ; [2] & prætereà, Quià, *Quod Ratione Vacat*, Præter Rationem quandoquè non eſt [d]. Veriſimile n. *eſt* etiam *id* , *quod* Præter Veriſimile *eſt* , fieri : *Alioqui quicquid Veriſimile eſt* , *certum atque exploratum foret*. 32. [3] Subcontraria verò ejuſmodi, quæ dicta ſunt ; ſic conſyderare *oportet*, quemadmodum Confutationes in Diſputationibus *fieri ſolent* ; Si *id quod* pro Contrario *arguitur* , *videatur eſſe* Idem , & ad Idem , & Simili-Modo *ſe-habens*. [l] Quare in Poëticis, etiam *Perſonam* ipſam animadvertas, *oportet* ; & Ad-Quas Res ipſe *reſpiciens* , *illa* dicat : *Videndumque*, *an Eâ in Re*, quod Prudens Præceperit, *ſecutus ſit*. 33. [m] Iuſta autem Reprehenſio, *quamque excuſare nequit* Poëta, eſt & Vacuitas-Rationis,& Improbitas : quandò *ſc : Poëta* , *in aliquâ parte* , dùm nulla premat neceſſitas , [n] aut eo quod Ratione-Vacet [e], vſus ſit ; vt Euripides illo , in Ægeo ; aut [o] Pravitate-*non-credendâ* , vt *idem Euripides*, *Pravitatem inducit* Menelai, in Oreſte[f]. ¶ 34. [p] Ac Reprehenſiones quidem Poëtarum, ex quinque adducunt Formis *ſeu Generibus ſummis*. Nam *reprehendunt* aut [1] tanquam es, quæ Fieri non-Poſſunt; aut [2]quæ Ratione Carent; aut *quæ* [3] Perniciosa , *ſeu Improba* ; aut [4] Subcontraria ; aut [5] tanquam ea , quæ *à Poëticæ vel alterius* Artis Normâ ac veritate diſcedunt. [q] Quarum *omnium* <K3*v*> Solutiones,

[b] *Cap.* 16. *pa.* 7.

[c] *Cap.* 3. *pa.* 10.

[d] *Cap.* 10. *pa.* 25.

[e] *Cap.* 8. *pa.* 12. & *ca.* 16. *p.* 8.

[f] *Ca.* 8. *p.* 7.

1 Vel ad Melius ; i. Abſolutum rei-Exemplar; quod quò proponeret ea q[æ] præter ſuprauè naturam eſſent, neceſſariò finxit.

[k] Vel ad opinionem communē: cui refragari noluit.

[2] Reprehenſ. τοῦ ἀλόγοῦ, , excuſatur bifariam : [1] Quòd Famam ſecutus ſit ;
[2] Quià ne id quidem præter rationem eſt, vt quod rationi diſſentit, aliquando fiat.

[3] Reprehenſio ſubcontrarietatis, (quam in vocabulis protuliſſe arguitur) ex conditionibus Dialecticorum illis elui poteſt; [An idem, ad idem, & eodem modo :]

[1] Videat ergo, qui poëtam ſic vexat. [1] An Eadem-Perſona locuta ſit cum eadem :
[2] An ad Eaſdem-Res intenderit animum, cùm diceret :
[3] An in eo verbo, authoritate fretus ſit Prudentis-Viri.

[m] Alias Reprehenſiones notat elevari non poſſe : 4[am] ſc.τῆς ἀλογιας, & 5[am] τῆς πονηρίας : Cùm Poëta, abſquo vlla neceſſitate,

[n] Vel, quod Abſurdum eſt, protulerit ;

[o] Vel quod cum incredibili-Improbitate coniunctum.

[p] A'νακεφαλαιωσις dictorum : Reprehenſiones, 5[r] fuiſſe :

1.

2. 3. 4.

5.

[q] *Solutiones*, (ex 3[b] formarum

Solutiones, ex antèdictis *Formarum* Numeris, *ſeu Specialibus Differentijs* , conſiderandæ : *Omninò* autem comperiuntur numero duodecim.

generibus petitas) fuiſſe 12. Tres, 1[i] generis ; 7, 2[di] ; & duas 3[i].

Collatio Poëſeως-Epicæ cum Tragœdia. CAP. XVIII.

Problema ex Platonis 2[o] *leg.* [*An Tragœdia praſtet Epopœïæ ?*] 1[o], *Diſputatur negativè; a par.* 2[a] *: Deinde, Demonstratur Affirmativè, pro dignitate Tragœdiæ* ; *a part.* 5[a].

V TRA verò ſit melior , Epica an Tragica Imitatio , dubitare poſſet quiſpiam. [1] Si enim *Imitatio*,quæ minùs Onero ſa eſt , Melior ſit ; 2. [a] Hujuſcemodi autem ſit ea, quæ pertinet ad Spectatores-Meliores: [b] Perſpicuum *eſt* , eam quæ omni modo, (*Numero*, *Sermone*,& *Harmoniâ*) imitatur , Oneroſam fore , *& proindè Pejorem.* [c] Tales enim *Imitationes*, quaſi *Spectatores* (niſi Actione tuä Scenicâ adjunctâ) haud ſatis rem ſentiant , Multimodâ Motione moventur : [d] velut, inepti Tibicines, qui non *confiſi Imitationi-Tibiæ* , volvunt ſe *circumquaquè* , ſi Diſci-Circumactionem fingant ; & Scyllam ſi *naves attrahentem* cecinerint, Præcentorem ſuum *ad ſe* trahunt. 3. [f] Ac Tragœdia quidem, hujuſmodi *Imitatio* eſt; [g] Quemadmodùm etiam hiſtriones Priſci , *(quorum ſimplicior parciorque geſtus)* eos qui poſteà ſubfecuti, *plus ſatis Geſticulatorios* putabant. Etenim Myniſcus *Hiſtrio*, Callippidem, (*qui ætate minor*) tanquàm plus nimiò geſticulantem, *contumeliosè* vocabat Simiam. [g] Sed & talis opinio etiam de Tyndaro *Hiſtrione* fuit. [h] Sicut autem Iuniores iſti,ad *Grandiores* illos ſe habent ; Ità vniverſa-Tragœdiæ-ars,ad Epicam; *eodemque verſatur in* <K4r> *crimine.*

Quæſtio [An Tragica imitatio, præcellat Epicæ :]

[1] Diſputatur *negativè* : idque præmiſſis his:
Si ſuperior Imitatio illa, quæ ſpectanti minus molesta :
[a] Qualem libentiùs intuentur Prudentes-Viri :
[b] Inferior certè ea, quæ Geſticulando Nimia.

[c] Rat. conſequētię:Quis.n.illum ferat, qui te quaſI tardè intelligentem obtundat , nimiâque motione importunus, nunquam ſatis monitum putet?
[d] Nonne idem videtur is, quod inſulſi tibi ciues, qui ſono tibiæ, quaſi re infeliciter expreſsâ, ridicule ſuum admouent geſtum ?

[f] Ex Præmiſſ. par. 1[a], Tragœdiæ perſpicitur culpa, nimioperè geſtiendo, ſaltando, &c.
[g] Quo nomine, etiam Hiſtriones ipſi, cùm ætate, & grauitate antecederent, irriſêre Iuniores ſuos,vt ſequiores Pantomimos. Ex q[o] genere Callipides fuit, &
[g] Tyndarus-Mimus-

[h] Ergo nec Iuniores iſti, præ ſuo geſtu ; nec Tragica,i. imitatio-Mimica, tanti pendenda eſt.

[1] Ex part. 2[a], collaudatur Epica, quæ Auditores poſcat temperantes & graues : quibus ad benè viuendum, abſque geſtu vllo, perſuafio facilis, arrecta mens.

[k] Tragicam contrà ſpectant ij, quorum hebetes ſenſus, omni,quo poſſis motu,extimules neceſſe eſt.

[1] Iam *Affirmatiuè*, pro dignitate Tragœdię : Cui,quæ de motu obiecta ſunt, *diluimus* rat. 3[b].

[1] Neque. n. Motionum ille exceſſus tàm Tragœdiæ eſt,quàm hiſtrionum imprudentiæ. (Poteſt. n. eadem etiam Epicæ aſpergi macula; ſiquis illam motu minàs-neceſſario Recitet.)

[2] Nec verò omnuis incuſanda Motio: Sed q[æ] Delicata & Perſonarũ Nequam :

[m] Ne ſaltatio quidem damnatur omnis, (quædam enim perſonarum grauium eſt:) ſed Pyrrhica, putâ, vel Hyporchematica, &c. Quantô minùs hiſtrionum illa repudianda Motio præſertim honeſta?

[3] Quid, quòd Tragœdia, cui Motũ omnem dempſeris, etiam abſque Theatro lecta , perficiar , quod vult? nec minùs herclè, quàm imitatio Epica ?

[n] *Oſtenſive* quoquæ Tragœdiam anteponimus, rat. 3[b]. [1] Quià cûm omnibus adornetur partibus, quib. Epica;

[o] Tùm duas, peculiares habet, eaſque pergratiſſimas : Apparatuum lenocinia, & Cantum.

[2] Quià luculentèr (in Agnitionib[s], Peripetijs, &c.) omnia ponit ante oculos : Quæ niſi Memorando, nõ oſtendit Epica.

[3] Eidem quoque Fabula, contra-

crimine. 4. [1] Atque hanc quidem pertinere ad Spectatores, aiunt, Prudentes, & graves *:* (Quamobrem Geſtus, *quibus inflectantur*, non deſyderant:) [k] Tragicam verò, ad *Malè-Moratos* , *ac* viles : Cùm igitur hæc, *Apparatu* ſit, *Geſtibuſque* Oneroſior , Deterior profectò videri debet. ¶ 5. [l] Ac primùm quidem Accuſatio *hæc*, *de Onere-Motionum* , Hiſtrionicæ eſt , non Artis-Poëticæ ; [1] Siquidem Supervacaneis *rem* Signis, *nimioque Geſtu* , ornare poteſt, non modò is, qui *eam*, interpoſito aliquando cantu, Recitat; (quod Soſiſtratus fecit :) ſed & is, qui Recitando, continentèr Canit : Sicut Mnaſtheus Opuntius. 6. [2] Deindè, nec omnis *abſque diſcrimine* improbanda Motio: [m] Siquidem neque *omnis* Saltatio ; ſed *quæ* Improborum *duntaxat* ; Quod & *hiſtrioni* Callippidi dabatur vitio, & hodiè *quibuſdam* alijs : Quaſi Mulieres imitentur *illi* Non-Ingenuas ; *earumque Motus* , *Matronis tribuant honeſtis*. 7. [3] Adde quòd, etiam abſque motu *Scenico*, Tragœdiam ſuum-Munus exequi, ſicut Epica, poteſt[a]. E ſolâ namque Lectione, Qualis ſit, manifeſta eſt ; *vt facilè de ipſa iudicium feras*. Si igitur alijs *rebus omnibus* præſtet ; hoc quidem *Motionum Onus (quod tuntum offenſiunculæ parit*) vt ipſi inſit , non eſſe neceſſe. 8. [n] Deindè, [1] quoniam omnia illa habet, quæ Epica ; *Fabulam ſc :* , *Mores*, *Sententiam*, *Elocutionem*, *&c.* Nam & Metro *etiam aliquo* licet vti , ſi velit , *(ſc : Iambo.)* 9. [o] Et inſupèr (neque exiguâ *ſui* parte) *adornatur* Apparatu & Muſica ; quorum acceſſu, *affatim ipſi* celeberrima conciliatur Voluptas. 10. [2] Deinde, & *Summam* quoque Evidentiam habet, cum in Agnitione, tùm in Operibus *ſingulorum dramatum Proprijs.* 11. [3] Prætereà, quia Terminus Imita-

[a] *Ca.* 3, *p.* 20.

<K4*v*> tionis

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

tionis-hujus *Minor eſt*, minorem longitudinem *finiens*. Quod enim confertìm magis, *ſimulque totum* eſt , jucundiùs propinatur, quàm quod fuſum eſt, multoque tempore, *quaſi dilutùm :* Dico autem, veluti ſi quis Oedipodem Sophoclis, tot verſibus, quot *conſtat* Homeri Ilias , conſtitueret ; *Tragœdia hæc* , *quæ anteà perplacuit* , *præ tædio flaccefcens* , *amitteret ſuavitatem ſuam*. 12. [4] Prætereà, minùs Vnica *ac Simplex* (quæcunq; illa ſit) eſt quælibet Epicorum Imitatio. Cui rei figno eſt , quòd ex Imitatione-*Epicâ* qualicunque, complures enaſcantur Tragœdiæ. [p] Quare *ſic colligo : Si Scriptores-Epici*, Fabulam (*quod oportet*) confecerint Vnam ; ea *certè* [q] ſi breviuſculè explicetur, versùs extremum extenuata ; [r] Sin cum Metri-Longitudine provehatur , quaſi diluta *& languida vbiquè* appareat neceſſe eſt. [f] Quòd ſi , *vt ferè ſolet* , plures *diſtinſlaſque Fabulas complexi ſint* ; velut, *ex.g.* ſi è pluribus Actionibus conſtent ; haudquaquim erit *Imitatio* Vna : [t] Sicuti & Ilias, & Odyſſea, hujuſcœomodi partes habet permultas [b] ; quarum *quidem ſingulis*, quaſi *totidem Fabulis* , *etiam Iuſta* ineſt Magnitudo ſua. [v] Quanquam hæc ipſa , *Homeri ſtudio* , quantum poteſt, optimè Conſtituta ſunt ; & Imitatio nimirùm , ſunt Actionis-vnius, quàm maximè *potuit Vna-Actio in tanto opere ſervari*. 13. [5] Si ergo Tragœdia, & his omnibus *Bonis (quæ dixi) Epopœïæ* præſtet, & Proprio etiam artis Opere : (vtraſque n. non quamlibet, fed illam , quam ſuperiùs dixi , perficere Voluptatem decet.) Manifeſtò efficitur , eam Præſtantiorem fore : Siquidem multò potiùs , quàm Epica , conſequatur Finem ſuum. 14. [x] Ac de Tragœdiâ quidem & Epopœia, cùm Ipſis *vniversìm* , [y] tùm *Sigillatìm* de Ipſarum Formis,

b *Ca.*10. *p.* 22.

ctior eſt : Quicquid autem dulce , tantò dulcius, quantò citiùs comprehenderis,modo ne imminutum & curtum.

4 Imitatio illa, magnipendenda, quæ Simpliciter vna: Epopœia verò , minimè omnium vna & ſimplex.

[p] Nam Epicus , ſi vnam (qualis Tragœdiæ eſt) contexat Fabulã:

[q] Aut brevitate nimiâ, turpitèr in anguſtum definet ;

[r] Aut prolixitute debitâ provectus,adſumet vires ſuas :

[f] Sin autem ex pluribus (vt fit) Actionibus compegerit poëma;multimembris jam naſcitur, non imitatio ſimplex :

[t] Quâ quidem in parte laborant etiam Homeri opera : quoram ex vnitate perexigua laus :

[v] Nec tamen id Poëtæ vertendũ crimini : Sed profectò , nec alitèr expediri res potuit , nec aliâ viâ, ad Iuſtam-Magnitudinem perveniri.

[5] Ac Finem-ſuam vtræque appetunt poëſes : Ac magis adipiſcitur Tragœdia. Hic. n. Miſericordia Metuſque Major : vnde Efficacior V I T I O R V M κάθαρσις.

[x] Epilog. dictorum,tam quæ vtrique Poëſi communia ;

[y] Quàm, quæ propria alterutri.

L<1*r*> ac

ac Partibus , Quot ſint , Quo pacto differant ; tùm Quæ Cauſæ ſint ejus, quod in Poëmate BENè eſt, aut ſecùs ; tum de Reprehenſionibus, & Solutionibus, tot *habes quæ* dicta ſunt.

100

FINIS.

<L1*v*> *Emen-*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{ornament}

Emendationes Contextus Græci.

V Erſionem quam vides dum meditarer , compoſui me ad Græcam Editionem Fred. Sylburgij : quam typis ille Wechelianis expreſſam , ex trium Editonum (Baſilienſis, Camotij, Victorij) collatione emendauit. Vt enim illi, ex Codicib. Calamo ſcriptis, plurimorum locorum emendations collegerant ; Ita is, illorum ope ac fide fretus, complura ſanavit , nonnulla etiam ſic adnotavit vt judicum Lectori permitteret. Tanti ergo viri & monitu, & exemplo inductus, ex ejusdem Lectionibus Varijs quæ loca vlteriùs emendanda arbitrer, indicare jam volui. Ne diſſimulem , etiam aliorum ingenia atque animadverſiones, mihi ſubſidio fuiſſe : Riccoboni , Caſtelvetri, Caſauboni, atque animæ acutiſſimæ Daniel. Heinſij. Quæ quidem non alio conſilio palàm feci,quàm vt diſcrepantiæ conſtaret ratio, ſicubi Verſionem hanc minus conſentientem comperias cum Codice Græco; ſimulque appareret Lectori, nihil Nos ἐν τῳ˜ ῥητῳ˜ Summi Philoſophi, temerè vel inconſultò immutare voluiſſe.

Paginâ 224, *Verſu* 24, ἐπόιησε Κένταυρον. *(Sic Athenæ.*l.13.c.9.Chæremonis Κένταυρον citat.) *Victor.* V. 28, Pro μίμων lego νόμων. & v.15. pro μίμους . νόμους (*Nomus, Cantilena ad Citharam tibiámve cantata.Plato 5. Leg. &Ariſt. Sect.* 19 , *Probl.* 8. *Nomon de Apollinis pugnâ cum Serpente Pythone, memorat Pollux, li.* 4 *c.* 10. *Sueton. In Nerone ; "Priuſquàm inchoatum Nomon abſolveret.) Vict.*

P. 225 *v.* 3, *Pro* ἆις *lege* οἷς : *Sic. n. Suprâ locutus eſt* (224,1.) ἑτέροις μιμεῖσθαι : *& infrâ* (225, 21) ἐν τοῖς ἀυτοῖς μιμεῖσθαι ; *Vict.*

V.7, *Scribe χείρονας*, ἡ κιττιούτους. *Vict.ex.*3[b]. *Mſcript.* V.17, ἐν τῇ ἀυτῇ δὲδιαφ.*Vict.* v. 26, *pro* πάντας , *ſcribe* , πάντα. *&* v. 27, & *pro* πράττοντας, πράττοντες : & v.28, & *ſequ. v. pro* δρῶντας , *lege* δρῶντες. *Ita.n.emendavit If. Caſaubon li* 1. *De Satyra, ca* 3. *vbi doctiſſimam huius loci expoſitionum viae.*

P. 226 v. 5, *leg. Χιονίδου : Chsonidem.n.teſtatur Suidas, Comicum Athenienſem fuiſſe,veteris-Comœdiæ Poëtam,anniſque* 8. *docuiſſe ante bella Perſica. Cuius hæ memorantur fabulæ: Heros* ; *Mendici* ; *Perſæ* , *ſeu Aſſyris. Athenæus.quoque lib.* 3 ,locum citat ε χιωνίδου πτωχοῖς.

P. 227, v. 16 , *Locum mancum ſic reſtitue.* Παραφανείσης δὲ τῆς τραγωδίας καὶ κωμῳδίας, ὁι ἐφ' ἑκατέραν. *Itá Vict. Ex* 2[bus] *Mſcr.* v. 22, *ſcribe* ἀύτη. *& mox, ita diſtingue :* κωμῳδία. καὶ. *Vict.*

P. 228 , v. 27. *Dele* μετά λόγου, *vt gloſſema inutile & aliunde advectum*

Pag. 229, v. 1, *leg.* ἡ μὲν γάρ. *Vict.* v. 9. *leg.* τῆς ἐν εξαμέτροις μμητ. *Vict. ex* 3[b]. *Mſc.*

V 14, *leg.* ἀπαγγελίας. *vt & ſupr.* 228, v. 28.

V. 15, *ſcribe Dat. caſu* , τῷ περαιν. *Vict.* V. 16 *pro μέλος* , *(quod idem ſignificat cum præcedente vocabulo* ἁρμονία) *leg.* μέτρον. *Vict. & Caſtelv.*

P. 230.v.16.*leg.* ἐτι ἄνευ μέν πράξ *Madius, & Vict. cum* 2[bus] *Mſcr.*

P. 231, v. 10. *leg.* οὐκ ἔστι δῆλον , ἐι προαιρεῖται. *Vict.*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Emendation.	Græci contextus.
P. 232, v. 16, *leg.* κατ' ἀυτην. *Vict.* V. 2 *leg.* τῷ γ'ἑνὶ συνβάιν. *Vict. ex Mſcr.*	*ſum addit.* V. 15, *Dele commation* [ἢ Μήδειαν] *Victor. & Mad. ex Codd. vetuſt.* V. 26, *ſcribe*, ἢ ἐιρῆσιν. *Et mox* , ἁρμότει , *pro* 'αρμόττειν. *Victorij Codd. ſcripti.* V. 28. *poſt διδόμε α, interpone* οὐδεν μᾶλλον. *Madius ex ingenio : Acutè & commodè.*
P. 232, v. 16, *leg.* κατ' ἀυτην. *Vict.* V. 2 *leg.* τῷ γ'ἑνὶ συνβάιν. *Vict. ex Mſcr.*	*P.* 246, v. 7, *leg.* ἄνευ τῶν α οὐκ ἔστι συλλαβὴ, ἀλλὰ μετὰ τοῦς οἰον *Robortell. ex codice pervenuſto.* V. 11, *pro* ἤν *quam, lege* ἢν *niſi.*
P. 235, v. 20, *poſt,* ἔχει, *interſere particulam* ἡ. *Vict. ex plurib. Mſcr.* V. 26, *Reſtitue.* ἐπεὶ δὴ ἡ ἀγαγ.τ.ἐ. ἀ., ἀναγνωρίσεις, ἀι μὲν. *Paccius, Madius, Vict. ex antiquiſſ. Codd. ſcr.*	*Victor.* V. 13, *lege* σημαντικῶν δὲ, ποεῖν, *cum diſtinctione interpoſitâ. Vict. Ex Mſcr.* V. 28. *pro* ὑποκριτὰ *leg.* ὑποκριτικὰ. *Vict. & Baſili in margine.*
P. 237, v. 7, *pro* φαίνεται, *lege* ἔσται. *Vict. Ex Mſcr.*	*P.* 247, v. 9. *Aut legend.* ἐκ μὴ σημαιν. *aut pro eodem, ſubtili Græciſmo dixit* μὴ ἐκ σημαιν. τάμνεν ἀτειρεῖ χαλκῷ
P. 238, v. 18, *lege* ἐλέου : *more pariſyllaborum: vt ſuprà*, 235, 24. *Vict.*	*P. 248*, v. 13, *pro* ἀλλ'ὀίνου, *emenda*, ἀλλ'ἄοινον. *Victor. ex quibuſd. ſcript. quem vide.* V. 14, *Diſtingue poſt* τίνων, *non poſt* καλούμενον V. 17. *leg.* κεχρημένον ἢ τοῦ ὀικείου.*Vict.*
P. 239, v. 23, *lege* διὰ γάρ τοῦτο. *Vict.*	*P.* 249, v. 26. *Pro* χάριν *leg.* Χάρην. *Henſius.*
P. 240, v. 10, *Diſtingue poſt* παρέχον. *Vict.* V. 13, *lege* Μελανίττοη. *Camot.* V. 25 *lege* τὸ ἐν τῷ ὀιδίποδι : *Singular, numero. Nam vnum tantùm abſonum , in ea Fabulâ conſpicitur, non plura. Vict. ex Mſcr.*	*P.* 251, v. 8, *pro* μὴ ὁμοίας, *leg* : μὴδαμῶς. ex *coniectura.* V. 23 . *pro* Κυπριακὰ, *leg.* Κυπρικὰ. *Vict. ex Mſcr.*
P. 241, v. 3, *lege* τὰ παρὰ τὰς. *Vict. ex lib. ſcript.* V. 23. *ſcribe, vt appellativum ,* κερᾶιδους , *cum minuſculo* κ. *Significat n.acum ſeu radium textorium: quod mulierum texentium inſtrumentum eſſe conſtat. Vict.* V. 24, *lege,* τῷ ἀιθεσθαι, *dandi caſu & mox*, ἡ ἐν Κυπρίοις. quæ in Cyprijs : *ſub audito* ἀναγνώρισις *Vict. ex Codd. ſcr.* V. 28, *leg.* χοη Δόροις. *i. Fabulâ Æſchyli, cuius bona pars adhuc ſupereſt.*	*P.* 252, *v.* 15, *leg.* πολλὰ μέρη μιμ. *Vict.* V. 26, *leg.* κινητικὰ, *paſſivè, i. Mobilia, ſeu, vt moveantur, apra* : *Sic apud Plutar. De* 1° *frigido.*
P. 242, v. 2. *Dele particulam* ηνˣ. *Vict. & Camot.* V. *5, leg.* φινίσι. i. *Fabulâ*, cui Phinei *regis natæ nomen dedêre.* V. 20, *leg.* ἐπιτιμᾶται Καρκίκῳ. *Madius* , *& Vict* V. 26 , *pro* ἐξεταστικοὶ,*malim* ἐκστατικοὶ. *Vict.ex Mſcr°. quodam.*	*P.* 253 , v. 2, pro ἀυτὸ *leg.* ἀυτῇ. *Vict. ex Codd. ſcrip.* V. 9 , *pro* ἀνάλογον *ſcrib.* α"λογον. *& mox* δὶ ὅ, *pro* διὸ. *Vict. Non etiam totum illud* (διὸ ὅ συ. μα. τὸ θάυμ.) *Parethesi incluſimus.* V. 11, *le.* ἐπεὶ , *pro* ἔπειτα.
P. 243, v. 23. *leg.* ἐις ἀτυχίαν. v. 10. *malim* ἐπιθέντα : *vt* 233, 23, & 25. V. 25, *le.* τάτε προπεπραγμένα. *Vict.*	V. 18, *le.* ἀλλ'οὐδὲ τούτου. *Vict. Codd. ſcr.* V. 28 *pro mēdoſo* ἐνδέχεσθαι, *ſcribe* εκδέχεσθαι. *Eodem ſenſu vſurpatur* ἐκεχόμενος, 8. *Topic. Vict. Mſcr : & Baſilian. Margo.*
P. 244, v. 2. *leg.* Φορκίδιες, *cum penult. acutâ*, à Φόρκους. V. 6,*le.* ἕκαστον. *Vict. ex omnibus Mſcr.* V. 9, *poſt* κροτεῖσθαι , *Vict. ex libr. calamo exaratis commodiſſimè reſtituit totum hoc membrum* ; Χρὴ δ'ὅπερ εἴρεται , πολλάκις , μεμνῆσθαι : *Idemque à Madio quoque vi-*	*P.* 254, v. 3, *leg.* ἀφανίζει. *Vict. & interpretes ferè omnes.* V. 16, *&* 17, *Locus corruptiſſimus, pro* ἡ μὲν, *&* ἡδὲ, *leg.* ἐι μὲν *&* ἐιδὲ.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

Emendation.	Græci contextus.
Vict. Henſius poſt μμήσθαι, *feliciſſimè ſcribit,* κατ'ἀδυναμίαν, ἀυτῆς ἡ ἀμαρτ. *Vt interponat præpoſitionem* κατ', *nec poſt* ἀυτῆς , *vt anteà, ſed poſt* ἀδυναμίαν *diſtinguat.* V. 18,*Poſt vocem* προβεβληκότα, *diſtinguendum eſt commate, non puncto.* V 20 *leg.* ἤ ἐι ἀδύνατα. *Vict.* V. 26, *Pro* ᾗ μὲν τοι, *leg* ἐι μὲν τοι. *Vict.* V. 27, *Diſtingue poſt* ἁμάρτηται, *non poſt* τέχνην. *P.* 255, v. 7, προ οὐ φασι τάδε, *leg.* οὐ σαφῆ. τάδε. *Ità Victor. ex Xenophanis carminibus; apud Sext Empiric.* " Κὶ τὸ μεν οὖν σαφὲς οὐδὲν ἀνὴρ ἴδεν——*&c. Ex quibus mutuatus hæc videtur Ariſt.* V. 22, *lege,* " Αὐλῶν συπὶδγωντ'———,ὁμαδιόντ'———. *Ità. n. brevitatis amans Magiſter* , *non totum Homeri verſum, ſed præcipuas citavit partes,alternis omiſſis. Subinde ſupplet Henſius , hemiſtchion (quod deerat) addito ex Iliad.* 1. καὶ "————θεοί δ'ἅμα πάντες ἔποντο. *P.* 256,v. 4, *leg.* ἔιη δ' ἄν τοῦτο, *omiſſâ negativâ. Victor. Mſcr. Veteres.* V.9.*pro* ἔνιοι, *l* ἔνια. *Vict. & Camot.* V. 16. *Diſtinctim ſcribi* ὶ ἁμάρημα , *ſubaudito verbo* εἶναι. V. 27 *Scribe haud dubitanter* , τῷ ἐν Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ. *Vict. Mſcr.* V. 28, *leg.* τὰ μὲν οὖν. *Vict Codd. Scr.* *P.* 257, v. 13, *leg.* τουδάρου ἦν. ὡς δ'οὗ *& mox,* ἡ ὅλη. *Vict. Ex coniect. & Codd. S* V. 19, *leg.* διᾳ ΄δοντα.*Vict.* V. 23, *leg.* ποιε τὸ ἁυτῆς. *Vict Sic & in Magn. Moral.* 64. 1 " σουντελεῖν τὸ ἁυτῆς ἐργον. V. 26, *Dele notas Parentheſeos.* V. 27 , *leg.* καὶ ἔτι. *Vict Mſcr*[i]. V. 28, *ſcribe* , δὶ ἧς αἰ ἡδοναὶ σου ἱσανται. *Vict. ex Cod. veteri.*

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago

{ornament}

Auctorum hoc libr. ab Ariſt . citator .Nomina.

A

A Chatis Argiui, Ilij Direptio, Pag. 59
Æſchylus, 8,56
Eiuſd. Choëphoræ, 38
Niobe, 43
Philoctetes, 56
Phinide , 38
Phorcides, 42
Prometheus, 42
Siſyphus, 44
Agatho, 20,36,43,44
Ariphrades, 56
Ariſtophanes, 5
Aſtydamantis Alcmœn, 31

C

Carcini Amphiaraus, 39
Thyeſtes, 36
Chærêmo, 3
Chonnides, 5
Cleopho, 4
Crates, 10

D

Dicæogenis Cyprica, 37

E

Empedocles, 3,51:68
Epicharmus, 10
Euclides priſcus, 55
Euripides, 28,34,56
Eius Ægeus, 70
Creſphon, 33
Helle, 33
Iphigenia in Aulide, 34
In Tauris, 23, 33, 37, 38,40
Medæa, 31,35
Melanippe Sophe, 34
Niobe, 43
Oreſtes, 34,70
Philoctetes, 65
Vlyſſes in Scylla, 34

G

Glauco Sophiſta, 69

H

Hegemo Thaſius, 4
Herodotus, 15
Hippias Thaſius, 68
Homerus,paſſim citatur :
Eius Iliad.
1. 46,67,bis. Odyſſ.
2. 50,67,68. 4. 69
5. 53,bis. 5. 67
9. 67. 8 37 bis, 53.
10. 67 ter, 9 56. 68 bis.
17. 56. 13. 63.
19. 68. 20. 37.
20. 66,69. 21. 56.
23. 68. 24. 50.

M

Magnes, 5
Mnaſitheus Opuntius, 72

N

Nichocharis, 4

P

Philoxenus, 4
Phormis, 10
Plato 2. Leg. 71
Polyïdis Iphigenia, 38,40
Protagoras, 46

S

Socratis Fabellæ, 3
Sophocles, 5,8,66
Ejus Antigone, 32
Electra, } 63
Myſi, }
Oedipus-Tyrannus, 22,
Philoctetes 23,31,35,38
Tereus, 37
Soſiſtratus, 72
Sophronis Mimi, 3

T

Theodectis Lynceus, 22,42
Tydeus, 38
Timotheus, 4

X

Xenarchi Mimi, 3
Xenophanes Eleates, 66

Hiſtriones, { Callipides, Tyndarus-Mimus. Mynſcus. 71

Pictores { Polygnotus,4,14 Pauſon, 4 Dionyſus, 4 *L*euxis, 14,70

Deo Tri-Vni Gloria.

PRIN 2017 - Classical Receptions in Early Modern English Drama - Skenè Research Centre (University of Verona) © 2020-2022.
Transcription by Angelica Vedelago